

அந்தோபரி 2005

புத்துல்லைக்கத் தேவற் பத்திரிகையாளர்

50வது ஆண்டை நோக்கு.....

விலை - 25/-

வெள்ளைக்

கலைஞர் பிடாவனிக் ஜிவா

SURIYA

TEXTILE MILLS (PVT) LTD.

**32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11.**

**Tel : 2336977, 2438494,
2449105
Fax: 2438531**

இலக்கியத்திற்கான அதி உயர் விருதான்-
'சாஹித்திய ரத்னா'

'பிரதமர் கையளித்தார்...'

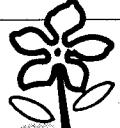
'தேசித்தின் கண்'

இந்தத் தேசிய இலக்கியக் கெளர் வத்தை நான் நெஞ்சார் வரவேற்று ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். ஒரே வாரத்திற்குள் கிடைத்த இரு விருதுகள் இவை. பெறுமதி மிக்கவை.

இந்த மண்ணில் மிக அதிகமதி கமாகப் பாராட்டுக்களையும் விருது களையும் பெற்றுள்ள இலக்கிய அர்பணீப்புப் படைப்பாளி என்ற கெளரவும் ஏற்கனவே என்னைப் பற்றி மதிப்பீடொன்று மக்கள் மத்தி யில் உண்டு. அது என் அர்ப்பணீப்புப் பெற்றுத்தந்தது.

எனது இலக்கிய நேர்மை இன்று பலராலும் விதந்து பாராட்டப்படு வதில் மட்டற் ற மகிழ்ச்சி எனக்கு.

ஷடகங்கள் இன்று என்னைப் பற்றி வெகு விஸ்தாரமாகத் தகவல் களைத் தந்து வருகின்றன. அவற்றிற்கும், எனக்கு விருது கிடைத்ததைக் கேள்விப்பட்டதும் வாழ்த்தி வரவேற்ற இலக்கியச் சுவைஞர் கஞக்கும், அவஸ்திரேவியா, கண்டா, ஐரோப்பா, தமிழ்நாட்டு இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் எனது நிறைந்த நன்றியையும் நல் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மல்லிகை

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி-
ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
என நிலைகண்டு
துள்ளுவர்’

மல்லிகை பாராட்டுமுன்று வழங்கிறேனே, இவ்வகை நாடாராஜ மன்றத்தில் மாத்திரம் தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப் பெற்ற பயணமதி மிக்க தமிழ்வரம் பெற்ற போட்டியினாலும். அங்கு பாராட்டப் பெற்ற சஞ்சிகை மல்லிகை, இதனை இலவசமாக நாடாளுமன்றப் பழக்கவான் ‘ஷண்ஸார்ட்’ பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலத் தந்ததினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுமின்றன.

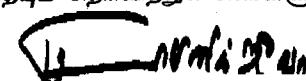
**41 - வது ஆண்டை
நோக்கி...
அக்டோபர்**

318

*Mallikai Progressive
Monthly Magazine*

படைப்பாளீகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

**201-1/4, Sri Kathiresan
Street,
Colombo - 13.
Tel: 2320721**

அமரர் எஸ்.வி. தம்பையா
சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள்

1. சூறை:

தாட்சாயணி
ஸுத்ரபிசு 7,000

2. தென்னாப்பி கிண்ணா:

ச. முருகானந்தன்
இரண்டு பரிசு 5,000

3. கந்தப்பு வாத்திப்பார்

'மலர்ன்னன'
ஸுத்ரால் பரிசு 3,000

பரிசளிப்பு விழா பின்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் இடம் பெறும்.

ஆசிரியர்

1. “இரு மணிரைக்கு கண்டேன்”
‘கயிலை’
2. “பிரபஞ்சத்தின் பிரத்தை”
சி. சுதந்திரராஜா
3. அகற்றுகள்
கே.கே. உதயகுமார்
4. நிராகச
லோகேஸ்வரி கிருஷ்ணமுர்த்தி
5. பிராயச்சித்தமாத அல்ல
இல. நாகலிங்கம்
6. மீன் பரிசோதனை
பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை
7. சாங்கமல்
யோகேஸ்வரி - சிவப்பிரகாசம்

புத்திகீப் பெருவழை

2005

கொழும்பில் பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த மாநாட்டு மண்பதந்தில் செப்டம்பர் 10ம் திங்கி தொடக்கம் தொப்பந்து ஒன்பது நாட்களாகப் புத்தகப் பெருவழைவான்று நடந்தேறி முடிந்தது.

வழங்கியான நூல் விற்பனை விழாக்களைவிடவே இந்தப் புத்தகச் சந்தை பொது மக்கள் வரவால் கட்டிச் சோபித்ததையும் இந்த ஒன்பது நாட்களும் பார்த்துப் பரவலாமையைக் கூடியதாக அமைந்திருந்தது.

கல்வி அமைச்ச விசேஷ சிரத்தை எடுத்து பள்ளிக் கடாங்களுக்கும் கல்லூலிகளுக்கும் கணிசமான பண்ததை ஒதுக்கி, தத்தமது நாலங்களுக்கு கணிசமான புத்தகங்களைக் கொள்வனவு செய்ய ஆக்குழுவமான திட்டங்களை முன்னரே செய்து கொடுத்திருந்தது.

இதில் முக்கியமாகக் குறுப்பிடக் கூடிய தகவல் என்வென்றால், எமது நாட்டில் வெளி வந்துள்ள தமிழ் நூல்களைத் தொள்வனவு செய்யக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துச் செயல்பட்டதுதா!

இஞ்சும் இத்திட்டத்தின் மூலம் இந்நாட்டில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நூல்கள் கணிசமான அளவில் சந்தைப்படுத்தப்பாதது மகா சோகத்தை தந்தது.

நால்களைப் பார்வையிட, கொள்வனவு செய்ய, சர்வதேசப் பிரபல்யம் யிக்க புத்தகங்களை நீரிடையாகப் பார்த்துப் பரவசப்பட்டு ரசிக்கவேண்டு இலட்ச கணக்கான சிஸ்கள், தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கியச் கவைஞர்கள் ஒன்று தீர்வன்டு களித்தது மெய்யாகவே மெய்சிலிக்க வைத்து விட்டது.

ஆண்டு தோறும் இந்தப் புத்தகப் பெருவழை நடைபெற வேண்டும் என்ற உணர்வையை இலக்கியச் கவைஞர்களிடம் ஏற்படுத்தி விட்டது.

என்னதான் இந்தப் புத்தகத் திருவிழாவைப் பற்றி நாம் திருப்தியடைந்தாலும் இந்த நாட்டுத் தமிழ்ப் படைப்பளிகளின் நூல்கள் பறக்கவிடக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறோம். இந்தக் திட்டமிட்ட அவட்சிய போக்கை நாம் வள்ளமையாகக் கண்டுக்கிறோம்.

பெரும்பாலும் இந்தக் கேசத்தின் எழுத்தாளர்கள் தத்தமது படைப்புக்களை நாலுறுவில் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருபவர்களாகபொதுவாகக் காணப்படுகின்றனர். அதற்காகத் தமது சொந்தப் பண்ததையை முதலீடு செய்துமிருக்கின்றனர்.

தமது கடன் சமையைக் குறைக்க இந்தப் புத்தகச் சந்தையைப் பெறிதும் நம்பியிருந்த பலர் இறுதியில் ஏமாந்தே போய்விட்டனர்.

கிளக்கியாச் சீல் நெறியில் புதியன் தீடு ஸ்த்ரியைக்காளர்

மாபாசி

“விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பராம்”

மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதியின் இந்தப் பணிப்பிற்கு இலங்கை எப்பவோ பதில் கொடுத்து விட்டது. ஒரு நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒரு பெண்ணிடம் ஒப்படைத்த முதல் நாடு இலங்கை தான்! இன்று யுத்த முனைகளில் பயங்கர ஆயுதங்களுடன் பெண் வீராங்கனைகள் வலம் வருகின்றனர். அதேபோல் -

‘நிமிர்ந்த நன்னை நேர்கொண்ட பார்வையும்,
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,

திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும்...’ உடைய மாதர்கள் மக்கள் பணிக்கு நிமிர்ந்து நிற்கின்றனர். இது வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற விந்தை மனிதரது தலைகளைக் கவிழ வைத்துவிட்டது இன்றைய பத்திரிகையாளர் கத்தி முனையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்தனவிற்குப் பத்திரிகைத் துறை ஆபத்தானதாக நோக்கப்படுகின்றது. இருந்தும் பத்திரிகைப் பணிமனைகளில் பெண்களும் ஆண்களோடு சரிசமாக உட்கார்ந்திருந்து பத்திரிகைப் பணி செய்வதைக் காணமுடிகிறது.

நிதானமான விமர்சகர்கள் பத்திரிகையாளர்களாக இருப்பது மிகவும் அழூர்வம்! இத்தையை விமர்சன விக்கிரகங்கள் பெரும்பாலும் சிறு சஞ்சிகைக்களுக்குள்ளே தம்மை அடக்குவர். பத்திரிகையாளனின் சுதந்திரம் குரங்கு மனங்கொண்ட, சில பத்திரிகைச் சொந்தக்காரரது ‘அங்கிடுத்தத்து’க் கொள்கைகளுக்கு இரையாவதே தீர்க்கமான விமர்சகர்கள் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளுக்குத் திண்டாமை காட்டுவதற்கு அதிமுக்கிய காரணமாகும். நாடறிந்த பல விமர்சகர்களது பத்திரிகை வாழ்க்கை,

அகால மரணமாவதை நாம் அறிந்துமுள்ளோம். இலக்கற்ற பத்திரிகைகளின் வணிகப் போக்கும் இதற்கு உடந்தையாகி இருக்கின்றது. எனவே, பூச்சற்றும் போராவி விமர்சகர்களே இத்தகைய பத்திரிகைகளில் தமது இருப்பை நிரந்தரப் படுத்த முடியும்.

தமிழ் விமர்சகர்களான க.நா. சுப்ரமணியம், பேரா.க.கைலாசபதி ஆகி யோது இழப்பை தமிழுக்கு ஏற்பட்ட பெரும் சோகமாக உள்வாங்கும் ‘கௌரி’ என அனைவராலும் நேசம் பாராட்டப்படும் - தன்னையொரு ஆற்றல் மிக்க விமர்சகராக தமிழ் இலக்கியத்தில் நிறுவிக் கொண்டிருக்கும் - ம. தேவகௌரி இலங்கையின் இரண்டு பிரபல பத்திரிகைகளில் தனது கவட்டைப் பதித்தவர். இது இவரது திறமையின் வசப்பட்டதே!

தன் பத்திரிகைப் பணியை வீரகே சரியில் ஆரம்பித்து இப்பொழுது ஞாயிறு தினக்குருவில் தொடருகின்றார். தொண்ணுாறுகளின் கடைசிக் கந்தாயத்தில் வெளியாகிய ‘தினக்குரல்’ பத்திரிகை மிகச் சொற்ப காலத்துள் தமிழ்ப் பாப்புள் செல்வாக்கைப் பரப்பியதற்கு இவரது பங்களிப்பும் நிறையவே கசிந்திருப்பது இலக்கிய நேசர்கள் அறிந்ததே! தினக்குரலின் ஞாயிறு வெளியீட்டில் இவரது இலக்கியச் செழுமை கன கச்சிதமாக இருப்பதை வாசகர்கள் எண்பிக்கின்றனர். எதுவித பிரதேசவாதமோ வித்துவத்தனத்தையோ அளவுகொலாக்காது படைப்புகளை அளவிடும் இவரது சமநிலைப் போக்கு

இப்பத்திரிகையை நோக்கிப் படைப் பாளிகளையும் வாசகரையும் படையெடுக்க வைக்கின்றது. கதிரையின் அதிகாரத் தொனி நாவில் சுரக்காமல் வருவோரை அரவணைக்கும் பண்பு மொழி எப்பொழுதும் பாய்சிறது. எனிமையின் அழகைச் சுகிக்கும் இவரது கனிவுமொழியே இவரை அழகுபடுத்தும் பொன்னாபரணம்!

மாதர் பகுதிக்கெனச் சில பத்திரிகைகள் ஒரு நிரந்தர வடிவ மைப்பையே வாய்ப்பாடாக நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. அழகுக் குறிப் புகள், சமையல் குறிப்புகள் மற்றும் சில கவிதைகள். அவைகளையே பெண்கள் பழக்க வேண்டுமென நிரப்பந்துப்படுகின்றன. இந்த நடைமுறையை விலத்தி, ஞாயிறு தினக்குரலில் ‘இவள்’ பகுதி மிகச் சாத்திரமான சமூக, இலக்கியம் சாந்த விடயங்களுக்கு களம் ஒதுக்குவதற்கு தேவகௌரியின் எதிலும் புதுமை காணும் சிந்தனையே காரணமென்னாம். பெண்ணியம் சம்பந்தமான உச்சமான கட்டுரைகள் வாசகாசு மனச்சலவைக்கு பெரும் உபரிப்பைச் செய்கின்றன.

இதுவரை காலமும் நடைமுறையிலிருக்கும் பெண்ணியம் மாற்றத் திற்குரியது. ஆணோடு பெண்ணையும் சமநிலையில் வைத்துப் பார்க்கும் உயர்வு மனங்களில் தோன்ற வேண்டும். வீட்டுக்கு வெளியே சென்று தமது கருத்து நிலைகளைப் புடமிட முடியாத பெண்களுக்குப் புதுமை கருத்துக்கள் சென்ற கையைக் கூடியதான் மார்க்கங்களை உண்டாக்க வேண்டும். அவர்களைச் சுட்டும்

ஈடுபாதை

வார்த்தைகளிலும் மாற்றம் தேவை. சிறுவர்களை ‘பிள்ளைகள்’ என்றே அழைக்க வேண்டுமென சிறுவர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் அமைப்புகள் குரல் கொடுப்பது போல் பெண்களை ‘வாழ்விழந்தவர்’ போன்ற சொற்களால் கட்டுவதை கண்டிக்க வேண்டுமெனவும் கூறுகிறார். வாழ்வதற்கான வழிகளைக் காட்டினால் பெண்கள் ஆண்களின்றியே மகோன்னத் வாழ்வை உண்டாக்குவதற்கு நம்புகிறார். இவர் காணும் நேர்காணல்கள் வாசகருக்கு புத்தம் புது விஷயங்களைக் கொடுக்கின்றன. கவகத் தொனிகளில் தமது கருத்துகளைப் பரப்பும் இலக்கிய வாதிகள், சமூகத் தொண்டர்கள் ஆகி யோரைத் தேடிக் கென்று பேட்டிகளை எடுத்து வாசகருக்குத் தருகிறார். இப்பேட்டியாளர்கள் எவ்விலக்கை நாடித் தமது பணியை மக்களுக்காற்ற முனைகளின்றனரோ அப்பணிகளை அவர்கள் மேலும் செழுமைப்படுத்தக் கூடியதாக இவரது நுட்பமான கேள்விகள் உபகர்க்கும், அதுமட்டுமன்றி வாசகருக்கும் புதிய கற்பிதங்களை ஏற்படுத்தும். இவரது கேள்விக் கண்களுக்கு இலக்கானவர்களில் தமிழ்நாட்டின் புத்த லக்கியப் படைப்பாளி அம்பை, கவிஞர் சேரன், எஸ்.வி. இராஜதுரை, தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த மருத்துவக் கலாநிதி கர்ஜித் ஆகியோர் அகப்பட்டி ருக்கின்றனர்.

கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் முன் நோடியாக இவரைக் கூற வேண்டும். அங்கேயே பிறந்து, அங்கேயே கற்று, யாழ் பஸ்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புக் கலை மாணியானவர். அதுவுமொரு எதிர்

நீசுவதான்! மாண்சாரம், எரிபொருள் இல்லாத காலகட்டத்தில்! பத்திரிகைத் துறைக்குள் நுழைந்தது 1993இல் தான்! இச்சேவையில் தசாப்தமொன்றிற்குச் சற்றுக் கூட வே இருக்கிறார். இருந்தும், சிறந்த அங்குவல்ஸ்தர்களிடமிருந்து பத்திரிகை நிறுவுக்களைக் கிருகித்து, பணியைச் செம்மைப்படுத்தி ஒரு ‘பழுத்த’ பத்திரிகையாளனில் நிலைக்குத் தன்னை கூற்றுத்திக் கொண்டார்.

மாவட்ட மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட சிறுக்கைப் போட்டியில் பரிசைப் பெற்ற இவரது சிறுக்கைகள் ‘பெண்குரல்’, ‘பெண்’ ஆகிய சஞ்சிகைகளில் வெளியாகி இருக்கின்றன. புனை பெயரிலும் சிறுக்கைகள் பிரகரமாகி இருக்கின்றன. ‘நிவேதினி’ என்ற சஞ்சிகை கட்டுரைகளை வெளி யிட்டிருக்கிறது. தனது ஆக்க இலக்கியத் துறையை வளப்படுத்த முடியாமலே போன்மைக்கு தனது தற்போதைய பத்திரிகைத் தொழிலே காரணமென்கிறார். நல்லதொரு படைப்பாளியை பத்திரிகை எழுத்து விழுங்கிவிட்டது போலும்!

தமிழ்ச் சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்திற்காக இவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு ‘எண்பதுகளில் மல்லிகை விமர்சனங்கள்’ என்ற நூலாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. கூர்மையான இவரது அறிவுத் திறனையும் சமகால இலக்கியங்களோடு இவர் கொண்டுள்ள தொடர்புகளையும் இந்துல் வாசகஞுக்குக் கடத்துகின்றது. ஒரு தசாப்த மல்லிகை இதழ்களை ஒன்றிணைத்து அதில் வெளியிடப்பட்ட வெவ்வேறு பகுதி

ஈடுபாதை

கருக்குள் பார்வையை நுழைத்து தனது ஆய்வுக் கண்டு பிடிப்புகளைப் பாத்தி இருக்கின்றார். தமிழ்மொழிக் கல்லூசிசெழுமை வாசக ரஞ்சகத்தை உச்சப் படுத்துகிறது. இவரது எழுத்துநடையில் எந்தவொரு சிக்கலான விஷயத்தையும் எளிமையும் கவையும் குழைத்து வாசகனுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதற்கு இந்துல் சிறந்த சான்று. எதிர்காலத்தில் தனது ஆய்வுகளைச் செய்ய எத்தனிக்கும் ஆய்வாளருக்கு இந்துல் கைந்தாகச் சேவிக்கக் கூடியது. இதை ஒருமுறை படிக்கும் மாணவன் ஒருபோதும் ‘ஆய்வு’களைச் செய்யப் பின்நிற்கமாட்டான். அத்தகைய முன் எதிர்பார்ப்புகளோடு அனுசி, ஆய்வுத் துறைக்கும் விமர்சனத்துறைக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் தேவகெளரி இந்துவைத் தயாரித்திருக்கிறார். ஒரேஒரு நூலே இவருக்கு இன்னுசார்ந்த ஒரு சாதனையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த தென்றால், இனிவரப் போகும் இவரது நூல்கள் தமிழுலகின் பொக்கிழங்களாகுமென்பதில் இரு பேச்சிற்கு இடமேயிருக்காது!

கொழும்பைத் தவிர்ந்த பிற மாவட்டங்களுக்கு இவர் வருகை தரும்போதெல்லாம் அம்மாவட்டமக்களைச் சந்தித்து அவர்களது வாழ்க்கையின் நிலைமைகள், முன் னேற்றங்கள் என்பனவற்றை எழுத்துரு வாக்கி இருக்கிறார் இந்த மருதநில மங்கை. அம்மாவட்டங்களோடு பழங்காத வாசகஞுக்குப் பீப்பனி மூலம் அரிய தகவல்களையும் புத்தம் புது அறிதல் களையும் பெறுமானம் மிக்க வாசிப் பையும் கொடுக்கின்றது. சம்பந்தப்பட்ட பிரதேச மக்களுக்கு புத்துணர்வைச் கொடுத்து தமது மாவட்டத்தில் அக்கறை கொள்ள வைக்கிறது.

இருபதாண்டு யுத்தமும் சனாமியும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களின் வாழ்வை கேள்விக் குறிகளாக சியுள்ளதை அணவரும் அறிவெர். இதை உள்ளாங்கிய ஆபிரிக்க அமைப்பான Panos என்ற அமைப்பு ஜடகவியலாளரின் ஆளுமையை விருத்தி செய்யும் புலமைப் பரிசில் திட்ட மொன்றை ஏற்படுத்திய ஜடகவியலாளர்களை இத்தகைய பெண்களைச் சந்தித்து இவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுப்பதற்கு எவ்வகையன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாமென்பதை ஆய்ந்தறிந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு பணித்தது. இதில் தேவகெளரியும் நியமனம் பெற்று யாழ்ப்பாணம், கிளிநோச்சி ஆகிய மாவட்டங்களுக்குச் சென்று அல்லற் படுவோரின் கண்ணீரைத் துடைக்க அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்.

பாடசாலை மாணவர் மத்தியில் இலக்கிய ஆளுமையை வளர்த் தெடுப்பதை இலக்காகக் கொண்டு விபவி அமைப்பானது பல மாவட்டங்களில் ஏற்பாடு செய்த இலக்கியப் பட்டறைகளில் இவர் கலந்துகொண்டு இளைய சந்ததியினரின் இலக்கிய நுழைவை ஜடகப்படுத்தியிருக்கிறார். சிறுக்கைத் தட்டுரை, கவிதை எப்படி எழுதுவது என்ற பயிற்சிகள் இப்பட்டறையின் எடுகோளாயிருந்தன.

பல எழுத்தாளர்களது மொழி நடையில் சினிமா புகுந்துவிட்டது. இதன் தாக்கத்தைப் படைப்புகளில் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. புனைக்கதை வாசிப்பது அருசி வருவதற்கு இதுவே காரணமென்கிறார். எழுத்தாளர்கள் தாம் எழுதுவதற்கான மொழி நடையைத் தாமே தீர்மானித்து இந்த விபத்தை இல்லாமலாக்குவது படைப் பிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பலமென்கிறார்.

சில இலக்கியவாதிகள் தற்பொழுது சிறு சஞ்சிகைகள் நோக்கி ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்கும் காரணம் பத்திரிகைகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கு மிடையே இருக்கும் இடைவெளியே! இதைச் சமநிலைப் பாதுத்தினால் பத்திரிகைகள் அனைவர் குக்கும் உவப்பானவையாகி விடு மென்பது இவரது நோக்கமாக இருக்கின்றது. இதை ‘பனுவல்’ தனது அனுகு முறையாகக் கொண்டிருப்பதை வாசகர் அறிந்திருக்கக்கூடும்!

இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கச் செயலாளராகத் தற்பொழுது தெவகெளரி இயங்குகிறார்.

அனைத்தையும் விமர்சகனின் தலையில் ஏற்றி விடாமல், வாசகன் தனது ரசனையை தானே வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது இவரது எதிர்பார்ப்பு. தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவர் இலக்கிய மேடைகளையும் பாவிக்கிறார். இன்றைய இலக்கிய மேடைகளில் இவரது சொற்பொழிவு இல்லாதிருப்பது அழிவும்! எனக்கு இதுதான் பொருத்தமான மேடையென வகைப்படுக்குவதில்லை. எத்தகைய இஸங்களைக் கொண்டவர்கள் ஏற்பாடு செய்யும் கூட்டங்களிலும் மறுக்காது தோன்றுகிறார். மிகத் தெவிவார்க்கத் தனது கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அன்மையில் இவர் நிகழ்த்திய உரை பல இலக்கிய நேசர்களின் பேசு பொருளாகியதை அறிய முடிந்தது! அது புத்தக அறிமுக விஹா, நாவல் இலக்கியம், தேசிய பத்திரிகையொன்றில் தொடராக வெளிவந்தது. அந்நால் சில வாசகாது பெயர்களையும் பதிவாக்கி இருந்தது. தனது உரையில் சொற் பொழிவாளர் தெவகெளரி நூலில்

பதிவைப் பெற்ற வாசகர்களை அழைத்து, மேடையில் பேச வைத்திருப்பின் பொருத்தமாக இருந்திருக்கு மென்றாரம்! இதுதன்னவமற்ற துணிச்சல்! சில பிரமுகர் இன்று இலக்கிய மேடையில் தாமே ‘கோயில் மௌங் களாக்’ இருந்திட வேண்டுமெனக் கூட்ட ஏற்பாட்டாளர்கள் பின் பண எருக்கி ஸ்ரனர். இதைப் பூடகமாகச் சூட்டி, நூல்களைப் பற்றி மேடைகளில் பேச வேர் அந்நால்களை ஊன்றி வாசித்த வர்களாக இருக்க வேண்டு மென்பதையும் உறைப்பாக உணர்த்தியுள்ளார். இன்றைய இலக்கிய மேடைகளின் அசலான தரிசனமுமாகும்! இத்தகைய விழிப்பு நிலை இனியாவது எமது கலை இலக்கிய போதகர்களுக்கு வருமா?

தனது கய சிந்திப்பிற்கு வடிகாலாக இருக்குமென்பதற்காகத்தான் பத்திரிகைத் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தாகச் சொல்கிறார். மட்டுப்படுத்த அதிகாரங்களுக்குள்ளேயும் இவரது பணி சுயாதின மாகத்தான் இருக்கின்ற தென்பதை வாசகர் அரிவர்.

தெவகெளரியின் சமகால இலக்கியப் பார்வையையும், பத்திரிகை ஆளுமையையும் அங்கீரிக்கும் நோக்கில், அவுஸ்திரோவியா, டென்மார்க் ஆகிய தேசங்களில் புகவிடம் பெற்றுள்ள புலம் பெயர் இலக்கியச் சொந்தங்கள் இவரை அழைத்துக் கொரவப்படுத்தி இருக்கின்றன.

இவரது தற்போதைய தமிழ்ப் பணி, தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் எதிர்காலத்தில் இவரது பெயரை உச்சப்படுத்து மென்பதற்கான காத்திரமான நம்பிக் கையைத் தமிழ் மன்னில் ஊன்றிக் கொண்டிருக்கின்றதென்பதை நிச்சயமாக அனைவரும் அங்கீரிப்பர்!

தமிழ்மலை சரிந்தது!

கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் -

(தமிழ்ரிஞர், யாழ். இந்துக்கல்லூரியின் முன்னாள் உபஅதிபர், கம்பக்கழகக் காப்பாளர் க. சிவராமங்கம் பிள்ளை B.A. அவர்களின் மறைவிற்கான அஞ்சலிக் கவிதை)

உலகைத் தூங்கி ய உற்துமன் ஓய்க்கான்.
மங்காத் தும்பை மனத்துள் இருத்துய
தூங்கமன்றும் தூங்கையக் கட்டுத்தான்.
ஊந்தான் கீல்லாம் ஊற்றாலீந்தை,
மற்றுவாய்க் (து) எற்று மக்காந்த இந்திதூயம்,
புதுப்பக் கட்டுத் தூங்கலூய (து) இந்தாந்தது.
ஒந்தும் கையுமிகு தூங்கிடு உண்ணினை,
ஊந்து இந்திதூயம் ஊந்துகைட்டுது.
பூயாலிதுநூயம் இருக்க (து) உண்டுது,
கூயா மாமலை கூய்ந்து இபோ!
தூங்கை இந்தும் தூங்கா இந்துகடன்,
நூங்கை மற்றுவாய் நூயம்பிரூ உண்டுது,
பூயாத்திதங்கால் பூய்ந்து உலக்க்,
உண்மையும் கீல்லார் உண்மை,
பற்றுடன் போற்றிய பரம துயளன்.

பிலுப்புடல் நீக்க. இன்னொட்டுநனாம்.
ஊப்பந்துந்து (து) உண்டுதால் ஊற்றாத் துமதிக்கடல்,
பாப்பந்தும் பிரீய பழப்பற்றுவளன்,
உண்ணியலாம் பூய உலக்கைக் கட்டுதான்.
உலகில்லாம் மாணவர் பூங்கி ய புக்குடன்,

இளங்கூட இநைத்துவன் சீண்ணொட்டுஞ்சானம்.
மாஸா ஆண்பினால் மற்றுவர்த்தனமியலாம்,
பேரோப் ஸ்ருத்திய விருத்தும் சிகாண்டுவன்,
பாகாந்து/நாந்து பரமங்கைச் சாந்தான்.
கம்பனை நிறுதியை கட்டுக்கு (து) ஆராண்,
ஒன் புகு நிறுத்தித் திரண்ணையைக் கட்டுக்கான்.
இந்துங்கல் ஆண்ணையைப் பிர்ருமிம் கண்டிட,
உண்ணையை தந்துவன் தான் மாற்றுத்தனமாம்
பிபான்வினை மற்றுவர் போற்றி உங்க்குவன்,
கண்ணையை மானாவர் கருத்து உங்க்குவன்,
மண்ணீதுன் பிருதும் மாண்பும் உங்க்குவன்,
கண்ணை ஆருமிலாம் இயற்றுபை உங்க்குவன்,
ஒன்னை இதுத்தும் ஒன்றுத்தும் ஒய்த்துவன்.
இத்துனை பிருதுமகள் இயற்றிய மன்றானா,
காந்தியப் புன்றுரை கைந்துன் இன்றாம்,
காண்பது ஆருமை, கண்முகை உங்க்கு,
வித்துவைம் ஆருதுகை விகைலாம் போற்ற,
எடுத்துமதிர்ள் விழுத்துக்கள் விசுப்பிவைம்.
ஸ்ருதையை இதுத்து ஒன்றுத்துர் போல,
இங்கு காலமண்ணு காலுது ஜியோ!

ஊனைால் உலகு ஊம் விபற்றுடோ,
போனால் என்று போற்றுதல் விசுப்பிவை,
வாட்டிய ஆவ்வுபுஷ்ட ஊட்டிய உலகு,
உலாட்டியன் முழுஷ்வும் உய்வாந்துகுமும்.

வழமையாக பிடிக்கும் பஸ்
ஸைத் தவறவிட்டதால், வேறொரு
பஸ்ஸில் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

வழமையான பஸ்ஸென்றால்
நன்றாக அமர்ந்தபடி செல்லாலாம்.
ஏனெனில் அது புறப்படும். இடத்திலி
ருந்துதான் மற்றைய நாட்களில் செல்வது
வழக்கம்.

என்ன செய்ய? அலுவலகங்கள்
விடும் நேரம் என்பதால் கூட்டம்

அதிகமாகத்தான் இருக்கும். எப்படியாவது சமாளித்துச் செல்லவேண்டியதுதான். என்று
பஸ்ஸாக்காக காத்து நின்றேன். வந்த அனைத்து பஸ்களிலுமே காலைக் கூட
வைக்க முடியாத அளவு கூட்டம்

பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்து இறுதியில் ஒரு வழியாக ஒரு பஸ்ஸில்
ஏறினேன். கூட்டம்தான் என்ன செய்ய? வீடு போய் சேரவேண்டுமே ஒரு மாதிரியாகக்
கம்பியைப் படித்துக்கொண்டு நின்றேன். கண்டக்கரும் எவ்வளவு ஏற்ற முடியுமேற
அவ்வளவு ஏற்றிமுடித்த பின்னும் பாதையில் கம்மா செல்வோரைக் கூட பஸ்ஸாக்குன்
ஏற்ற முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான். அந்தி வெயில் கூட முகத்தில் பட்டு
வெறுப்பேற்றிக்கொண்டிருத்தது.

பஸ்ஸாக்குள் இருந்தோர் தங்களுக்குத் தாங்களே முனுமுனுத்துக்
கொண்டிருந்தார். யாருக்குமே கண்டக்டரை எதிர்த்துப் பேசத் தெரியம் வரவில்லை.
எப்படியோ கட்டசியில் பஸ்ஸைப் புறப்பட்ட வைக்க கண்டக்டருக்கு மனம் வந்தது.

பஸ் ஆடி, ஆடிப் புறப்பட்டது. உள்ளே பயணிகள் ஒருவரை ஒருவர்
நகச்கிக் கொண்டிருந்தனர் - ஆண், பெண் வித்தியாசமின்றி. அந்த பஸ்ஸாக்குள்ளே
மானுட விமுமியங்கள் செத்துப் போயிருந்தன. மனித உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தது.
அவன் ஒரு சிறைக் கைத்தியை விட மோசமான குழவிலே சிக்கிப் போயிருந்தான்.
இந்தமோடமான குழவிலும் எனது சிந்தனை சிறகடித்துப் பறந்தது. குறவின்
வரிக்கோடு இந்தத் துன்பத்தை முடிச்சுப் போட்டுப்பார்த்தது.

ஒரு முறை தென்னிந்தியாவில் நடந்த ஒரு தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில்
உரையாற்றிய ஒரு முஸ்லிம் அறிஞர்.

‘இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து’

கெடுக உலகியற்றியான்!

என்ற குறவினைக் கூறி, ‘இதற்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர், ஒருவன் இவ்வுலகில் பிச்சை எடுத்து உயிர் வாழ வேண்டுமாயிருந்தால் அவனைப் படைத்த இறைவன் நாசமாய் போகட்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார். எமது மார்க்கக் கொள்கையின்படி இறைவன் நாசமாய் போகட்டும் என்று ஒரு நாளும் கூற முடியாது. திரு வள்ளுவரும் அனைத்தும் அறிந்த ஞானி. அவர் ஒருக்காலும் படைத்த இறைவனைச் சபித்துப்பாடியிருக்க மாட்டார். இன்று போல் அன்று உலகம் விரிந்து இருக்கவில்லை. அன்று வாழ்ந்த மக்களும் கூட, ஒரு எல்லைக்குள்ளேயே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனார். தாம் வாழ்ந்த நாட்டை உலகமாகவே அவர்கள் என்னினர்.

எனவே அன்று வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறியது படைத்த இறைவனை அல்ல, உலகமாக அன்று தேர்ன்றிய நாட்டை ஆளுகின்ற அரசனைத்தான். எனவே இக் குறளுக்கு கருத்து. ‘ஒருவன் பிச்சை எடுத்து உயிர் வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தால் அந்த நாட்டை ஆளும் மன்னன் நாசமாய் போகட்டும்’ என்பதே ‘ஆகும்’ என்று அந்த முஸ்லிம் அறிஞர் தனது கருத்தை முன்வைத்தார். அக் கருத்து அந்தத் தமிழராய்க்கி மாநாட்டில் அறிஞர்களின் வரவேற்பைப் பெற்றது.

பஸ்ஸுக்குள்ளே சிக்கி முச்சுத் திணறிக்கொண்டிருந்த எனது சிந்தனை

இக் கருத்தை முடிச்சுப்போட்டுப் பார்த்தது.

பஸ் பயணத்தோடு மாத்திர மல்ல, வாழ்க்கையில் நாங்கள் படும் மற்றைய அல்லல்களோடும் முடிச்சுப் போட்டுப் பார்த்தேன்.

இன்று எல்லோரும் இந் நாட்டு மன்னர்கள். இந் நாட்டைக் கூட பஸ் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் முன்யடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முக்கியமான செய்தியை வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். கடும் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார் ஏன் சபித்துக் கூட இருக்கிறார்.

அரசியலுக்கு வருபாற்களுக்கு ஒரு தார்மிக, பொறுப்பிருக்கிறது. மக்கள் குமையைப்பகிர்ந்து கொள்வது அவர்கள் கஷ்டங்களை அகற்றுவது.

சிறக்கூடமாய் இருக்கும் பஸ்ஸை சுதந்திர இடமாய் மாற்றுவது மாத்திரமல்ல, வாழ்க்கையையும் கூடுத்தான். இல்லையெனில் வள்ளுவரின் சாபத்துக்கு மாத்திரமல்ல, இந்த மனிதர்களின் சாபத்துக்கும் உள்ளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதை மறக்கக் கூடாது.

என்னைத் தள்ளிக் கொண்டு பஸ் இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். எட்டிப் பார்த்தேன். நான் இறங்க வேண்டிய இடம் வந்திருந்தது. ‘அப்பாடா’ என்று பெருமுச்சோடு அந்த சிறைக்கூடத்தைவிட்டு இல்லை, இல்லை பஸ்ஸை விட்டு இறங்கினேன்.

மண்ர்க்கூட்டு வாழ்க்கை

- இன்னுவில் உத்திரன் -

அதற்கு யாருமே கொடுக்கத் தயாராயில்லைத்தான். வண்டி இழுத்து, வயல் உழுது ஒய்ந்த காளை மாட்டை சாப்புக் கடைக்கு கொடுப்பதைப் போல, இந்த மனிக்கூட்டை கொடுக்கக்கூடிய கடை இல்லை. தவிர புதிய வடிவங்களில் கவர்ச்சியாக எத்தனையோ மனிக்கூடுகள். எல்லாம் இப்போது சந்தைக்கு வந்து இருக்கின்றபோது இதை யார்தான் திரும்பிப் பார்க்கப் போகின்றார்கள்.

கடந்த எட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு நாள் கடைத் தெருவில் அந்த மனிக்கூட்டைக் கண்டேன். தங்கவர்ணத்தில் எழுத்துக்கள், வெள்ளிக்கம்பிகளால் விளிம்புகள், இரண்டு கரைகளிலும் குருவிகள், மேலே சிறிய குருவிகள். விநாடிக்கம்பியின் அசைவுக்கு ஏற்றவாறு தலையை அசைத்துக் கொண்டிருந்தன. கீழே தூக்கணாங் கம்பி ஒன்று அழகாக ஆடிக்கொண்டு இருந்தது. அறுபது நிமிட இடைவெளியில் சணீரென்று மனி அடித்துக் கொள்ளும். அந்தக் காலகட்டத்தில் அது ஒரு புதிய வடிவம். எல்லோராலும் விரும்பப்பட்ட வடிவம். அந்த மனிக்கூட்டை வாங்கிக் கொண்டு போய் அவர்களுக்கு பரிசாக்க கொடுத்தேன். அதன் பெரிய கம்பியைச் சுற்றி சரியான இடத்தில் விட்டு, கீழே உள்ள தூக்கணாவையும் ஆட்டிவிடும்போது மனி அடிக்கும். அப்போது ஜெயராமும் மாதங்கியும் பெரிதாக ஆரவாரம் செய்வார்கள். அந்தத் தூக்கணாம் ஆடும் அழகை இருவருமே இரசிப்பார்கள். அப்போதைய மாலை நேரங்கள் எல்லாம் மிகவும் இனிமையாக இருக்கும். தினமும் என்னை எதிர்பார்த்து இருப்பார்கள் அந்த மனிக்கூட்டின் மனிச்சத்தத்தைப் போல. நாங்கள் மனிக்கணக்காக பேசிக்கொண்டு இருப்போம். வற்மினர்ன் விலையாடுபோம். கடற் கரைக்குப் போவோம். படம் பார்ப்போம். மிகவும் அன்னியோன்னி யமான் ஒரு உறவு எங்களிடையே மலர்ந்திருந்தது. அவை எல்லாம் பக்கமையான வசந்தகாலங்கள். அதன் பிறகு...

ஷாஸ்திரம்

நான்கு வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் திடீரென்று மனிக் கூடு நின்று விட்டது. நான்தான் அதற்கு எதோ எல்லாம் செய்தேன். எதேச்சையாக மீண்டும் ஓத் தொகையிடது. ஆனால் அவர்களுக்கு முன்பு இருந்த குதூகலம் மட்டும் இப்போது இல்லை.

“எதோ ஒடினால் போதும்” என்றாள் மாதங்கி.

“இப்போ மனிதர்களுக்கு வயித்துவலி வருவதில்லையா, அதைப் போலத்தான் இதுகும்” என்றேன். ஒரு சிலையால் அதை நன்றாகத் துடைத்து விட்டேன். அழகாக இருந்தது ஆனாலும், அந்த அழகை சரிக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இல்லை. காரணம் அந்த மனிக் கூடு தினமும் அவர்களின் கண்களில் பட்டுக்கொண்டு இருப்பதால், அதன் அழகு அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இது ஓர் ஊர்தியான மாற்றமே தவிர, இயற்கையான மாற்றம் அல்ல; அதன் பிறகு இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறது ஒரு நாள் இப்படித்தான் நிற்றுவிட்டது. அன்றும் எதோ வைத்தியம் செய்ய மீண்டும் ஒத்தொடர்கியது. இப்போது முதல் தடவையாக...:

“வேறை ஒரு மனிக்கூடு வாங்கு வோம் அப்பா” என்றாள் மாதங்கி.

“குடிக்கக் கொஞ்சம் தணியீர் தாங்கோ மாதங்கி” என்று கேட்டால் “போய் எடுத்துக் குடியுங்கோ” என்பாள் மாதங்கி. மனிதர்களை விட மனிக்கூடு ஒன்றும் பெரிதாய் மாறுவில்லை.

‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்...’ என்று கூறுவது கருத்து க்களுக்கே தவிர, மனிக்கூடுகளுக்கும் மனிதர்களுக்குமல்ல.

“ஜெயராம் இப்போ இந்த எட்டு வருசத்திலை இரண்டு நாய்கள் வரையிலை வாழ்ந்து இரந்தும் விட்டுது. மனிக்கூடு மட்டும் எப்பிடியப்பா கஷ்டப் படாமல் ஒடும்?” என்று கேட்டேன். “அதற்காக வேறு நாய் வாங்காமலா இருந்து விட்டோம்?” என்றாள்.

ஓ இவன் கூட பெரியவனாக ஆகிவிட்டான் அல்லவா? அந்த மனிக் கூட்டின் பெரிய கம்பியாக அவர்களும், சிறிய கம்பியாக நானும் இருப்பதை உணர்ந்தேன். அவர்கள் என்ன சின்னக் குழந்தைகளா? இரண்டு பேருமே பல்கலைக்கழகம் வரை சென்று படிக்கவும் தொடங்கி விட்டார்கள். அவர்களுடைய உறவுகள் சிநேகிதன், சிநேகிதி என்று விரிவடைந்திருக்கும். இளமையின் வேகமும், துடிப்பும் புதிய வற்றை அறியத் துடிக்கும் மனப் பாங்கும் என்னுடைய விசுவாசத்தை பின்தள்ளி இருக்கும். இனிமேலும் அவர்கள் என்னைச் சுற்றிக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைப்பதும் மட்டமைத்தனம்தான். அன்று முழுக்க மனிக்கூட்டைப் பற்றியே யோசித்துக் கொண்டு இருந்ததால் களவில் கூட அது என்னோடு பேசியது. அடுத்த நாள் அந்த மனிக்கூட்டில் இருந்து ஒரு குருவி கழன்று விழுந்து உடைந்துவிட்டது.

இப்போதெல்லாம் மாலை வேளையில் நானும் அந்த மனிக்கூடும்

மலைகை

தான் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு இருப்போம். எதோ ஒரு தனிமை என்னை வாட்டியது. ஜெயராம், மாதங்கியினுடைய உலகம் விரிவடைந்து இருந்தது. இப்போதெல்லாம் விட்டில் இருக்க அவர்களுக்கெங்கே நேரம்? கால மாற்றமும், பருவ மாற்றமும் மனித மனங்களில் கூட மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றனவா? என்பது எனக்கு புரிய வில்லை.

ஏனென்றால் ஒருநாள்,

“விசர் மனிக்கூடு” என்றாள் மாதங்கி. எப்படி ஒரு காலத்தில் நல்ல தாய் இருந்த மனிக்கூடு இன்னொரு காலத்தில் விசராய் போனது? ‘இது எதோ என்னைப் பேசியதைப் போலத்தான் இருந்தது.’ இப்போது குருத்தோலை காவோலை யாவதும், மனிதர்கள் வாழ்ந்து இறப்பதும் கூட இயற்கையின் நியதிதான். அதற்காக அவை வாழும் காலத்தின் அதற்குரிய மதிப்பை கொடுக்காமலா விடவேண்டும் என்று நினைத்தேனே தவிர அவர்களிடம் கூற வில்லை. அவர்கள் என்ன சின்னப் பிள்ளைகளா, புத்தி சொல்வதற்கு, சில வேளைகளில், யாருக்காவது புத்தி சொல்வது ஆசோலனை கூறுவதுகூட தவறாய்த்தான் போய்விடுகிறது. அவர்களை விவாதித்து ஜெயிப்பதை விட, அவர்களின் வெறுப்பை சம்பாதி க்காமல் இருப்பதுதான் அவசிய மாகப்பட்டது. எனக்கு மனிக்கூட்டைப்

பார்க்கச் சிரிப்பாக இருந்தது. எதோ தன்னால்தான் உலகம் சற்றுகிறது என்ற நினைப்பு அதற்கு!

ஒரு பொருளினுடைய மதிப்பும், மரியாதையும் அதன் உபயோகத்தை கார்ந்துதான் இருக்கிறது. அது மனிக்கூடானாலும் சரி, மனிதனாக இருந்தாலும் சரி. அன்றைய தினம் அந்த மனிக்கூடு இருந்து இடத்தில் அதைக் காணவில்லை. புதிதாக வேறு ஒரு மனிக்கூடு இருந்தது. மாதங்கி என்னைப் பார்த்து ஒரு புன் சிரிப்பை உதிர்த்தாள். அதன் அர்த்தம் எனக்குப் புரிந்தது.

“இது புது டிசைன். மாதங்கியினுடைய செலக்ஸன். இன்று காலையிலைதான் வாங்கியது. எப்படி நல்லாய் இருக்கா?” என்று ஒரு மாதிரியாகக் கேட்டான் ஜெயராம்.

“ஓ, பிரமாதமாய் இருக்கிறது!” என்றேன். கவுரிலே புது நட்சத்திரமாய் மின்னிக்கொண்டு இருந்தது அந்தப் புதிய மனிக்கூடு. பாலம் இன்னும் எட்டு வருடங்களின் பின் அதன் நிலையை நினைத்துக்கொண்டு அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறினேன்.

முருகபூபதியின் சிறுகதைத் தொகுதி ‘கூங்கை மகள்’ வெளிவந்து விட்டது.

புனிடெந்தை

‘தாமரத் தீவான்’

பொறுத்துப் பார்த்த புலமட்டதை புரட்சி வெப்பாள்!
பொறுகை கூட ளேஸ்லை ஸ்டீம் போக்கூத்துப்புக்காள்!
வெறுகையாக நகராக்கப் பட வேட்டுக் கெப்பாள்!
வெள்ளாக்கி கோக்கட ஷக்கங்க் கெப்பாள்!

செந்துவர்க்கு இருப்புக்காக் கெப்பி கெப்பாள்!
நீட்புலோர்க்குத் தெவிக்காடாமல் கூற்றுப் போக்காள்!
கந்த சீர்தப் பலதுழல்கை - கடகை கெங்காள்!
‘கார்ஜாப்பக்கி களாற்றாலோ க்குமை’ கெங்காள்!

அனைத்தும் குண்பும் தேர்வும் பாலும் இவ்வளை இருந்துமா?
இன்று புதும் தீண்டு கூடுன் இருந்துக்கூடும்?
கணமும் இவ்வளைக் கூடுடாமல் கூற்று இருவிலீன்
காக்கும் மீட்கை இவ்வும் காக்கக் கூடுபெற்றுவாள்!

நாட்ருமைகைப்புற்றுக் கடவுச்சியலீல்
கால்வும் கீரும் கணவும் நாட்ரும் கடகை கீல்வாம்?
கட்டாற்று பெற்கைப்பாளைக் கொஞ்ச ஊட்விலீல்
(குணருங்காலை) இவ்வும் நாட்கைக் கூடுவாழுவாள்!

ஸமுத்திரு நாட்டின் முதல் தலைநகர் அனுராதபுத்தில் அமைந்துள்ள அழகுக் கலைகூடம் ஸாஹிரா கல்லூரியின் ஒன்பதாவது அதிபராக கடமையேற்று, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுக்குள் தன்னை புகுத்தி சிறந்த சேவையாற்றி 2005.05.11இல் ஓய்வு பெற்ற ஓர் உத்தம மனிதர் கலாபூஷணம் அன்பு ஐவற்றாஷா அவர்களாகும் 1990 முதல் 2005.05.11 வரை அதிபராகப் பொறுப்போற்று தன் சேவைகளை கண்ணும் கருத்தோடும் செய்து வந்தார். இவருடைய சேவைக்காலம் ஒரு பொற்காலம் எனலாம். தன்பணியை ஓயாமல் இக்கல்லூரிக்கேன செய்துள்ளார் என்பதை யார்க்கும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

ஓர் அழகிய பிரிவுபசாரத்தின் பார்வையிலிருந்து...

ரவற்மத்துல்லாவற்

இப்படிப்பட்ட ஒரு பெருந்தகைக்கு அன்று 200.08.28 இல் கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்தில் அழகுப் பிரியா விடை பெருவிழா மிக்கோலாகலமாக நடைபெற்றது. இப்பிரிவுபசாரத்தை தற்போதைய அதிபர் முக்தார் அவர்களும் உதவி அதிபர் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் பிரதி அதிபர் மர்லியா அவர்களும் மற்றும் ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்களும் ஒன்றியைந்த மிக விமரிசயாக நடாத்தினர்.

வாழ்த்துவதற்கும் போற்றுவதற்கும் தகுதியடைய அன்பு ஐவற்றாஷாவுக்கு நல்லதொரு பிரிவுபசாரம் செய்து கௌரவித்தமை இம்மக்கள் கல்விக்குச் செய்த மரியாதையாகும். இந்த நற்பண்பை ஆரம்பித்து வைத்தவரே அதிபர் அன்பு ஐவற்றாஷாதான். இவருடைய சேவைக் காலத்தில் மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் கல்விமான்களையும் பாராட்டி கௌரவித்துள்ளார் என்பது உண்மையான கருத்தாகும். அவர் அன்று செய்த அரும்பணி இன்று அவரையே நாடிவந்து நல்லவழித்தக் கூறிச் சென்றுள்ளது. இது மறக்க முடியாத மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்வாகும்.

இப்பிரியாவிடை நிகழ்வுகளை மல்லிகையின் ஜடாகத் தெரிவிப்பதற்கு முக்கியமான விடயமொன்றுள்ளது அதனை முதலில் உங்களுக்கு கூறிவிட

ஷல்கை

நிர்ப்பந்த நிலைக்கு ஆளானார்.

போட்டிப் பர்ட்சையின் மூலம் அதிபர் பதவி உயர்வு பெற்றதால் கல்வியின் மீது அதிக கரிசனை காட்டினார். எழுத்துலகிலிருந்து இவர் விடுபட்டாலும் இலக்கிய மோகம் இவரை இன்றும் விட்டகண்றதாகத் தெரிய வில்லை. அநு/ஸா கல்லூரியின் அதிபராக சேவையாற்றிய காலங்களில் இளம் எழுத்தாளர்களை பலவழிகளில் ஊக்குவித்தவர். அந்த நற்பணி இன்றும் கூட தொடர்கிறது. இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கும் இலக்கிய ஒன்று கூடலுக்கும் பாடசாலை வளவைத் திறந்து கொடுத்தார். “பிறையொளி” என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலை மேம்படுத்த உதவிக்கரம் நீட்டனார். இதே போன்று மன்னார் தாராபுத்தில் “மினா” எனும் பத்திரிகையை ஆரம் பித்து அங்கும் மாணவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத் தாளர் சங்கம் கொழும் பில் நடாத்திய கருத்தரங்கின் போது ஆய்வுக் கட்டுரை வாசித்தார். இவ்வாறு எழுத்துலகில் தன்னை இனங்காட்டி வந்த இவர் இடையில் அதிவிருந்து விலக வேண்டிய குழ்நிலை ஏற்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் மன்னாரில் தன புகுந்த இல்லத்தில் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வந்தவர் இனப் பிரச்சினை காரணமாக எழுத்துலகில் பயணித்த அனைத்துப் பதிவுகளையுமிழந்து தனது சொந்த தாய் மன் அனுராதபுர நகரத்தை அடைந்தார். அன்றிலிருந்து எழுத்துலகிலிருந்து மெல்ல மெல்ல விலக வேண்டிய விடுகிறேன்.

யஷ்யகை

மேலும் 1973 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இவர் பலாவி ஆசிரயர் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறுகின்ற போது பல இலக்கிய ஆர்வமுடைய வர்களோடு நட்புறவு வைத்திருந்தார். பிரபல கலை இலக்கியவாதிகளான திக்குவல்லைக் கமால், கலைவாதி கலீ, முதூர் மகைதீன், ரைத்த லாவளை அலீஸ், கலாபூசனம் ஜவாத் மரைக்கார் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். அன்று இவர்களை ஒரு சென்றமையான இலக்கிய அவா ஆட்கொண்டிருந்தது. இன்றும் இவர்கள் எழுத்துலகில் பிரபல மாணவர்கள் என்பதை எழுத்துலகம் நன்கறியும்.

இனி பிரயாவிடையின் பக்கம் திரும்புவோம். அன்று 2005.08.28 ஞாயிற்றுக்கிழமை குறித்த நேரம் மாலை 4.30 மணிக்கே சரியாக ஆரம்பிக் கப்பட்டது. இப்பிரிவுபசாரத்தில் பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர். பெற்றோர்களும். மாணவர்களும், பழைய மாணவர்களும், அயல் பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் அமைப்புகளின் தலைவர்கள் உறுப்பினர்கள் கல்விமான்களை மண்டபத்தில் நிரம்பி வழிந்ததுடன் மண்டபத்தின் வெளிப் பகுதியிலும் கூடி நின்று கண்டு களித்தனர்.

மாணவன் நிஸ்வான் கிராத் ஒதுக்கிழஞ்சிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். தொடர்ந்து மாணவிகளால் பாடசாலை கீதம் இசைக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தற்போதைய அதிபர் முச்தார் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

பின் வருகைதந்தோர்களில் சிலர் அன்பு ஜவஹர்ஷாவின் ஆழமான சேவை பற்றியும் வீரமான தொண்டு பற்றியும் கவையான இலக்கியம் பற்றியும் பல கோணங்களில் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினர். முதலில் விஞ்ஞானம் பிரிவு உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளரும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளருமாகிய பீர்முறைம் அவர் களும், தொடர்ந்து பழைய மாணவர்கள் சார்பாக ஜீமீல் அவர்களும், பெற்றோர் சார்பாக வைத்தியர் சண்மு கவிஞர்களும் அவர்களும். பள்ளி இமாம் அப்துல் வஹாப் அவர்களும், அமைப்புக் கலைவர் டில்ஷான் பிரில்ஸ் அமைப்புத் தலைவர் டில்ஷான் அவர்களும், அல் இஸ்லாஹ் தலைவரும் ஒய்வு பெற்ற அதிபருமாகிய சித்தீக் அவர்களும்; அஹதியா அமைப் புத்தலைவர் ஹா ரிஸ் அவர்களும் அநு/கல்வி அமைப்பு சார்பாக தொலைக்கல்வி சிரேஷ்ட போதனாசிரியர் ஜப்பார் அவர்களும், அநு/ஸாஹி ராவின் ஆரம்ப அதிபர் ஜனுல் ஹக் அவர்களும், வ.ம. மாகன் ஆரம்பக் கல்வி பணி ப்பாளர் ரத்னாயக்கா அவர் கலூம் ஆங்கிலக் கல்விப் பணிப் பாளர் சமரக்கோன் பண்டார அவர்களும் இவரின் புகழ்பாடு மகிழ்வித்தனர்.

பல்வேறு அன்பளிப்புகளும் ஞாபகச் சின்னங்களும் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களை பெரு மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. பெற்ற றோர்கள் சார்பாக ஹாரித் அவர்களால் பொற்கிளி வழங்கிக் கொளர விக்கப்பட்டார். பிரிஸ் ம் அமைப்பின் செயலாளர் சப்னாஸ் அவர்களால் ருபி ஞாபகச் சின்னம் வழங்

மாணவர்களுக்கு

கப்பட்டது. முன்னாள் காதி ஸாஹிரா ஸ்தாபகத் தலைவர் ஹமுசையின் அவர்கள் சந்தன மாலை அணிவித்து சந்தோஷப்படுத்தினார். ஸாஹிராக் கல்லூரியின் ஆரம்ப அதிபர் ஜனுல் ஹக் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவித்தார். இந்திகழ்வுகளுக்கிடையே நுஸ்ஹா ஹஸானா பர்வின் என்னும் இரு மாணவிகள் அன்பு ஜவஹர்ஷா பற்றி அழகிய இஸ்லாமிய கீதம் இசைத்து சபையோரை மகிழ்வித்தனர். இந்திகழ்வுகளை இரு மாணவிகள் தம் மதுரக் குரல்களில் தொகுத்து வழங்கினர். சிங்கள மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் அறிவிப்புச் செய்து அசத்தினர்.

அன்றைய பிரிவுபசாரத்தின் போது வெளி வந்த 37 ஆவது பிறையொளி சங்சிகை நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச் சியைத் தருகின்ற விடயமாகும். அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் பற்றிய தகவல் களைச் சுமந்து அழகான வடிவ மைப்பில் நம்கரங்களில் தவழ்ந்தன. இச்சஞ்சிகையை வாசிப்பதன் மூலம் அன்பு ஜவஹர்ஷா பற்றிய தகவல் களையும் அவருடைய முத்தான தொண்டுகள் பற்றியும் தெளிவாக விளங்க முடியும். இச்சஞ்சிகையில் உள்ளடக்கத்தில் ஆசிச் செய்திகளும், வாழ்த்தரைகளும், பல இனிய கவி தைகளும் நம்மை புள்காங்கிதப் படுத்துகின்றன. இப்பிறையொளி பத்திரிகை அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் ஆரம்பித்து தனது சேவைக் காலத்தின் போது அதிக கருசனை யோடும் உற்சாகத்தோடும் வெளியிட்டு வந்தார்.

மாணவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி, ஆசிரி யர்களின் எழுத் துப்பணிக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தார். இவர் வெளியிடுகின்ற காலத்தில் பத்திரிகைச் செலவைக் கூட முழுசாய் தானே சுமந்து வெளியிட்டார் என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும் அந்தப் பிறையொளி பத்திரிகைதான் இப்பிரிவுபசாரத்தின் போது சிறப்பிதழாக பிறப் பெடுத்துள்ளது. இதன் வெளி யீட்டுக்கு அநுராதபுர நகர்வாழ் வியாபார பெருந்தகைகள் உதவிகள் நல்கியமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

நிகழ்வுகளின் இறுதிக் கட்டடத்தில் அன்பு ஜவஹர்ஷாவின் மற்றொரு பக்கத்தைக் காணக்கூடியதாக இரு ந்தது. உயர்தரத்தில் விஞ்ஞான உயிரியல் பீடத்தில் கல்வி தொடர்கின்ற இரு சாதாரண குடும்பத்து மாணவிகளுக்கு புலமைப் பரிசில் வழங்கியமை. எனவே, தான் ஒய்வு பெற்றாலும் கல்வியின் பணிகளை மேலும் ஒயாமல் முன் னெடுத்துச் செல்வதாய் இவருடைய இவ்வுயிய பண்பு புலப்படுத்தகிறது. இவ்வாறு பகிரங்கமாய் செய்தமைக்கான காரணம் தன்னைப் பார்த்து மற்றவரும் இப்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சிரித்தக் கொண்டே தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டார். இறுதியில் தேசியகீதம் பாடசாலை மாணவிகளால் இசைக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பாடசாலை ஆசிரியர் றஹ்மான் அவர்கள் நன் றியுரை வழங்கினார். 4.30 மணிக்கு ஆரம்பித்த பிரியாவிடை நிகழ்வுகள் இரவ 8.00

யூவனக்

மணிவரை நீடித்தது.

ஒரு தனிமனிதனை சூழ கத்தின் ஒரு குழுவினர் வாழ்த்து கெளரவித்தமை பலருக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. இப்பண்புகள் அனைவரிடத்திலும் வளர வேண்டும். இச்செயற்பாடுகள் பலரை சர்த் திருக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறேன். எதிர்காலத்திலும் இப்படியான விடயங்களைச் செய்ய இச்சமுதாயம் பின்னிக்காது என்று நம்புகிறேம்.

அநுராதபுரத்தில் தற்போது இளை குர்களிடத்தில் புதுவிதமான உத்வேகம் ஏற்பட்டுள்ளது. சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடுவோரும் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபடுவோரும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றனர். இப்படியான மாற்றங்கள் எதிர்காலத்தில் நல்லதோரு சமுதாயத்தைக் கட்டி யெழுப்ப வழிகோலும் மென்று நம்புகின்றேன்.

மேலும் அன்பு ஜவஹர்ஷா பற்றி ஒரு சில விடயங்களைக் கூறலா மென்று நினைக்கிறேன். அவர் ஒரு அதிபரென்றே அதிகமானவர்கள் நினைக்கின்றனர். அவ்வளவுதான் தெரிந்தும் வைத்திருக்கின்றனர். ஆனால் அவருடைய உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களும் செயற்பாடுகளும், பண்புகளும் ஒரு சிலருக்கு மாத் திருமே தெரியும் அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக இருந்தார். ஆசிரியர் குழாத்தை கணிந்த மொழியில் வழி நடாத்தினார் எப்போதும் புன்சிரி ப்புடன் பிரார்த்தி ததுக்கொள்கிறேன்.

வாழ்த்துகின்றோம்

இவ்வாண்டு சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றுள்ள சகலரையும் மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது.

ஆசிரியர்

தம்பி, மகன், மகள், என்று அன்பாக அனுதி உரையாடுவார். நேரத்திற்கு இயங்குவதும் நேரத்தை பயன் படத்துவதும் அவருக்கே உரித் தான் கலையாக இருந்தது. ஒரு நேரத்தைக் குறிப்பிட்டால் ஒரு வேலையைத் திட்டமிட்டால் அதிலி குந்து விலகு வதில்லை. குறிந்த நேரத்தில் குறிந்த வேலையைச் செய்து முடிப்பவர். இதனால்தான் இவர் ஓய்வு பெற்றாலும், உங்களுடைய சேவை இன்னும் எங்களுக்கத் தேவையென்று இப்பரியா விடையின் போது பலர் கேட்டுக் கொண்டனர்.

மேலும் வ.ம. மாகாணத்தில் சிறந்த பாடசாலை அதிபர் விருதினை 2004 ஆம் ஆண்டிலும் அகில இலங்கை அதிபர் சங்கத் தலைவர் பதவியினை 2004 ஆண்டிலும் தட்டிக் கொண்டார். இவர் அகில இலங்கை சமாதான நீதவான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். எனவே அதிபர் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா பற்றி பக்கம் பக்கமாக விபரிக்கலாம். நான் கூறியது ஒரு சில விடயங்கள் மாத்திரமே அவருடைய சேவை மனப்பாங்கும் நற்பண்புகளும் நம்மி டத்திலும் வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தி ததுக்கொள்கிறேன்.

40 - ஹதி

இண்டு

உலர் பற்றி

லண்டன்

ஹெரப்பில்

- எஸ். செல்வராஜா -

ஜூபிசி தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை தவறாமல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அறிவார்ந்த நேயர்களுக்கு முதலில் என் அன்புகலந்த வணக்கங்கள். மீண்டும் இந்தவாரம் காலைக் கலசம் நிகழ்ச்சியில் வழைமேபோல உங்களைச் சந்திப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இன்றைய நிகழ்ச்சியில் முதலா வதாக தாயகத்தில் அண்மையில் மலர்ந்துள்ள சிறப்பிதழ் ஒன்று பற்றி தகவல்களை தருகின்றேன். தாயகத் திலிருந்து கடந்த ஐநாள் 2005இல் வெளிவந்துள்ள மல்லிகை 40ஆவது ஆண்டு மலர் பற்றி விரிவான அறிமுகம் இதுவாகும். ஈழத்தில் 1966ம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் 15ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் மலர்ந்து, மாதாந்தம் மணம்பரம்பி வரும் மல்லிகை கலை இலக்கிய மாத இதழின் 309ஆவது இதழ் இச்சஞ்சிகையின் 40ஆவது மலராக 176 பக்கங்களுடன் பெரிய அளவில் மலர்ந்துள்ளது. தற்பொழுது கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் மல்லிகை இதழின் இந்த ஆண்டு மலரின் விலை ரூபா 150 என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னைய இலங்கையில் தமிழ் சஞ்சிகை வாசிக்கும் வாசகர்களின் எண்ணிக்கை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் காலாதி காலமாகத் தொடர்ந்துவரும் தமிழகத்தின் ஊடகங்களின் இலக்கியப் படை

யூதுகள்

யெடுப்புக்கும் அதன் தாக்கத்திற்கும் உட்பட்டு வளர்ந்தது எங்கள் ஈழத்தின் பொதுவான தமிழ் வாசகர் சமூகம்.

கடல் கடந்து வருவதெல்லாம் தரமானவை என்ற மாயைக்குள் சிக்கி ஈழத்தின் அனித்துவ இலக்கிய வளர்ச்சியை தமிழகத்தின் ஜனரஞ்சுகப் படைப்புகளுக்கு காலாதி காலமாக, அடமானம் வைத்திருந்தவர்கள் எம்ம வர்கள். அந்தத் தாழ்வுச் சிக்கி லுக்குள் வளர்ந்த ஒரு சமூகத்தின் ஒரு சிறு பங்கினரை நம்பி, தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வாத்தக நோக்கோடு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட பல ஜனரஞ்சுகச் சஞ்சிகைகளுக்கு மத்தியிலும் நாற்பதாண்டுகள் தனித்துவமான ஈழத்து இலக்கியப் பாதையை அமைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பாதையில் தனது இருப்புக்காகப் போராடிய படியே நடந்து வெற்றிகண்ட ஒரு சஞ்சிகை இன்று மல்லிகை என்றே கருதுகின்றேன். இந்த நாற்பதாண்டுக் காலத்தில் ஈழத்தில் தமிழ்ச்சஞ்சிகைகள் பல மலர்ந்து மணம்பரப்பியிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஈழத்தின் தமிழ்ச்சஞ்சிகைத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் எதோ வொரு வழியில் பங்காற்றி யிருக்கி ன்றன. இன்றைய ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியை இச்சிறுசஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பின்றி நாம் என்றுமே கண்டிருக்கமுடியாது. தாம் வெளிவந்த வெவ்வெறு காலத்தில் அவை தமக்கரிய பங்கினை ஆற்றியிருக்கின்றன.

துர்அதிர்ஷ்டவசமாக பெரும் பீலான சிறுசஞ்சிகைகள் இந்த நாற்பதாண்டுக்கால மரதன் ஓட்டத்தில் வரலாறுகில் விட்டன. இந்த நிலையில் தன்கென்றொரு வாசகர் வட்டத்தை உருவாக்கி தனிமனித முயற்சியாக மல்லிகையை பிரசரித்து வரும் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அழிக்கமுடியாத இடத்தைத் தனக்கெனப் பிடித்து வைத்திருக்கின்றார்.

மல்லிகை பல இலக்கிய சர்ச்சைகளுக்கு அதன் வரலாற்றுப் பாதையில் களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. அந்தச் சர்ச்சைகளின் ஊடாகவே பிரபல்யம் பெற்று பலரையும் வசப்படுத்தியதும் உண்டு. மல்லிகை வட்டம் - எதிர்வட்டம் என்று வழைமேபோல பிரபல்யமான இலக்கியவாதிகள் பிரிந்திருந்து இலக்கியச் சர்ச்சையில் ஈடுபட்ட காலங்கள் மல்லிகை வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளன. தென்னிலங்கை, யிலையகம் என்று பல்வேறு பிராந்தி யங்களிலும் இருந்து பல தமிழில் இல்லாமிய எழுத்தாளர்கள் நாடாளாவிய ரதியில் மல்லிகையினுடாக வளர்ந்தார்கள். சிலர் இன்றும் மல்லிகை என்ற பெயரைத் தமது பெயரின் முன்னால் இட்டு எழுதிவருகின்றார்கள். தம்மை வளர்ந்து விட்ட இவ்விதமுக்கு இவ்வாறு நன்றி செலுத்துவதையும் நான்

யூ. மாண்பும் கலைகள்

அன்னமைக் காலங்களில் கண்டிருக்கின்றேன்.

யாழ் ப்பாணத்தி விருந்து வெளிவந்தபோதிலும் மல்லிகையின் இலக்கியப் பார்வை நாடு தழுவியதாகவே இருந்தது. இலங்கையில் தழுப்பேசும் மக்கள் எவருக்கும் உரிய ஒரு இதழாகவே மல்லிகை ஆரம்பகாலத்தில் வளர்ச்சி கண்டது. அதனாலேயே இன்று யாழ் ப்பாணத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து கொழும்பில் வாழ்கின்ற போதிலும், டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகையைத் தங்கு அடையின்றி பிரசு ரிக்க முடிகின்றது. இலக்கியக்கர்தாக்களின் மேலான ஆதரவுடன் வெற்றி கரமாக புதுப்பொலிவுடன் வெளிவர மல்லிகையால் முடிந்துள்ளது. அநே கமான எழுத்தாளர்களிச்சிற்றேடுகளைத் தாயகத்தில் ஆரம்பித்து நடத்தினார்கள். சிலர் கூடவே நூல் வெளியீட்டு நிறுவனங்களையும் தாபித்து சில நூல்களையும் தொடர்ந்து வெளியிட்டிருந்தார்கள். அவ்வகையில் மல்லிகையும் தன்பங்கிற்கு 'மல்லிகைப்பந்தல்' என்ற நூல் வெளியிட்டத்தை யாழ் ப்பாணத்தில் தாபித்திருந்தது. இன்றுவரை ஏராளமான நூல்கள் மல்லிகைப்பந்தலின்வாயிலாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. மல்லிகையில் வெளிவந்த படைப்பக்களின் தொகுப்பாக பெரும்பாலான நூல்கள் அமைந்துள்ளன.

ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இன்று வரை மல்லிகை தன் சஞ்சிகை வடி

வரை மூலம் நவீன அழகியல் அம்சங்களுக்கு இடம் கொடுக்க வில்லை. வழுவழுப்பான வண்ணப்படங்களுடன், நவீன தொழில் நுட்பத்துடன் வெளிவந்த பலதமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளுக்கு மத்தியில் தமிழ்ப் புத்தகக் கடைகளில் மல்லிகை வெறும் ஒற்றை வர்ண அட்டைப்படத்துடன் நியஸ்பிரின்ட் தாளில் அச்சிடப்பட்ட சிற்றிலக்கிய ஏடாக நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர் மலர்ந்திருந்தது. இன்றும் அதேமாதிரித் தான் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதுவே மல்லிகையின் தனித்து வமாகவும் இன்று மாறிவிட்டது. மல்லிகையின் உள்ளடநில் அக்கறை கொண்ட அதன் வாசகர்கள், வெளிப்பகட்டில் அக்கறை கொள்ள வில்லை என்பது மல்லிகை வாசகர் வட்டத்தினரின் வாதமாக இருக்கலாம்.

இனி மல்லிகையின் 40 ஆவது இதழில் வெளியாகியுள்ள படைப்புக்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

இவ்விதமை அலங்கரித்திருக்கும் சிறுகடைகளைத் தெணியான், மு. பாஷர், குந்தவை, சி. சுதந்திரராஜா, சாந்தன், க. சட்டநாதன், அருண் விஜயராணி, செங்கை ஆழியான். அன்னலட்சுமி இராசதுரை, வெ. முருகப்பதி, ச. முருகானந்தன் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். குறிஞ்சி இளந்தென்றல், சோ. பத்மநாதன், யுகதர்மன், ஆகியோரின் மூன்று

கவிதைகள் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இலக்கியச் சர்ச்சைகளுக்கு மல்லிகை கடந்த நாற்பதாண்டுகளாகக் களம் அமைத்து வந்துள்ளதை ஏற்கெனவே குறிப் பிட்டிருந்தேன். 40ஆவது ஆண்டு மலரிலும் புதியதொரு சர்ச்சைக்கு களம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஸ்ரீபிரசாந்தன் அவர்களின் "ஸழத்துக் கவிதைத் தொகுப்பக்களும், நடுவு நிலைமையும்: புதுவை இரத்தினது கரைய முன்வைத்துக் கிளம்பும் சர்ச்சை" என்ற கட்டுரை இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளது. கவிஞர் புதுவை இரத்தினது கரையின் படைப்புக்கள் அன்மைக்காலங்களில் வெளியான ஸழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பக்களில் இடம் பெறவில்லை என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துக் காட்டுவதாயுள்ளது. இக்குவல்லை கமால் எழுதிய "சமகால எழுத்தாளர்களே சமுதாயத்தை வழிநடத்த வேண்டும்," என்ற கட்டுரையும். மேமன் கவியின் "உலகத் தமிழ் இலக்கியத்தை நோக்கி.. சில சிந்தனைகளும் சில கேள்விகளும்," மற்றும், வசந்தியின் "இன்றும் துயிலுதியோ," ஆகியனவும் இவ்வகைக்குள் அடக்கப்படக் கூடிய வையாகும்.

கட்டுரைகளைப் பொறுத்த வரையில் அன்புமணி அவர்களின் "எனது நாடக அனுபவங்கள்", சபா ஜெயராஜாவின் "கல்விச் செயல்

முறையும் இலக்கியத் திறனாய்வுச் செல்கையும்", கம்பன்கழகம் ஜெயராஜாவின் "கிணற்றுத் தெளிவு", அமரர் சொக்கன் அவர்களின் "உலகம் பலவிதக் கடைகளின் வரி சையில் கோபால நேசாத்தினம் - ஓர் அறிமுகம்," செ. யோகராசாவின் "தொண்ணுறுகளில் ஸழத்து இலக்கியம் ஒரு புதிய அலை," ஆசி. கந்தராஜாவின் "சீதனம்: ஆபிரிக்கப் பாணி," ஆ. கந்தையா அவர்களின், "வால்ட் வட்மன் - புதுக்கவிதையின் தந்தையும் அமெரிக்காவின் ஆன்மீகக் குரலும்," ஆகியவை கருத்துச் செறிவானவையாக இருக்கின்றன.

தீபம் தொலைக்காட்சியின் ஒளிபரப்பாளராயிருந்த அனஸ் அவர்களின் "எனது தொலைக்காட்சி அனுபவங்களும் இன்னும் உணர்வுகளும்," என்ற கட்டுரையில் அவரது இலண்டன் அனுபவங்கள் இரைமீட் கப்பட்டுள்ளன. செ. சுதாசனின் "மறு மலர்ச்சி இதழில் மகாகவியில் படைப்புக்கள் சில குறிப்புக்கள்," கே. எஸ். சிவகுமாரனின் "தமிழ் கலை இலக்கியம் பற்றிப் பூங்கிலப் பத்து எழுத்து," ஆகிய திறனாய்வுக் கட்டுரைகளும் மல்லிகை 40ஆவது ஆண்டு மலரை அலங்கரிக்கின்றன.

இவற்றை விட லோகேஸ்வரி கிருஷ்ண மூர்த்தியின் திருக்கோணமலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் இலக்கியப்பணி என்ற கட்டுரை திருக்கோணமலை மாவட்ட இலக்கிய முயற்சியொன்று பற்றி விரிவான

செய்தியைத் தருவதாயுள்ளது.

இலங்கையில் பிரபல திரைப்பட விமர்சகராகக் கணிப்புப் பெற்ற தமிழ்யா தேவதாஸ் அவர்கள் இவ்விதமுமில், விவரவுதை திரைப்பட விமர்சனம் ஒன்றை முன் வைத்துள்ளார். “குட்டி ஜப்பானின் குழந்தைகள்” என்ற சலாம் பொன் ஆராகர் அவர்களின் இயக்கத்தில் மலர்ந்த குறுந்திரைப்படம் இவ்விதமுமில் விமர்சிக்கப்படுகின்றது. தென் தமிழகத்தின் சிவகாசி தீப்பெட்டி, பட்டாசுத் தொழிலங்களில் வேலைசெய்யும் சின் னஞ்சிறு குழந்தை தொழிலாளர்களின் அவலம் உலகின் கவனங்களில் பெறும் வகையில் 1990இல் தயாரிக்கப்பட்ட பிரபல்யம் பெற்ற குறுந்திரைப்படம் இதுவாகும்.

மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் கடந்தகாலங்களில் மல்லிகை அதிக அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. மல்லிகைப்பந்தல் வாயிலாக பல மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்களை வெளியிட்டும் உள்ளது. 40வது ஆண்டு மலரிலும் இதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் “பாவிக்குக் கல்லெறிதல்” என்ற சிங்களச் சிறுகதை எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தன் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. குஷ்வந்த சிங் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “கலவரம்” என்ற சிறுகதை சங்கரா பரணி அவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மல்லிகை இதழின் நாற்பதாவது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா கடந்த 26.12.2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றது. இந்து சமுத்திரத்தின் மத்திய பகுதியில் ஏற்பட்ட சனாமி கடற்கோளினால் இலங்கை தாக் கப்பட்டு ஏராளமாக உயிர் உடமை இழப்புக்கள் நிகழ்ந்த அதே வரலாற்று முக்கியத்தவம் மிக்க டிசம்பர் 26 ஞாயிற்றுக் கிழமையே முன்னர் வித்தவின் விரகாரம் மல்லிகை விழா ஏம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்று முடிந்து ஸ்தாது.

புலம்பெயர்ந்த படைப்பிலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட எவரும் மல்லிகை 40 ஆவது ஆண்டு மலரைப் பெற்றுப் பாதுகாப்பாகப் பேணுவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். 150 ரூபா விலை குறிக்கப்பட்டடுள்ள இம்மலரை இலங்கையிலருந்து நேரடியாகக் கொள்வனவு செய்யுமுடியும்

சந்தா கெலுத்தி
தயவுசெய்து மல்லிகையுடன்
இத்துறையூங்கள்.
அசட்டை செய்வோருக்கு
முன்னறிவிப்பின்றி

பிற்பகல் ஜந்து மணியிருக்கும்.

ஆஸ்பத்திரியின் பின்புறமாக, ஆஸ்பத்திரி வளாக எல்லை மதில் கரையோடு, ஆஸ்பத்திரிக்குரிய சவச்சாலை அமைந்திருக்கின்றது. இந்தச் சவச்சாலைக்குள், இடதுபக்க மூலையை அண்மித்து, யன்னல் கரையோடு, ஆஸ்பத்திரியில் பாவிக்கப் படுகின்றது சில்லுப் பொருத்திய, தகரத்தினாலான மூன்று சிறிய கட்டில்களில் மூன்று பிணங்கள் கிடத்தப் பட்டிருக்கின்றன.

ஒன்று ஒரு வயோதிபரின் பினம். என்பது வயதுக்கு மேலிருக்கலாம்,

பெரும் ஆட்டம் ஆடி ஒய்ந்து விழுந்து கிடக்கும் பம்பரம் போல்... நீண்ட வாழ்வு வாழ்ந்து, முற்றிக் கணிந்து, காய்ந்து, நோய் வந்து... உயிர் உதிர்ந்துபோன வெற்றுடல்... பினம்!

இரண்டாவதும், மூன்றாவதும்...

துரைவிங்கனும், சோமனும்... இருவரும் முப்பது வயதுக்குட்டவர்கள்... குடும்பகாரர்கள்... இன்று காலை பத்துமணியளவில் இருவரும் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருக்கும்போது, யாரோ சிலரால் ஏவப்பட்ட ‘சயக்குண்டுகள்’... இவர்களது நெஞ்கக் கூட்டைத் துளைத்து... அந்த இடத்திலேயே இறந்துவிட்டனர்...!

‘சயக்குண்டு’களை ஏவியவர்கள் யாரென்பதை... சயக்குண்டை ஏவியவர்களோடு, சயக்குண்டுகளுக்குப் பலியான துரைவிங்கனுக்கும், சோமனுக்கும் தெரிந்திருக்கலாம்...

துரைவிங்கனும், சோமனும் வாக்குமூலம் கொடுக்கப்போவதில்லை... சயக்குண்டை ஏவியவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை...!

வழமைபோல் சம்பவம் நடந்த ஸ்தலத்துக்கு உடனடியாக ஜீப்புகளும், நீட்டுப்போக்கான கார்களும் வந்து... விசாரணைகள் நடந்து... பிரேத பரிசோதனைக்காக பிணங்கள் இரண்டும் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டு... சயக்குண்டுகள் துளைத்த மார்புகள் பிளக்கப்பட்டு, மரணத்துக்கான காரணங்களை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கண்டறிந்து... பதிவாகிவிட்டது!

வழமையாக இம்மண்ணின் பிரசைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய

(இருக்கக்கூடுதல்)

கூட்டுத்தீவில் கூடுநின்று
கே. ஆரி டேவிட் -

யல்கை

‘கெளரவங்கள்’ எந்தக் குறையுமின்றி நடந்தேறிவிட்டன!

அடுத்து... பிணங்களின் உருத்துக் காரர் பெட்டிகளுடன் வந்தவுடன், ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகம் பிணங்களை அவர்களிடம் கையளிக்கும்!

சில்லுகள் பொருத்தப்பட்ட, தகரத்தினாலான கட்டிலில்கிடந்த துரைவிங்களின் பிணம், இலோசாக நிமிர்ந்து யன்னலுக்கூடாக வெளியே பார்கின்றது!

சவச்சாலையையும், ஆஸ்பத்திரி யையும் இனணக்கின்ற அந்த சிறிய விதுக்கரையில், சாவச்சாலையின் வாசலை அண்மித்து நிற்கும் மிகப்பெரிய தேமா மரத்தின் கீழ்... பல பிரமுகர்கள் நிற்கின்றனர்.

சட்டர்த்தியாகச் ‘கடுகலன்களை’ பாவிக்கும் அதிகாரமுள்ள அதிகாரிகள்...

பொதுமக்களின் குரல்களை உள்வாங்கி, இந்த நாட்டின் மூலஸ் தானத்தில், தனது குரலால் சமர்ப்பிக்கும் அங்கிகாரம் பெற்ற ‘பெரும் பிரமுகர்கள்’...

கிரமமக்களின் அங்கிகாரம் பெற்ற ‘குட்டிப் பிரமுகர்கள்’... இப்படிப்பலர்...

துரைவிங்களின் பிணத்தின் கண்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிகின்றன... அதே நேரம்... உதகுகள் பிரியாத நிலையில், ஏன்னமான... ஒரையற்ற... காய்ந்த ஒரு சிரிப்பு உதர்கின்றது!

“என்னடா... உன்றை பாட்டிலை சிரிக்கிறாய்?” துரைவிங்களின் பிணத்தை அவதானித்துக் கொண்டு படுத் திருந்த சோமனின் பிணம் கேட்கின்றது.

“சோழு... ஒருக்கால் எழும் பிப்பார்... என்னண்டு விளங்கும்...” துரைவிங்களின் பிணம் இப்படிக் கூறியதும், சோமனின் பிணமும் எழுந் திருந்து யன்னலுக்கூடாக வெளியே பார்கின்றது...

சோமனின் பிணத்தின் உதடு களிலும்... ஏன்னமான, காய்ந்த அதே சிரிப்பு!...

“குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்கடுடியாது... தப்பிக்க விடவும் மாட்டம்...”, சட்டர்த்தியாக சுடுகலன்களைப் பாவிக்கும் அதிகாரம் பெற்ற ஒரு உயர் அதிகாரியின் கெம்பிரமான குரல் தன்னால் சாதிக்க முடியும் என்ற தோரணையில் நிமிர்ந்து நிக்கிறார்.

“இந்த அநியாய மரணங்கள் பற்றி ‘மூலஸ்தானம்’ வரை கொண்டு போய் முடிவு காணுவன்...” பொதுமக்களின் குரல்களை உள்வாங்கி, தனது குரலால் ‘மூலஸ்தானத்தில்’ வெளிப்படுத்தும் அங்கிகாரம் பெற்ற ஒரு ‘பெரும் பிரமுகரின்’ சிம்மக்குரல்...!

“இந்த மரணங்களுக்கெதிராகக் கண்டன ஊர்வலம் ஒழுங்கு செய்யப் போறன்...” கிராம மக்களின் அரவணைப்பைப் பெற்ற ஒரு ‘குட்டிப் பிரமுகரின் சிற்றம்...’

யல்கை

“யிர் எண்டது கடைச்சரக்க...” பிரமுகராகிவிடும் துடிப்புள்ள ஒரு செவனின் வெளிப்பாடு...

இப்படி எத்தனையோ குரல்கள்...

துரைவிங்களின் பிணமும், சோமனின் பிணமும், தங்கள் செவி களைக் கூர்மைப்படுத்தி அந்தப் பேச்சுக் களை ஒரு எழுத்துக்கூடப் பிச்காமல் உள்வாங்குகின்றன. உள்வாங்கியதும் அந்த இரண்டு பிணங்களும் சிரிக்க ஆரம்பிக்கின்றன... சாதாரண சிரிப்பல்ல... வயிற்றுத் தோற்புரை சுருங்கி விரிய, கண்களில் கண்ணீர் சொட்ட... அட்டகாசமாய் சிரிக்கின்றன... நீண்ட அடக்க முடியாத சிரிப்பு...

“என்னடா பொடியன் சிரிக் கிறியள்... எனக்கும் சொல்லுங் கோவன்...” இதுவரை மெளன்மாகக் கிடந்த அந்த வயோதிபரின் பிணம் எழுந்திருந்து கேட்கின்றது.

“சரிரண்டு நாலு ஸர்மூண்டாறு, சாநான்கு எட்டு... அப்புவுக்கு இந்த வாய்ப்பாடு தெரியுமே...” துரைவிங்களின் பிணம் அந்த வயோதிபரின் பிணத்திடம் நவின்மாகக் கேட்கின்றது!

“ஓ... நல்லாய் தெரியும்... ஸரைஞ்சு பத்து, ஸராறு பன்னிரண்டு” அந்த வயோதிபரின் சடலம் தனது பொக்கை வாயால் அந்த வாய்ப்பாட்டைத் தொடர்ச்சியாகக் கூறிமுடிக்கின்றது. ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் படித்த வாய்ப்பாடு பொக்கை வாயிலிருந்து நீரொழுக்காய் வடிகின்றது!

டோமினிக் ஜௌவாவின் கயசரிதை - இரண்டாம் பாகம்
‘அச்சுத்தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம்’ வெளிவந்து விடது, விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

“வெளியிலை நிக்கிறவை எப்பவோ பாடமாக்கின வாய் பாட்டைத்தான் இப்பவும் சொல்லுகினம்... இவை அப்ப நின்ட இடத்திலைதான் இப்பவும் நிக்கினம்... காலம் இவையளை முந்திக் கொண்டு கண்ணுக்குத் தெரியாத தாரத் துக்குப் போட்டிது...” அதை நினைச்சுத்தான் சிரிக்கிறம்...” துரைவிங்களின் பிணம் கூறுகின்றது.

அந்த வயோதிபரின் பிணமும் யன்னலுக்கூடாக அந்தப் பிரமுகர்களின் பேச்சுக்களை அவதானிக்கின்றது.

“உவையஞ்சு வாய்பாடு மட்டுந்தான் பாடம்... ஆனால் இதுவரையிலை ஒரு கணக்கும் செய்திருக்க மாட்டினம்... இனிமேல் செய்யப் போறதுமில்லை...” சர்வசாதாரணமாகக் கூறிய அந்த வயோதிபரின் பிணம், எந்தச் சலனமுமின்றி கட்டிலில் சரிகின்றது!

ஒரு விவகை

அக்ல் அக்ஸ்பிள்க்ஷன்

- மேமன்கவி -

1. புனைப்பெயர்களிடை ஒரு துறிப்பு

கலை இலக்கிய உலகில் ஈடுபட்டவர்கள் தமது இயற்பெயரை விட்டு ஒரு புனைப்பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்து தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, தமது கலை இலக்கிய பணியினைத் தொடர்வது உண்டு. அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கும் புனைப்பெயர் அவரவர் ரசனைக்கும், ஈடுபாட்டுக்கும், ஏற்ப அமைவதுண்டு. சிலர் தமக்கு அபிமானவர்களின் பெயரை தமது புனைப்பெயருடன் சேர்த்து வைப்பதுண்டு. ஊரையோ, பிரதேசத்தையோ தமது புனைப்பெயருடன் இணைத்து வைப்பது உண்டு. இப்படிதான் புனைப்பெயர் வைக்க வேண்டும் என்ற இலக்கணம் ஒன்றும் கிடையாது. புனைப் பெயரில் கலை இலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்ட சில பேர்கள் அந்த புனைப்பெயராலே அறியப்படு, கணிசமான நேரங்களில் அவரது இயற்பெயர் என்னவென்று கணிசமானவர்களுக்க தெரியாமல் போய்விடுவதுண்டு.

புனைப்பெயர் என வரும் பொழுது பெண்களின் பெயர்களில் எழுவது அவதானத்திற்குரியதாக இருந்து வந்துள்ளது. பெரும் வணக பத்திரிகைச் சூழலில் இப்படி பெண் பெயரில் எழுவது ஒரு கவர்ச்சிகாக என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். சிறுசஞ்சிகைச் சூழலில் பெண்களின் பெயர்களில் எழுபவர்களும் இருக்கதான் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களது நோக்கம் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து பெயருக்குரிய பெண்ணை முதன்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான்..

புனைப்பெயருடன் எழுவது என்பது. என்று தொடங்கியது தேடிப்

ராணுஜா டோக்கி ஸ்ரீ வேங்கள்

மாரி மகேந்திரன்

பூஞ்சின் பள்ளிக்குடுகளின்	வாஸ குழுத ஜெக்
அதைக்குத் திருப்பாலைக்கு	பாப்பிஸ் காருகார்
முன் ரிச்சுது	வினாஸ் கார்த்தூ
ஒட்டப்போதுமானப்போது	ஷந்திலாப்பு பாந்தினார்
இருந்துகூடின்	2 ஸ்ரீகாந்தமுட்டன்...
குளின் டிரிவெளினின்	
நூல்களையை பீடுக்கு	2 ஸ்ரீபுமினின்
நூலாஸ்களின் என்பதை குழுது	2 ஸ்ரீராமகிருஷ்ண்
ஶங்காகாஸ்களுக்கு	வாட்சின்
முன் அம்முத போடுகும்	பூஞ்சாஸ்களின் முன் அரிக்குது
கிருஷ்	நூலை கணவினின் ஜீவன்கள்...
ஆட்டிக்காரா - குது	
வாட்டுவாடுவாஸ்களின்...	
ஒளிந்திருஷ்	தெ அனாகனிஸ்
வெளிராக்கி முன்	தேஷ்விக்குத் 2 ஸ்
நீஷ்டாஸ்களின் ஒன் பீஷ்டாஸ்கின்	ஸ்ரீபங்களின் கிரிப்பு
காந்தின் மோட்டின்	ப்பாஸ்கள் - குது
ஒல்லா குதுப்பின்	ஸூபா நிதினா
பீஷ்வாஸ்கார் கோவ	ஷப்பக்காஸ்கார் கோவ
பேஷ்வு கித்துப்படி...	
அநினை அமாஸ்களின்	
ஏந்தின் பூது வாராந்	
போடுவாரு மாண்பின்	
அபுஷ்டின் பாந்தீப்பாந்தீ	
பூஞ்சாஸ்களின் பூஞ்சாஸ்கள்	
போட்டினார்	
வீடுவை காக்குது	
வாட்சின் போக்கள்...	
அனாகனிஸ் கிருமி போக்குஷ்	
காந்தின் புதுமி போக்கு	
ஒட்டக்காஸ்களின் பூஞ்சாஸ்கள்	
பெரிக்கூடன்	

மலைகள்

போனால், அதுவொரு பெரிய வரலாறாய் போய் விடும். சங்க இலக்கியத்தை பார்த்தால் அங்கும் சில புலவர்கள் புனைப்பெயர்களில் எழுதி இருப்பது நமக்குத் தெரியும். செய்திப் பத்திரிகை துறையில் எழுதும் ஒருவருக்கு பல காரணங்களுக்காக பல புனைப்பெயர்களில் எழுதும் தேவை இருப்பதுண்டு.

கலை இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள் ஒரே பெயரில் எழுவதுதான். நலம். அப்பொழுதான் அவரது படிமுறை வளர்ச்சியை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இன்று புதிதாய் எழுதவருபவர்களின் கய விபரத்தைப் பார்த்தால் பல புனைப்பெயர்களில் அவர்கள் எழுதி வருவது தெரியும் அதன் காரணமாக அவரது வளர்ச்சியை நம்மால் அவதானிக் குடிவு தில்லை. ஆரம்பம் தொடக்கம் இருதி வரை ஒரே பெயரில் (அது புனைப் பெயராகவும் இருக்கலாம், இயற் பெயராகவும் இருக்கலாம்.) எழுவதுதான் சரி. அப்படி ஒரே பெயரில் எழுதும் பொழுதான் அப்படைப் பாளியை முழுமையாக இனக்காண முடியும்.

2. எழுத்தாளர்களின் பிள்ளைகளின் பெயர்கள்

புனைப்பெயர்களைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளை, இந்த எழுத்தாளர்களின் பிள்

கனுக்கு வைத்திருப்பதையும் நாம் பார்த்து இருக்கிறோம்.

நான் அறிந்த மட்டில் எனது குழலில் பார்த்த மட்டில் நா. பார்த்த சாரதியின் “குறிஞ்சி மலர்கள்” நாவல் இன்று அவதானத்திற்குரிய பல படைப்பாளிகளை கவர்ந்த ஒரு நாவல் எனலாம். அந்த நாவலில் வந்த கதாபாத்திரங்களான பூரணி, அரவிந்தன் எனும் இரு கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களை தங்களின் பிள்ளைகளுக்கு வைத்திருக்கும் எழுத் தாளர்களை நான் அறிவேன். அத் தோடு, அந்த நாவலின் திவிர வாசகர்களாக இருந்தவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பூரணி, அரவிந்தன் என பெயர் வைத்திருப்பதை கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் எழுத்தாளர்களும் சரி, திவிர வாசகர்களும் சரி, தங்களை கவர்ந்த எழுத்தாளர்களின் பெயர்களை தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வைத்திருப்பதை காண்பது ரொம் பாம் அழுர்வாக இருக்கிறது. இலங்கையில் இளங்கோவன், பாரதி இப்படியாக சில படைப்பாளிகளின் பெயர்களை தங்களின் பிள்ளைகளுக்கு குட்டிய எழுத்தாளர்களையும், சாதாரண வாசகர்களையும் நான் அறிவேன். (இலங்கையில் திருவள்ளுவர், புகழேந்தி இப்படியான பெயர்கள் தமிழர்களிடைய இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வில்லை. தமிழகத்தில் அப்படியான இருப்பதை படித்திருக்கிறேன்.) அதிலும் பாரதி என்ற பெயர் ஆண்பிள்ளைகளுக்கும்

வைப் பார்கள். பெண் பிள்ளைகளுக்கும் வைப்பார்கள் என்பது விஷேஶமான செய்தி) ஆனால் நவீன எழுத்தாளர் ஒருவரின் பெயரை தமது பிள்ளைகளுக்கு வைத்து இருக்கும் எழுத்தாளர்கள் சாதாரண வாசகர்கள் யார் என பல வருடங்களுக்கு முன் தேடிப் பார்த்தேன்.

அப்படி தேடி கொண்டிருந்த வேளைதான், இலங்கையில் களத்தில் இருந்த ஒரு இசைக்குழுவில்

dram மோ guitar ரோ வாசித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு இளைஞர் இருந்தார். அவர் பெயர் ஜெயகாந்தன். எனச் சொன்னார். நான் ஆச்சரியபட்டுப் போனேன். அவரிடம் அவருக்கு அந்த பெயர் வைக்கப் பட்ட காரணத்தை கேட்டேன். அவரது தந்தையார் ஜெயகாந்தன் பிரியர் அதன் காரணமாக தனக்கு அப்பெயர் வைத்தாக சொன்னார். உடனடி அவரது தந்தையை பார்க்க வேண்டும் போல் தோன்றியது. ஆனால், சந்திக்க முடியவில்லை. (மகன் ஒரு கலைஞராக இருந்தாலும் அவரது அப்பா ஒரு வாசகராக இருந்த நிலையில் மகனுக்கு ஜெயகாந்தன் என பெயர் வைத்திருந்ததை அறிந்து, முகம் காணா அவரது மீது ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டது.) அடுத்து எனக்கொரு நண்பர் இருந்தார். மட்டு குளியில் அவர் ஒரு பாதணி கம் பெனியின் கிளை ஸ்தாபத்தின் முகாமையாளராக இருந்தார் அவர்

மலைகள்

பெயரும் ஜெயகாந்தன் தான். அவரது அப்பாவோ, அம்மாவோ ஜெயகாந்தன் பிரியராக இருந்தாக அவர் சொன்னார். அந்த இருவரைத் தவிர்த்து சாதாரண மக்கள் தனது பிள்ளை யாருக்கேனும் ஜெயகாந்தன் என பெயர் வைத்து இருக்கிறார்களா? எனத் தேடிப்பார்தேன் ஆனால் யாரும் அப்படி வைத்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. ஆனால் சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு மரண அறிவித்தல் பார்த்தேன். அவ்வறிவித்திலில் இறந்தவர் பெயரோ அல்லது இறந்தவரின் அப்பா பெயரோ ஜெயகாந்தன என்று இருந்தது. அந்த குடும்பத்தை போய் பார்க்க வேண்டும் தோன்றியது.

எழுத்தாளர்களின் யாராவது தங்கள் பிள்ளைகளில் யாருக்கேனும் ஜெயகாந்தன் என பெயர் வைத்திருக்கிறார்களா? என் நான் தேடுவதற்கு முன்னாலே ஸழத்தில் நான் அறிந்த மட்டில் ஒரே ஒரு எழுத்தாளர் தனது பிள்ளை ஒருவருக்கு ஜெயகாந்தன் என பெயர் வைத்திருப்பதைச் கண்டேன். அவர்தான் நீர்கொழும்பு முத்துவிங்கம். தனது ஆண் பிள்ளை களில் ஒருவருக்கு ஜெயகாந்தன் என பெயர் வைத்திருப்பதைச் கண்டேன். அதே வேளை தனது இன்னொரு புதல் வருக்கு அரவிந்தன் என பெயர் வைத்துக்கொள்ளார். இதுவரை நாம் எழுத்தாளர்களின் பெயரை அல்லது மனம் கவர்ந்த படைப்பின் கதாபாத்திரங்கள்

பிள்ளை ஒருவருக்கு ஜெயகாந்தன் என பெயர் வைத்திருக்கும் இன்னொரு எழுத்தாளர் இலங்கயையில் நான் அறிந்த மட்டில் காண கிடைக்கின்றோம். (அப்படி யாராவது இருந்தால் எனக்கு எடுத்து காட்டலாம்)

அப்படியும் எழுத்தாளர்களோ, வாச கர்களோ தம் பிள்ளைகளுக்கு தமது அபிமான த்திற்குரிய படைப் பாளிகளின் பெயர் வைத்தாலும் அப்பிள்ளை எழுத்தாளராக வருவது மில்லை. ஆனால், நீர்கொழும்பு முத்துவிங்கம் தனது மகனுக்கு ஜெயகாந்தன் என்று பெயர் வைத்தது விண் போகவில்லை.

அவரது மகன் நல்ல சிறுக்கதையாளராக வளர்வார் என்பதற்கு “ஜேகே” எனும் புனைப் பெயரில் முத்துவிங்கம் அவரின் மகன் ஜெயகாந்தன் எழுதி இருக்கும் சிறுக்கதைகள் நிருபிக்கின்றன.) ஆக, இப்பொழுது வரை பார்தால் எழுத்தாளர்களை விட ஜெயகாந்தனின் வாசகர்கள்தான் அதிக அளவில் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அவரது பெயரை குட்டி இருக்கிறார்கள். எனக்கு சொல்லத் தோன்றுகிறது.

நீர்கொழும்பு முத்துவிங்கம் அவர்கள் தனது பிள்ளைகளுக்கு பெயர் வைப்பதில் இன்னுமொரு புதுமை செய்துள்ளார். தனது புதல் விக்கு சாருவதா என பெயர் வைத்துள்ளார். இதுவரை நாம் எழுத்தாளர்களின் பெயரை அல்லது மனம் கவர்ந்த படைப்பின் கதாபாத்திரங்கள்

மலைகள்

பெயர்களைதான் எழுத்தாளர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு வைத்து இருப்ப நூதான் கேள்வி பட்டும் பார்த்தும் இருக்கிறோம். முதல் முதலாக சிறந்த வங்கள் இயக்குனர் சத்யஜித் ரேமின் சிறந்த திரைப்படமான சாருவதா என்ற (அத்திரைப்படத்தின் கதாநாயகியின் பெயரும் அதுதான்) பெயரை தனது மகனுக்கு வைத்து சென்றதன் மூலம் நீர்கொழும்பு முத்துவிங்கம் நல்ல சினிமா மீதான தனது ஈடுபாட்டை எடுத்து காட்டிச் சென்றுவள்ளார் இத்தகவலை சமீபத்தில் அவரது நாவலான “அந்த நதியும் அதன் மக்களும்” எனும் அவரது நாவல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு அவரது இல்லம் சென்ற பொழுது உறுதி செய்து கொண்டோம். (இத்திரைப்படத்தின் திரைக்கதை தமிழகத்தின் நவீன சினிமாவுக்கான சஞ்சிகையான நிழவின் ஜூலை - ஆகஸ்ட் 2005 இதழில் வெளி வந்திருக்கிறது என்பதையும் இங்கொரு தகவலாக சொல்லி வைக்கிறேன்.) வெறும் fashionகாக தம் பிள்ளைகளுக்கு வணிக சினிமா நடிகர்களின் பெயர்களை வைத்து சந்தோஷப்பட்டு கொண்டிருக்கும் தமது தமிழ்ப் பேசும் சமூகத்தில், ஒரு கலைத்துவமான சினி மாவின் கதாநாயகியின் பெயரை தனது மகனுக்கு வைத்தமை நண்பர் முத்துவிங்கத்தின் தனித்துவம் என்றே சொல்ல வேண்டும்

3. அடையாளம் கூல்லாத படைப்பு

சமீபத்தில் உயிர்மை இதழில் (ஆகஸ்ட் - 2005) ‘பினங்கள்’ எனும் சிறுக்கதையைப் படித்தேன். அது வொரு மொழிபெயர்ப்புச் சிறுக்கதை. எழுதியவர் - கம்தாநாத். தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் - செ. பிரபாகரன். இந்த விபரங்களைத் தவிர வேறு எந்த விபரங்களும் அக்கதையைப்பற்றி அந்த இதழில் எந்த இடத்திலும் இல்லை.

ஒரு படைப்பாளிக்கு கிடைக்கின்ற அனுபவம் படைப் பாக்கம் செய்யப்படும் பொழுது அப்படைப்பில் தேசம் பிரதேசம் சார்ந்த தகவல்கள் இல்லாத பொழுதும், அப்படைப்பு மிகவும் தாக்கபூர்வமான உணர்வுகளை எழுப்பும் பொழுது அப்படைப்புக்கு ஒரு பொதுத்தன்மை கிடைத்து விடுகிறது. ‘பினங்கள்’ எனும் அச்சிறுக்கதை அத்தகைய ஒரு அனுபவத்தைதான் எனக்கு ஏற்படுத்தியது.

அச்சிறுக்கதையின் கருக்கம் இதுதான் ஒர் ஆஸ்பத்திரியின் ஒரு வார்டில் (அந்த ஆஸ்பத்திரி இருக்கும் இடம் எது? எந்த தேசம்? எந்த பிரதேசம்? என்ற போன்ற விபரங்கள் ஒன்றும் அக்கதையில் இல்லை. அப்படியும் குழலியல் விபரம் வருகிறது என்றால், அந்த ஆஸ்பத்திரியின் பின்வாறையின் இடதுபக்கத்தில் சில பண்மரங்கள் இருப்பதாக மட்டுமே “கதைச் சொல்லி” விபரம் சொல்லுகிறார். மற்றபடி வேறு ஒரு குழலியல் விபரம் அக்க

தையில் இடம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.) அடுத்து அக்க தையில் வரும் பாத்திரங்களாக அவன், அவள், நர்ஸ், ஆண் பினங்கள் என ஒரு இடத்தில் மட்டும் இரண்டு ஆண் பினங்களில் ஒன்றுக்கு அவர் உயிருடன் இருக்கும் பொழுது “கண்ணா” என்பவர் அவருக்கு 200 யூனிட்டு ஊசி மருந்து கொடுப்பதற்கு பதிலாக 2000 யூனிட்டு ஊசி மருந்து கொடுத்த தனால் இறந்து போனவர். என்ற தகவலில் கண்ணா என்பர் டாக்டரா? அல்லது மருந்துவ மனையில் பணி புரியும் ஒரு உதவியாளாரா? என்ற விபரங்களும் இல்லை. அடுத்து கண்ணா எனும் பெயர் கூட, குறிப்பாக அவரது எந்த விதமான அடையாளத்தை எடுத்துக் காட்டவில்லை.)

இரவு நேரத்தில் பணி புரியும் அவன் அந்த மருத்துவமனையின் பின்வாரைக்கு ஒரு பெண்ணை வரச் சொல்லி (அவள் ஒரு நர்ஸா? வார்டனா? என்ற விபரங்களும் இல்லை. அவனுக்கு பெயரும் இல்லை). பின்வாரையில் இவனுடன் உறவுக் கொண்ட பின், குளியல் அறைக்கு சென்று மீண்டும் தனது ஆசனத்தில் வந்து அமர, அவன் பின் வரறைக்கு போகும் பொழுது அவனது பக்கத்தில் ஆசனத்தில் அமர்ந்து இருந்த நர்ஸ், அவனது ஆசனத்தில் இல்லாமல் இருக்க, சிறிது நேரத்தில் அவனும் குளியல் அறைக்கு போய் வந்து தனது ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள்வதோடு, அந்த நர்ஸும் அவன் செய்து வந்த அதே

மேலெழுந்த வராரியாகப் பார்த்தால் இதுவொரு பாலியல் கதையாக பட்டாலும், மருத்தவ துறைச் சார்ந்த வர்களின் அஜாக்கிரத்தையின் காரணமாக 200 யூனிட்டு ஊசி மருந்து கொடுப்பதற்கு பதிலாக 2000 யூனிட்டு ஊசி மருந்துக்கு பதிலாக 2000 யூனிட்டு ஊசி மருந்த கொடுத்து மனித உயிருடன் விளை யாரும் அபாயத்தையும், பின்வாரை என்று கூட பார்க்காது தமது பசிகளை அடக்கிக் கொள்ளும் அசிங்கத்தையும் அழுத்தமாகவும் எந்த விதமான விரசமுனின்றி மிகுந்த கலை நயத்துடன் சொல்லி இருப்பது கம்தாநாத் எனும் படைப்பாளியின் ஆளுமையை எடுத்து காட்டுவதுடன் சொ. பிரபாகரன் என்பரின் மொழி பெயர்ப்பு திறனையும் எமக்கு எடுத்துக் காட்டிய நல்லதோரு கலைப் படைப்பு என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இக்கதை எழுதிய கம்தாநாத் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்? எந்த பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்? இக்கதை எழுதப்பட்ட மூல மொழி எது? போன்ற விபரங்களை உயிர்மை இதழ் பிரசரிக்காமல் விட்டதற்கும் அப் பாலும் அக்ககை வெளிப் படுத்திய செய்தி, கொடுத்த அனுபவம் என்ற வகையில் மனதை ஈர்த்தன் மூலம் நல்லதோரு கலைப்படைப்புக்கு கால, தேசமான அடையாளங்கள் தேவைப் படுவதில்லை என்பதையும் உரைத்து நிற்கிறது.

தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையில் எனக்கு ஏடு தொடக்கி வைத்தவர் கவிஞர். மு. செல்லையா.

எனக்கு மாத்திர மன்றி எனது தமையனார், எனது தம்பி (க. நவம்) இருவருக்கும் அவரே ஏடு தொடக்கி வைத்தார்.

தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலையில் (இன்றுதேவரையாளி இந்துக் கஸ்லூரி) தலைமை ஆசிரியர் அமர்ந்திருக்கும் மரத்தினாலான மேடையின் பின்புறத்தில் கவரில் ஒரு சரகவதி படம் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது ஒரு விஜய தசமிப் பூசை தின்தன்று கவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த அந்தச் சரகவதிப்படத்துக்குத் திபம் காட்டி பூசைகள் செய்து வழிபாடுகள் முடிந்த பின்னர், எனக்கும் என்னும் சில மாணவர்களுக்கும் கவிஞர் செல்லையா வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார்.

அக்காலத்தில் நான் கல்விகற்ற அந்த வித்தியாலயத்தில் சமய வழிபாட்டுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த வித்தியாலயத்தைச் சுற்றிவர வாழ்ந்து வந்த எனது சமூக மக்கள் மத்தியில் சைவ சமய அறிவை வளர்க்கவும் வாழ்வு நெறியைப் பயிற்றவுமென்றே அந்தக் கல்வித்தாபனம் தோற்று விக்கப்பட்டது என்பதுதான் அதன் வரலாறு.

அந்த வித்தியாலயம் 1917ம் ஆண்டு சைப்பெரியார் தி. கா. குரன் அவர்களால் முன்னின்று நிறுவப் பெற்றது அது தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், வதிரியில் இயங்கி வந்த மெதடிஸ் மிஷன் பாடசாலையிலேயே எங்கள் சமூகத்து யாணவர்கள் கல்வி கற்றுவந்தார்கள்.

மெதடிஸ் மிஷனரியைச் சேர்ந்தவர்கள் வதிரியில் உயர்சாதியினர் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் வராடும் பகுதியில் அவர்களுக்கொண் ஒரு பாடசாலை புறம்பாக நிறுவியிருந்தனர் என்பது கிறிஸ்தவத்தில் சாதியம் பற்றிய இன்னொரு சவாரசியமான விடயம்.

பூச்சியுங் பூச்சியுல்ல

- தெணியான் -

02

யംഗക്കൈ

ഇന്ത വിത്തിയാസാലയെ മുൻനിന്റെ കുറൻ ഉറവാക്കുവത്രകു വേണ്ടിയ ആലോചനകൾ വളർന്നു അനുശരണയാക ഇരുന്തവർക്ക് കരബേം ദിവസിക്ക് ചേർന്ത മണിയാകാരൻ ചിത്തമൺഡിമി. കരബേം ദിവസിക്കേണ്ടവരാക് കല്ലൂരിയെ അക്കാലത്തിലെ നിരുവിയവഗ്രുമി അവര്ത്താൻ. അതേസമയം കരബേം ദിവസിക്കേണ്ടവരാക് വാമുമി നബാ ശമുകത്തവരകൾ മത്തിയിലെ അവര്ക്കുങ്കുകെന വിനായക വിത്തിയാലയുമി നിരുവപ്പട്ടവത്രകുമി കാരണമാക ഇരുന്ത വരുമി അവരേ. സാതിയത്തെപ്പോന്തുമി വകയിലെ അക്കാല കട്ടത്തിലെ പാടചാലകൻ ഉറവാക്കപ്പട്ടവതിലെ മികുന്ത മതിനുപ്പട്ടതുടൻ ചിത്തമൺഡിമി ചെയർപ്പട്ടിരുന്താർ. എന്പതു മുടിമരൈക്കപ്പട്ടടുവരുമി വരലാറ്റു ഉണ്മൈയാക ഇന്റുമി ഇരുന്ത വരുകിന്റെ.

തേവരൈയാണി കൈവ വിത്തിയാലയുമി നിരുവപ്പെയ്യു അരചിനരാബു അങ്കികരിക്കപ്പട്ട പിന്നൻ, വതിരി വടക്കു മെ. മി. പാടചാലവയുടൻ നിലവി വന്തെ വെണ്ടിപ്പട്ടയാൻ, പ്രചൽ മരൈന്തു പോയിറ്റു. ആണാബു അന്തരംകമാണി ഒരു പൊട്ടി ഉണ്ണരബു എക്കാലത്തിലുമി തൊടന്തുവ വന്തു കൊണ്ടെ ഇരുന്തതു. ഇന്തപ്പോട്ടി ഉണ്ണവുകു അധിപ്പട്ടകൊരണമാക ഇരുന്ത വന്തു ചമയമല്ല.

വതിരി വടക്കു മെ. മി പാടചാലവയിലെ കല്ലി കർ അക്കാല മാഞ്ചവർക്കുകുകു കൈവചമയത്തെ ഒരു പാടമാക കർ പതിലെ ഇന്തയു ഇരുന്തവന്തെയാണി, മാഞ്ചവർക്കു ധാരാക മതമു മാന്തിപ്പോയ്വിട വില്ലെ. മുൻനാരേ

കിരിസ്തവരക്കാക മതമു മാന്തിപ്പോണി ഇൻണൊരു കുടുപ്പത്തവരകൾ മാത്തിരമു വദിരിയിലെ വഴിത്തു വന്തൊരകൾ.

മികകു കുരുകിയ തൂര ഇന്തെ വെണ്കിക്കുൾ ഇരുക്കുമി അന്തു ഇരണ്ടു പാടചാലകുമി ടൈ ഉണ്മൈയിലെ തൊழിലു അധിപ്പട്ടയിലാണി ഒരു പോട്ടി ഉണ്ണരബു അന്തരംകമാക അക്കാലത്തിലു ചെയർപ്പട്ടടു വന്തു. പാടചാലവയിലെ കല്ലിക്കർകുമി മാഞ്ചവർക്കാൻ ചരാസിരി തൊക്കൈക കണക്കിലെ കൊണ്ടുതാൻ ആചിരിയ നിയമനങ്കൾ അപ്പൊമുതു വീഘ്നകപ്പെയ്യു വന്തു. അന്തു ഇരണ്ടു പാടചാലകണായുമി നിരുവവത്രകുമി, പിന്നൻ നിരുവകിപ്പട്ടകുമി മുൻനി സ്ത്രവരകൾ തമതു ഉറവിനർക്കാൻ ആരവർക്കൾ, വെണ്ണടിയവരകൾ ആചിരിയരക്കാക താങ്കൾ പാടചാലവയിലെ നിയമനാമി ചെയ്യു തൊഴിലു വീഘ്നകവതിലു അക്കരൈയും വരകൾ വരകൾക്കു ചെയർപ്പട്ടാർകൾ.

ആചിരിയ നിയമനാമി പെയ്യുക കല്ലി കർപ്പിത്തുകു കൊണ്ടിരുന്ത. ആചിരിയരക്കുകു എങ്കൾ ശമുകത്തിലു അക്കാലത്തിലു പെന്നു മതിപ്പു ഇരുന്തവന്തു. ആചിരിയരകൾ ചൊല്ലലെ മാഞ്ചവർക്കൾ മാത്തിരമിന്റെ പെയ്യു റോഗുമി മീരി നടക്കാത ഒരു പണ്ടുപേണപ്പട്ടടു വന്തു. ആചിരിയരകൾ താങ്കൾ വീഘ്ന കാട്ടികൾ എന മാഞ്ചവർക്കാൻ പെയ്യു റോഗകൾ കരുതിനാരകൾ. ആചിരിയരകൾ മാഞ്ചവർക്കാക പാടചാലയെ വിട്ടു വിലകി വേയ്യു പാടചാലകുകുകു കെന്നുവിട്ടാൽ, താമു കല്ലി കർപ്പിത്തുകു കൊണ്ടിരുക്കുമി പാടചാലയെ

യംഗക്കൈ

മാഞ്ചവർകൾ തൊക്കൈ ലീഫ്സി അടൈന്തു, താങ്കൾ വേണ്ടിയെ ഇമന്തുപോക നേരുമി എൻപതെകു കരുത്തിലു കൊണ്ടു എന്തു ഒരു മാഞ്ചവനുമി ഇൻണൊരു പാടചാലവകു വിലകിക ക്കെന്നു ലി ആവാങ്ങണ്ണു മിക വീടു വന്തു പാടചാലെ ചെല്ലുമി അവരുത്തിലു വന്തു വേക്കത്തിലു തിരുപ്പിപ്പോവരർ.

പാടചാലവയിലെ മാഞ്ചവർക്കാൻ തൊക്കൈക പെരുക്കുവതുമി, ചരാസിരി വരകൾ അതികരിക്കക്കു ചെയ്യുവതുമി ആചിരിയരകൾ അണാവരുക്കുമി ഇരുന്തുവന്തു പിരതാൻ കടമെ. ആചിരിയരകൾ എല്ലോരുമി താങ്കൾ വാമുമി പകുതി മാഞ്ചവർക്കൾ മത്തിയിലെ പാടചാലെക ചരാസിരിയുപി പെരുക്കുമി നോക്കത്തുടൻ ചെയർപ്പട്ടടുകു കൊണ്ടിരുന്താർകൾ.

തലൈമെ ആചിരിയരകൾ തലൈ മിതു പൊരുപ്പു അതികമാക ഇരുന്തു വന്തു.

തലൈമെ ആചിരിയരകൾ കിരാമങ്ക കിരാമമാക മാഞ്ചവർക്കാൽ തേടി അവരകൾ വീടുകരുകുകു ചെന്നരാർകൾ.

മാഞ്ചവർക്കാൽ കല്ലി വാരു വത്രകുമി ഇതണാബു അക്കാലത്തിലു വാധ്യപുണ്ടാണു.

കവിന്തുരു മു. ചെല്ലലൈയാ തേവ കായാണി കൈവ വിത്തിയാലൈയാണിനു തലൈമെ ആചിരിയരാക ഇരുന്താർ. അക്കാലത്തിലു വതിരി വടക്കു മെ. മി. പാടചാലെ തലൈമെ ആചിരിയരാക ഇരുന്തു. ഏ. മാഞ്ചികകു അധികക്കു വരുവാർ. അവർ പോബു എങ്കൾ കിരാമത്തുകു വാരത്തിലു ഒരു തടവൈയാവതു മാഞ്ചവർക്കാൽ തേടികു കൊണ്ടു കവിന്തുരു ചെല്ലലൈയാ വരുവത്രകു

തവരുവതിലെ അപ്പടി വരുമി ചന്തർപ്പാങ്കാൻിലു മാമാ” എൻ എന്തു തന്ത്തൈയാരെ ഉരിമൈയുടൻ അമൃതു വാരു കാലവേണായിലു ചില ചമയമു എങ്കൾ വീടു വന്തു പാടചാലെ ചെല്ലുമി അവരുത്തിലു വന്തു വേക്കത്തിലു തിരുപ്പിപ്പോവരർ.

മാഞ്ചവർക്കാൽ തേടി കിരാമങ്ക കരുക്കുകു വന്തുപോകുമി ആചിരിയരകൾപു “പിംണാ പിടികാരർ” എന്റു പിംണാലു ചൊല്ലുമി ഒരു വീഘ്നകുമി അപ്പൊമുതു ഇരുന്തുവന്തു. പാടചാലെകുകുകു വാമുമി പകുതി മാഞ്ചവർക്കൾ മത്തിയിലു പാടചാലെക ചരാസിരിയുപി പെരുക്കുമി നോക്കത്തുടൻ ചെയർപ്പട്ടടുകു കൊണ്ടിരുന്താർകൾ.

നാൻ തേവരൈയാണി കൈവവിത്തിയാ ചാലൈയിലു എന്തു കല്ലിയെ ആരമ്പിത്ത കാലത്തിലു ഇരണ്ടു തിനങ്കൾ പാടചാലെകുകുകു ചെല്ലവാതു കൾ മൊബാഡിത്തേൻ.

നാൻ മുതലാമു വകുപ്പിലു ചേര്ന്തു പിരതാൻ കല്ലി ആരമ്പിത്ത കാലത്തിലു ഇരണ്ടു തിനങ്കൾ പാടചാലെകുകുകു ചെല്ലവാതു കൾ മൊബാഡിത്തേൻ.

ഒന്കൾ തന്ത്തൈയാരുകുകു പിംണാകൾ എല്ലോരുമി നഞ്ചാകപ്പ പിരതു, കല്ലിയിലു മുണ്ടോരി വരവേണ്ടുമി എന്റു അപ്പൊമുതു പിരതുപിലു അവബു അക്കരൈ കാട്ടുമു ഒരു മാഞ്ചവാക ഇരുക്കവിലുലൈ.

അതണാബു പാടചാലെകുകു മട്ടമു പോട്ടുവിട്ടു ഇഷ്ടമ്പോലു വിജാ ധാടികു കൊണ്ടു തിരിവത്രകോ, വിട്ടിലു

 யவுகை

சோம்பிக்கிடப்பதற்கோ முடியாத குழ்நிலை.

எனது தமையன் சில சமயங்களில் பாடசாலை செல்வதற்கு மனவிருப்பமின்றி ஏனோ தானோ என்று புறப்பட்டுச் செல்வார்.

நான் சிலேற்றைக் கையில் தூக்கிக் கொண்டு அவர் பின்னால் இழுப்பட்டுக் கொண்டு போவேன்.

எங்களூர் மக்கள் வாழும் குடியிருப்பைத் தாண்டி எங்கள் பாடசாலையை அண்மிய பகுதிக்குள் செல்வதற்கு இடையில் பரந்த ஒரு வெட்டை வெளி இருக்கின்றது. அதனைத் தேவரையாளி வெட்டை என்றும் 'தூந்தினைத்தடி' வெட்டை என்றும் சொல்லுவார்கள். செறிந்து உயர்ந்து வளர்ந்த காரைப்பற்றைகள், ஆமணக்குகள், நாகதாளிகளினால் அடர்ந்த ஒரு நிலப்பரப்பு. அந்தப் பகுதியை ஊடறுத்துக் கடந்து செல்வதற்கு அந்தக் காலத்தில் ஒரு நையடிப் பாதைகளே இருந்தன. சிறுவர்களைகள் தனிந்துப் போய்வருவதற்கு அருகின்ற பிரதேசம் அது. அந்தப்பதுதியின் வடிகழுக்கு மூலையை அண்டி கண்ணகை அம்மன் கோவில் ஒன்று இருக்கின்றது. பருவமழை பெரிதாகக் கொட்டும் காலங்களில் அந்த ஆலயத்தைச் சுற்றியும் அதன் தெற்குப்புறத்திலும் மழை வெள்ளம் கடல்போல அலை மோதும்.

கோவிலுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் தென்கிழக்கு மூலையில் பாடசாலைக்கு மாணவர்கள் செல்லும் பாதை ஒரமாக

ஒரு இராவாடி மரம் நின்றது. பாடசாலை முடிந்து வீடு திரும்பும் வேளையில் மாணவர்கள் அந்த மரநிழலில் சற்று நேரம் தரித்து நின்று களைப்பாரிச் செல்வதுண்டு.

கோவிலுக்குப் பின்புறமாக பண்கள் உயர்ந்து வளர்ந்து நிற்கும் நிலப்பரப்பொன்று உண்டு. மாட்டு வண்டிகள் ஊடறுத்துக் கூடல்லும் வண்டிச் சக்கரத்தின் தடங்கள் பதிந்த ஒரு பாதைபோலக் காட்சி தரும்.

அந்தப் பகுதிக்குள் பொதுவாகசே சன நடமாட்டம் வெகு குறைவாக இருக்கும்.

பாடசாலை செல்வதற்கென்று வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டு வந்து கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்குப் பின்புறமுள்ள பணங்காணிக்குள் வண்டிச் சக்கரவர்கள் வகுத்து வைத்த பாதையில் என்னை இருக்கும்படி சொல்லி, தானும் அமர்ந்து கொள்வார். பாடசாலை முடிந்து மாணவர்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பி வரும் நேரம் வரை நான் கல்லாகச் சமைந்து அவர் அருகில் அங்கு அமர்ந்திருப்பேன்.

அமர்ந்த இடத்தில் இருந்து எழுந்து, அங்குமிங்கு நட்மாடுவதற்கு எனது தமையன் என்னை அனுமதிப்பதில்லை. அப்படி எழுந்து தலைக்கறுப்பை வெளியோகாட்டிவிட்டால் நாங்கள் பாடசாலை செல்லாது ஒளித்திருப்பதையாராவது கண்டு வீட்டில்போய் எங்கள் பெற்றோரிடம் போய்ச் சொல்லி வீடுவர்கள் என்ற அஞ்சம் அவருக்கு.

 யவுகை

பாடசாலை முடிந்து மாணவர்கள் திரும்பி வரும் வேளை எப்படி அவருக்குத் தெரிந்ததோ, நான் அறிய மாட்டேன் “வா, வீட்டை போவும்” என்று சொல்லி பக்கத்தில் வைத்திருந்த புத்தகங்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். வண்டிப் பாதையில் கிடந்த புழுதி மண்ணை அள்ளித் தனது பாதங்களில் நன்றாகப் பூசிக் கொண்டார். அவ்வாறே என்னையும் பூசிக் கொள்ளும்படி பணித்து போதாக்குறைக்குத் தானும் அள்ளி எனது கால்களில் பூசிவிட்டார்.

காலையில் பாடசாலை வரும் வேளையில் எங்கள் இருவருக்கும் எங்கள் தாயார் வழுமையாகப் குளிப் பாட்டி அனுப்பிவைப்பார். நாங்கள் இருவரும் மண்பாதையில் நடந்து சென்று மீண்டும் பிற்பகல் திரும்பி வருகையில் பாதங்களில் புழுதி படிந்து கிடக்கும். அதனை எனது தமையன் நன்றாக அவதானித்து வைத்திருக்க வேண்டும். பாடசாலை செல்லாது இடையில் தங்கி இருந்துவிட்டு வீடு திருப்பி வரும் எங்கள் கால்களில் எப்படிப் புழுதி படிந்துகிடக்கும். எங்கள் கள்ளத்தனத்தை வீட்டிலுள்ளவர்கள் கண்டு பிடித்துவிடக் கூடும். என்ற முன்னெச்சரிகையான எனது தமையன் கால்களில் புழுதி பூசிக் கொண்டார்.

ஒரு நான் இப்படி புழுதி பூசிக் கழிந்தது.

மறநானும் அதே போன்று பொழுதைப் போக்கி விட்டு, பாடசாலை முடிந்து திருப்பிப் புழும் நல்ல

பிள்ளைகளாக இருவரும் விட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

“இரண்பேரும் பள்ளிக்குடம் போகாமல் எங்கே ஓளிச்சிருந்து விட்டு வாறியள்? இண்டைக்கு ஜயா வரட்டும்” எனச் சொல்லி அம்மா அபாய அறி வித்தல் கொடுத்தார்.

எங்கள் இருவருக்கும் முழு பிதுங்கத் தொடங்கியது. நான் சின்ன ப்பிள்ளை, இதுவரை ஒரு நாள்தானும் ஜயாவிடம் அடிவாங்கிக் கொண்ட அனுபவம் எனக்கில்லை. இன்றைக்கு என்ன நடக்கப்பேசின்றதோ! என் அஞ்சி எங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

எங்கள் தகப்பனாரை நாங்கள் ஜயா என்றே அழைத்தோம்.

தகப்பானார் காலை நோம் தனது தொழிலுக்கு வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டுச் சென்றால் நடுப்பகல் தாண்டிய பிறகு வீடு வந்து சேருவார். பின்னர் மதிய உணவை முடித்துக் கொண்டு, குற்ற நேரம் படுத்து ஒழுவெடுத்துக் கொண்டு பிற்பகல் மீஸ்டும் பறப்பட்டுச் சென்று விடுவார். மலை வீட்டுக்கு வந்து ஒரு தேநீர் பருகிக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போனாரானால் திருப்பவும் வீடு வந்து சோ இரவு ஒன்பது மணி தாண்டி விடும்.

மாலையில் தேநீர் பருக தகப்பார் வீடு வருவார் என்று எதிர்பார்த்து உள்ளார் நாங்கள் அஞ்சிக் கொண்டிருந்தோம்.

எங்கள் அதிர்ஷ்டம், அன்றைய

மலைகை

தினம் மாலையில் அவர் வீட்டுக்கு வர வேயில்லை.

இனி என்ன இரவு நேரந்தானே தகப்பனார் வருகின்ற சமயம் நாங்கள் படுத்து உறங்கிவிட்டால் சரி. அதன் பிறகு அவர் மறந்து போய்விடுவார் என்று நாங்கள் நம்பினோம்.

இந்த இரவு நேரத்தை எப்படியும் அவர் கண்களில் படாமல் கடத்திவிட வேண்டும்.

எங்கள் வீட்டு அமைப்பு அதற்குப் பொருத்தமானதாக இருந்தது.

எங்கள் கிராமத்தில் அப்படியொரு வீடு வேறெங்கும் இருக்கவில்லை.

ஒரு முழு அகலத்துக்குமேல் அகன்ற பாரிய மண்சுவரினைக் கட்டி மேலே எழுப்பி, அதன்மீது வளைவத்து கை மரங்கள் போட்டு, சலாகை அடித்து அந்தக் கை மரங்களை இணைத்து, பனை ஒலையினால் வேயப்பெற்ற பெரிய வீடு. வீட்டின் உள்ளே பாதுகாப்பாகப் பண்டங்களை வைப்பதற்கென ஒரு கோர்க்காலி. கோயில் கதவுபோல் பட்டிப்படியாகச் சதுரவடிவத்தில் அடைக்கப்பட்ட அலங்காரமான சிறிய கதவு அந்த வீட்டின் பின்புறமாக வடக்குத்திசை தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று பக்கங்களிலும் மிக உயர்ந்த அகன்ற திண்ணைகள். தென்னை ஒலை கொண்டு இழைத்த தட்டிகள் அந்தத் திண்ணைகளை மறைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன.

எனது தமையனும் நானும் இரவு உணவை மிகவிரைவாக முடித்துக்

கொண்டுதோம். நாங்கள் படுத்துறங்கும் பாய் தலையைனகளைத் தூக்கிக் கொண்டு அந்த வீட்டின் வடக்கிழக்கு மூலைத் திண்ணையில் இருவரும் பதுங்கிப் படுத்துக் கொண்டுதோம்.

தகப்பனார் வீடு வந்து சேருவதற்கு முன்னர் படுத்து உறங்கிவிட வேண்டும் என்பது தான் திட்டம்.

திட்டம் ஒரு புறம் இருந்தாலும் திட்டமிட்டதுபோல உறக்கம் வந்து சேர வேண்டுமே!

தகப்பனார் வீட்டுக்கு வந்து விட்டார். இனி வீட்டில் வளர்க்கப்படும் பக்மாட்டுக்குப் பனையோலைகளைக் கிழித்து தும்பாக்கி உணவாகப்போடுவார். பிறகு வீட்டுக்கு வெளியேயினால் எங்கள் கிணற்றுக்குச் சென்று நன்றாகக் குளித்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து உணவு உண்பார். அதன் பிறகு சுருட்டொன்றைப் பற்றவைத்து இரண்டு புகை இழுத் துவிட்டு, அன்றை உடல் அலுப்புத்தை மெல்லச் சரிந்து படுத்துக்கொள்ளுவார்.

தகப்பனார் வீட்டு முற்றத்தில் பனையோலைகளைப் போட்டுக் கிழித்துக் கொண்டிருக்கும் சத்தம் காதில் வந்து விழுகிறது.

எங்கள் இருவரையும் பற்றி இதுவரை அம்மாவிடம் அவர் விசாரி த்ததாகத் தெரியவில்லை.

அம்மா வலிந்துபோய் எங்களைப்பற்றி தகப்பனாரிடம் சொல்லிக் காட்டிக்கொடுக்க மாட்டார்.

ஒலை கிழித்து முடிந்து விட்டது. ஒலை மட்டை ஸ்ரக்கு அடங்கிய மூரியை

மலைகை

வேவியில் சார்த்திவைப்பதற்கு அவர் வருகின்றார் திண்ணைக்குள் வந்து பதுங்கித் தூளித்துக் கிடக்கும் எங்களை அவர் கண்டுவிட்டார். கையால் தூக்கிக் கென்று வேவியில் சாத்திவைத்த மூரியில் இருந்து ஒரு ஈர்க்கைப் பிழுங்கி எடுத்து வந்து எங்கள் தலைமாட்டுக்கு நேரா எதிரில் நின்று “எழும்புங்கோடா.” எனக் குரல் கொடுத்தார்.

இருவரும் துடித்துப் பதைத்துக் கொண்டு எழுந்து திண்ணையை விட்டுக் கீழே இறங்கி அவர் மூன் நடுங்கிக் கொண்டு நின்றோம். படிக்கப்போறதுக்கு பஞ்சியாக் கிடக்கோ? பள்ளிக் குடம் போகாமல் எங்கே? ஒளிச்சிருந்து விட்டு வாறியன்! “எனக் கேட்டு எனது தமை யனுக்கு இரண்டு மூன்று அடிப்பட்டார்.

“நீ கெடுகிறது போதாதென்டு அவன் சின்னப்பிள்ளையையும் கெடுக் கிறாய்” என்று சொல்லித் திரும்பவும் அவருக்கு ஒரு அடிவிழுகிறது.

“நீயும் அண்ணோடை சேந்து ஒளிக்கத் துடங்கிவிட்டாய்” சொல்லிக் கொண்டு எனக்கும் ஒரு அடி மெல்ல விழுகிறது.

தனது கையில் பிடித்திருந்த ஈர்க்கைத் தூர வீசி எறிந்துவிட்டு தகப்பனார் முற்றத்துக்குத் திரும்பிப் போகின்றார்.

எனது வாழ்வில் எனது தகப்பனார் எனக்கு அடித்த முதல் அடி அதுதான்.

இறுதி அடியும் அந்த ஒரு அடிதான்.

அதன் பிறகு பள்ளிக்கூடம் சென்று கல்வி கற்பதற்கு என்றுமே நான் கள்ளமொளித்து கிடையாது.

தகப்பனார் அன்று எனக்கடித்த அந்த ஒரு அடி, எனது கல்வி கண்ண ததிறப்பதற்கு விழுந்த அடியாகவே இன்று நான் கருதுகின்றேன்.

மலைகை

Dominic Jeeva
201/4, Sri Kathiresan Street
Colombo - 13
T.P : 2320721

ஆண்டுச் சந்தா

மல்லிகை புதிய ஆண்டுச் சந்தா 300/- அத்துடன் ஆண்டுமூலர் விலை தனி. 150/- இதுவரை சந்தாவைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தயவு செய்து உங்களுடைய சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டால் அது மல்லிகைக்கு பேருதவியாக இருக்கும்.

காசோலை அனுப்புவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசக் கட்டளை அனுப்புவோர் Dominic Jeeva. Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

நாம் பெபாழுதுமே அடுத்த விட்டில் தானே கண்ணாக இருப்பவர்கள்! அந்த வருத்தம் அன்றும் இருந்து! எமது அயல்வின் தமிழகத்திலும் கவராஸ்யமான வழக்கொண்டு நடந்து. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர். மற்றிருவர் பிரபல சினிமா நடிகர்கள்.

சினிமா உலகின் 'கிச் கிச்' தகவல்களையெல்லாம் அப்பொழுது 'இந்து நேசன்' என்றோரு பத்திரிகை அம்பலப்படுத்தி வந்தது. இதற்கு ஆசிரியராக இருந்தவர் லெட்சுகிளாந்தன். அதை துணிச்சல்காரர். இவர் திடீரென் ஒருநாள் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார். இக்கொலைக்காக அந்த நாட்களில் மிகவும் பிரபலமாக விளங்கியவரும், அவரது இசை வளத்தால் சினிமாப் படங்களைச் சுனத்திரள் வார், மாதங்களாக ஒடு வைத்தவரும், சிவகவி, ஹரிதாஸ், தியாகபூமி போன்ற அன்றைய சினிமாப் படங்களில் பிரதம வேடத்தில் நடித்தவருமான எம்.கே.தியாகுரௌ பாகவதர் எதிரியாக நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டார். இவரோடு நஷக்கவைக்கு - சிரித்துச் சிரித்துக் கொலையைக்கும் புதிய பரிமாணத்தைத் தந்த வரும் நஷக்கவை நடிகையான TA. மதுரத்தின் கணவரும் நல்லதம்பி, பணம், மதுரை வீரன் போன்ற படங்களில் நடித்தவரும் பறயாரோடு, புலையருக்கும் விடுதலை, விடுதலை, எனப் பாடியவருமான என்.எஸ். கிருஷ்ணனும் எதிரியாக்கப்பட்டார். இந்த வழக்கிற்குச் சினிமாக் கவர்ச்சியும் இருந்தால் இதில் ஏராளமானோர் அக்கறையாக இருந்தனர். இதன் விகாரணைகளையும் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. இதற்கும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் செங்கம்பள வரவேற்புக் கிடைத்தது. இப்படியாக வழக்குகள் பத்திரிகைகளுக்குள் புகுந்து, இன்றும் நீதிமன்றங்களுக்கொண்ட தினசரிப் பத்திரிகைகள் நிருபர்களைத் தவறாக நீதி மன்றங்களுக்கு அனுப்பும் வகையில் வழக்குகள் கெல்வாக்கைப் பெற்று விட்டன. இவ்கு விற்பனையைப் பெருக்குவதாக இருக்கலாம் இருக்கும் எழுத்தெண்ணிப் படித்த அடிமட்ட வரசர்களையும் தீவிர வாசகர்களைக்கும் சுத்தி இந்த வழக்குகளுக்கும் இருந்தன. இலகுவான திசைவழியில் அவர்களை இழுத்துச் சென்று பாமரத் தன்மையை வலுவிழக்கச் செய்வதில் இவ்வுத்தி பொதுப்பணி செய்தது. கணிசமான வெற்றியும் கிடைத்ததென அவதானிகள் கறுகின்றனர்.

வண்டில்காரர்கள், சுமை துருக்குப வர்கள், முதலாளிமார் ஆத்துப்பறந்து பலை மனைக்கு ஒடும் அரச பணியாளா இவர்களுடு கை களி வெல்லாம் அதிகாலையில் அந்தக் காலத்தில்

அள்ளுற் தின்றுற் றஞ்காது சொந்தந்தீள்

- கெல்லக்கண்ணு -

கூட்டுரை

பத்திரிகையொன்று தென்பட்ட தாகப் படித்திர்களைல்லவா! அது எந்தப் பத்திரிகை! அந்த அதிகாலைப் பொழுதில் சுந்தைக்கு வந்த மர்மத்தான் என்ன!

அது, யாழ் மாநகருக்குள் மலர்ந்த 'ஸமநாடு'. சொழும்பைத் தவிர்ந்த ஏனைய மாவட்டமொன்றில், முதன் முதலாக வெளிவந்த தினசரி 'ஸமநாடு'தான். இதை வெளியிட்டவர் கே.எஸ்.தங்கராசா என்பவர். இவர் சிமூக்கிலங்கை கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராக இருந்தவர். இக்கூட்டுத்தாபனத்தை இலாபத்திட்டத்தில் நடத்தி காட்டியவர் கோணாந் தோட்டம், முட்டாக்க் கடைச் சுந்தி ஆகியவற்றின் சூழலிலுள்ள மானிப்பாய் வீதியில் தறபொழுதும் இதன் அலுவலகக் கட்டிடமுண்டு.

இப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர்களாக கே.பி.கௌரான், இராஜ அரியரத்தினம் எஸ்.எம். கோபால ரத்தினம் ஆகியோர் இருந்திருக்கின்றனர். உதவி ஆசிரியர்களாக கவிஞர் இ.நாகராசன், கவிஞர் பாங்குதி நாதசிவம், ஸமுத்துச் சிறுசுதைக்குப் புது வடிவைத் தந்த முனியப்பதாசன், பாமா ராஜகோபால் ஆகியோர் இருந்து தமது ஆற்றல் மிக்க செய்தி எழுத்துக்களாலும், இலக்கியப் படைப்புகளாலும் யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைச் சுந்தையில் கொழும்புப் பத்திரிகைகளின் ஆதிக்க வலுவை ஆட்சி காணக் கொண்டனர். ஏனைய மாவட்டங்களிலும் ஈழநாடு தன்று பரப்பை அகல்வித்திருந்தது.

அகில இந்திய வானையின்

கர்நாடக சங்கதுப் பாகரும், இலங்கை வானையில் கிராமிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாள ராகவுமிருந்த 'லாவண்யம்' என்ற வி.என்.பாலகப்பிர மணியம் (வியென்பி) இதன் உதவி ஆசிரியப் பிடத்திலிருந்து சிறப் பித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த 'ஸமநாடு' பத்திரிகைக்கும் கொலை வழக்கொண்டு பெரும் ஊட்டமாக இருந்தது சொல்ல மறந்த கதையாக இருக்க முடியாது! அப்பொழுது கிளி நோக்கி மாவட்டத்தில், தனது கணவனைக் கொலை செய்து எருக் கும்பத்தால் மூடி மறைத்து வைத்ததாகக் கோகிலாம்பாள் என்றோரு தமிழ் மாது கண்டில் நிறுத்தப் பட்டாள். இது யாழ்ப்பாணத்தை அதிர்ச்சிக்குத் தள்ளியது. 'குற்புணை மாத ரூக்கோர் மழை' எனப் பெண்ணை வழி பாடு செய்து இனத்தின் சொத்தல்லவா யாழ்ப்பாணம்!

அக்காலத்தில் உயர் நீதிமன்ற வழக்குகள், யாழ் நகர சபை மண்டபத்தில் நடப்பதுண்டு. நீதியரசர்களான சன்சோனி, ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, குறசு தம்பையா மற்றும் வேறு பல நீதியரசர்கள் இத்தகைய வழக்குகளை விசாரிக்க நியமிக்கப் படுவதுண்டு. சனம் திரளும்.

கோகிலாம்பாள் வழக்கில் முள்ளாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆழ்வார்ப் பிள்ளை அமிர்தவிங்கம் ஒரு வழக்குறிஞர். இந்த வழக்கு விபரங்களை 'ஸமநாடு' கொல்லுக்குச் சொல் பிரசரித்து வந்தது. இதை வசிப்பதில் யாழ் வாசிகள் மிகுந்த திவித்தைக் காட்டினர்.

மாண்புகள்

இந்த வழக்கை விசாரிக்கும் காலத்தில் பக்து மணிக்குப் பின்னால் 'ஸ்ரூதி முடிந்து விட்டது' என்ற போட்டையும் பத்திரிகை விற்பனையாளர்கள் தமது கடைகளில் தொக்க விட்டனர்.

இந்த வழக்கின் முடிவு தற்பொழுது அனைவருக்கும் வெளிக்கூடும்! சிறை சென்ற கோலைம்பாள் இருந்தும் விட்டாள்!

வட்புத்தில் தமிழருக்க கட்சி ஏற்பாடு செய்த 'ஸ்ரீ போராட்டம், கச்சேரிக்கு முன் சுத்தியாக்கிருக்கும் என்பவற்றாலும் 'ஸ்ரூதி' தினசரிக்கு விசாலித்த வாசகர் வட்டம் தேறியது. அரசியல் கட்சிகளுக்குக் கணிசமான பரம்பலையும் நல்கியது. தமிழ்த் தேசியத்தை வளர்த்தெடுத்து இன்றைய நிலைக்குக் கொண்டு வந்ததில் இந்தப் பத்திரிகையின் தலையங்கள், செய்திகள் என்பன பாரிய பங்களிப்பைச் செய்திருக்கின்றனவென்றால் அது முற்று முழு தான் உண்மைதான்!

இப்பத்திரிகை மாலை வேளை களில்துண் கொழுப்புக்கு வரும். ஆனால் ஞாயிறு இதும் ஞாயிறன்றே கிடைக்கும். எனவே இலங்கையில் முதன் முதலாக தினசரிப் பத்திரிகையென்றை வெளியிட்ட மாநகரமென்ற பெருமையை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கூட்டு சிறப்பு 'ஸ்ரூதி' பத்திரிகையையே ஈருகிறது.

இன்னொரு வகையிலும் யாழ் மாநகரம் இலங்கையில் முன்மாதிரியாக இருந்திருக்கிறது. நாட்காட்டிகளை இன்றும் கூட கொழும்பில்தான் வெளியிட்டுக்

கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஜம்பது, அறுபதுகளில் யாழ்ப்பாணத்திலும் நாட்காட்டி தயாரிக்கப்பட்டது. நாள், நட்சத்திரங்களைக் கணிக்கும் சோதிட நிபுணர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் பொழுது என் அங்கு நாட்காட்டிகளைத் தயாரிக்கக் கூடாது? இந்த அழுத்தம் அப் பொழுது யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. கனவை மெய்ப்படுத்தினார். 'விவேகானந்தா கலண்டர்' வெளியான்து-ஏனைய நாட்காட்டிகளோடு கடும் போட்டியிட்டு விற்பனையாகியது. இந்தச் சாதனையைச் சாதித்துக் காட்டியவர் கே கிருஷ்ணபிள்ளை.

அன்றைய காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாநகர் எல்லைக்குள்ளிருந்து மறுமலர்ச்சி, விவேகி போன்ற இலங்கைய சஞ்சிகைகளும் வெளியாகின. 'மறுமலர்ச்சி'க்கு வரதர் ஆசிரியராக இருந்தார். 'விவேகி'க்கு செய்தை ஆழியான், செம்பியன் கெல்வன் ஆகியோர் பொறுப்பாக இருந்தனர். ஆசிர்வாதம் அச்சுக்கம் வெளியிட்டது. 'லட்டு' என்ற சிறுவர் பத்திரிகையும் கண்டுக்குளி சோமசேகரனால் வெளியிடப்பட்டது.

மல்லிகையின் கோப்பாய் வாசக ரொருவர் கல்தூரியார் வீதியின் ரிஷி மூலம் 'கல்தூரிபாய்' அல்ல என மிகுந்த அக்கறையோடு கட்டிக் காட்டியிருந்தார். இந்த நற்பணியைச் செய்த முன்னோடிகள் 'கல்தூரி முத்துக்குமார் வீதி' என அன்றே பெயரிட்டிருந்தால் இந்த மயக்கம் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த வாசகர் எம். ஆர்.கோவிந்தன் வெருண்டு சபித்த

மல்வகை

பாடலை “வெள்ளெருக்குப் பூக்கும்” எனவும் கூட்டிக் காட்டினார். அவர் காட்டிய கரிசனை பாராட்டுக்குரியது.

நாட்டின் பொருளாதாரம் இன்று தான் வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியத்தால் வீங்கியதென்றில்லை! அன்றும் யாழ்ப்பாணத்தவரே வெளிநாட்டில் பொருளாதாரத்தைத் தேடினர். இன்றும் சில வயதாளிகளை ‘மலாயா பென்சனியர்’ என அழைப்பதுண்டு. இதேபோல் வியாபாரத்திற்கெனவும் பல யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் மலாயா சென்று உழைத்தனர். இன்று சிங்க ப்பூர், மலேசியா என இரு அரசாங்கங்களுண்டு. ஆனால் அன்று இவை இன்னும் சேர்ந்த பூமியே ‘மலாயா’ எனச் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறு பொருள் தேடுவதற்காக மலாயா சென்றவர்கள் இங்கு வந்த பின்னர் தம்மை வாழ்வளித்த மண்ணை மறக்காது தமது தொழில் நிலைய க்களின் பெயர்களில் ‘மலாயா’வையும் தொடுத்திருக்கின்றனர். அவற்றில் ‘மலாயன் சலூன்’ ஒன்றாகும். நவீன வசதிகளுடன் முதன் முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்ட சிகை அலங்கரிப்பு நிலையம் இதுவே! இதில் சுழல் கதிரைகள் வைக்கப் பட்டிருந்தன. இந்த நிலையில் கல்தூரியார் வீதியில் இன்றும் இருக்கின்றது. அன்று இது பாதசாரிகளுக்கு ஒரு காட்சிக் கூடமாக இருந்தது.

சில விற்பனைப் பொருட்களுக்கு

அவற்றை விற்று வாழ்ந்தவர்களது பெயர்களோடு ஒட்டிக் கொண்டன. அத்தகையதே ‘பிறண்டி’ வேலுப் பிள்ளை. இக்கடையும் கல்தூரியார் வீதியிலே இருந்தது.

சிலர் ‘பாச்சிக் கடைத் தருமர், பாச்சிக் கடைத் தருமர்’ எனச் சொல் வதுண்டு. அதன் ரிஷிமூலத்தைத் தேடிய பொழுது ‘பாட்ஸ் கடை தருமராக’ விரிந்தது. இக்கடையும் கல்தூரியார் வீதியில்தான் இருந்தது.

கன்றாரம் என் ஒடுவான் நாற் பதாண்டைத் தொட்டுவிட்ட ‘மல் விகை’ சஞ்சிகையின் ஜென்ம பூமியும் கல்தூரியார் வீதியே.

ஆத்திரந்தான் வருகிறது. ‘கஸ் தூரி முத்துக்குமார் வீதி’ எனப் பெயரிட்டிருக்கலாமே! இது எங்கள் இனிய தலைமுறையினருக்குச் சமர்ப்பணம்!

இதுவரையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உலாவந்த வாசகனுக்கு, இந்தத் ‘தோம்பு’களெல்லாம் எதற்கென்றெதாரு உணர்வு பிறக்கலாம்! மெய்தான்! இவைகளை அம்பவப்படுத்துவது ‘அறிதல்’ செய்வதற்கு மட்டுமல்ல! யாழ் மண்ணில் முகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கை முறைக்கு அடிப்படை கந்தப் புராணக் கலாசாரமென் அங்கீரிக்கப்பட்ட தமிழ் அறிஞர்கள் நிறுவி இருக்கின்றனர். இந்த மனையின் கால்களாக ஸ்ரீவீரூபமுசுநாவலர், சுவாமி ஞானப்பிரகாஸ், யோகர் கவாமிகள், சோமந்தரப் புலவர்

ஆகியோரைச் சுட்டலாம். இந்த மண்தற்பொழுது யுத்தத்தால் தனது முகப் பொலிவை இழந்திருப்பது ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய உண்மை ஆணால், சிலசு மனசின் பிடிக்குள் அகப்பட்டிருக்கும் அன்றைய யாழ்ப்பாணம் இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இந்த முதியோர் அந்த யாழ்ப்பாணத் தையும், கலாசாரத்தையும், மனிதரையும், உணவு வகைகளையும் அடிக்கடி தமது பேசுக்களில் வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அந்த வேர்களை அவர்கள் பேச்ட்டும். தேவையும் அதுவே! இந்த வழியாகவே மக்களுள் கலந்த நூட்டார் பாடல்கள் இன்றும் எம்மோடு குலாவி மகிழ்வதைத் தமிழ் சமூகம் அறியும். எனவே, ‘அழிய வேண்டுமென்ற ஒரே

நோக்கோடு அழிக்கப்பட்ட எம் மன்னை இன்றும் சமந்து திரியும் அந்தத் தூர நோக்குடைய தமிழர்கள், தங்களது அடக்கங்களை இளைய சந்ததிக்குக் கூட்டுடும் நிச்சயமாக, எமது இளைய சந்ததி அதை உள்வாங்கி உண்ணத்துமான ஒரு யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்த சந்ததிக்கு தரு வார்கள். தமிழ் தந்த இந்த வைராக்கியமும், நம்பிக்கையும் நிச்சயமாகச் சாதனை செய்யும். அதற்காகவே இந்தச் சொந்தங்கள் சொல்லப்பட்டன.

எவருக்குமே பூச்சற்றவுமில்லை! யாரையும் இழிவுபடுத்தவுமில்லை. நம்பலாம். நிச்சயமாகத் தமிழ் வாக்கனது உண்வுகள் இந்த வகையில் திரிப்பாது!

முற்றும்

கீஸ்கள் ஈராளம் இலக்கியச் சுறையிலும்?
ஓருடைவு அஸ்விகைப் பர்த்திஸூக்கு
வர்மு போஸ்கள்.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் சகல ஆக்கங்களையும் அவரிடமிருந்தே நேரில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவரே கையெழுத்திட்டுத் தருவார்.

மற்றும் பள்ளிக்கூட, பொது நூலகங்களுக்கும் தேவையான நூல்களையும், மல்லிகை ஆண்டு மலர்களையும் மல்லிகைக்கப் பந்தலில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபை வரலாற்றில் தமக்கெனத் தனியிடம் விடித்தவர்களில் முப்பெரும் துறவிகள் முன்னிலையில் திசுழுகின்றார்கள். இவர்கள் மூவரும் சமயத்திற்கும் தமிழுக்கும் ஆற்றிய தொண்டுகள் என்றும் ஏற்கக்முடியாதவை. பல நூற்றாண்டுகள் இவர்கள் பெயர்கள் நிலைத்திருக்கும். மமிழ் மொழிக்கு அருள் தொண்டாற்றிய பேரறிஞர்களான நல்லூர் சுவாமி நூனப்பிரகாசர். தாவீது அடிகள், தனிநாயகம் அடிகள் ஆகிய மூவருமே அன்றத் துறவிகளாவார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாமனிதர்கள் இவர்கள் என்றால் அது மிகையல்ல தமிழ்மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு அதன் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டு உழைத்து, தமிழ் உணர்வைத்தட்டி எழுப்பிய அறிஞர்கள் பலர். அவர்களுள் இம்மூவரும் வேவ்வேறு தளத்தில் நின்று இறைபணியுடன் தமிழ்ப் பணியும் தமிழ்ப் பணியாலான இறைபணியும் ஆற்றியவர்கள்.

உடல் மன்னீற்கு உயிர் தமிழுக்கு.

அம்புறோங் பீற்றுர் -

மாதம் 30ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மானிப்பாய் என்னும் ஊரில் பிறந்தார் 1901ம் ஆண்டு டச்சம்பர் மாதம் 1ம் திகதி குருவாக திருநிலைப் படுத்தப்பட்டார். சமயக் கொள்கைகளை மக்களுக்கு விளக்குவதற்கு பல பிரசரங்களை வெளியிட்டார். 1896ம் ஆண்டில் இருந்து 1905ம் ஆண்டுவரை அமலோற்பவ இராக்கினித்துதன் என்னும் மாத சஞ்சிகையின் ஆசிரிய ராகவும் பணியாற்றினார். இவர் தனது வாழ்நாளில் 37 கத்தோலிக்க கோயில்களை கட்டுவித்தார் 37வது கோயில் இவர் பிறந்த மானிப்பாயில் கட்டப் பட்டது.

யாவ்சைக்

72 மொழிகள்

எழுபத்திரண்டு மொழிகளில் இவருக்கு இருந்த அறிவும் பலதுறைகளில் இருந்த ஞானமும் இவருடைய மதிநுட்பமும் ஆற்றத அகள்ற ஆராய்ச்சி திறனும் பல ஆண்டுகள் ஆராய்ந்து செய்த பின்பு எடுத்த முடிவுகளை மறுத்துரைக்க அவருக்குத் துணையாயிருந்தன.

தமிழ் மொழியின் தொன்மையை மேன்மையை தனித்துவத்தை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்ட ஒப்புயர்வற்ற சொற் பிறப்பு ஒப்பியல் என்னும் அகராதியை தன்னந்தனியாக தானே தொடங்கி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் தான் திட்டமிட்டருந்த இருபது பாகங்களின் ஆறு பாகங்களை வெளியிட்டிருந்தார். எஞ்சிய பாகங்களின் சொற்களில் பெரும் பாலானவற்றை ஆராய்ந்து கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வைத்திருந்தார்.

இவருடைய பெயரும் புகழும் இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியா, ஜேர்மனி, போன்ற நாடுகளிலும் பாவியது. அவருடைய தமிழ் தொண்டைப் பாராட்டி தமிழ் நாட்டில் அறிவுக்களஞ்சியமாக விளங்கும் திருப்பனந்தாள் மட்டம், இவரைக் கெளரவித்து சன்மானமும் வழங் கியது, அறிவு ஆராச்சி செயல்திறன் ஆகியவற்றுக்குப் பெயர் போன ஜேர்மனி ஞானப்பிரகாசரின் பெருமையை உணர்ந்து மதித்து அவர் வாழும் போதே 1939ம் ஆண்டில் முத்திரை

வெளியிட்டு அவரைக் கெளரவப்படுத்தியது. இலங்கை அரசாங்கமும் 1981ம் ஆண்டு மே மாதம் 22ம் திகதி அவருடைய நினைவாக முத்திரை வெளியிட்டது.

தமிழ் மொழி தொன்மையானது, தனித்துவமானது, பல மொழிகளுக்கு தாயானது சில மொழிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி இருக்கிறது என்பதை துணிந்து எடுத்துரைத்தவர் இவர் ஒருவரே. இவர் தனது 72வது வயதில் இறையடி சென்றார். அவர் தமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் சமயத்திற்கும் ஆற்றிய பணிகளை தமிழ் இளைஞர்கள் ஒரு முன் மாதிரியாகக் கொண்டு வாழ முற்படவேண்டும்.

தூய்து அங்கள்

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மாணவன் என்ற தன்னைக் கூறிக் கொண்ட தாவிது அடிகள் இயற்கைப் பேரறிவும் மொழித் திறனும் படைத்தவர். யாழ்ப்பாணபத்திரிசிரியார் கல்லூரிப் பேராசிரியாக அமர்ந்து இறைபணியாற்றியவர். சிங்கள் - தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையை மொழி அடிப்படையில் சுட்டிக்காட்டுவதையும் மொழி ஒப்பிட்டைப்பற்றி ஆற்றத் தாகூர் துக்கள் பலவற்றை நெறிப் படுத்தப்படாத வகையில் ஆங்காங்கே எடுத்துக் காட்டுவதிலும் சளைக்காதவர் எழைகளின் நண்பன். வறுமையில் வாடிய மாணவர்கள் பலரை வாழச் செய்த வள்ளுமை ஆவருக்கு உரியது.

யாவ்சைக்

முப்பத்திலிருந்து மொழிகளில் ஆற்ற புலமையும் மேலும் சுமார் எழுபது மொழிகளில் பரிட்சியமும் பெற்ற வியத்தக மனிதர் இவர். 1981ம் ஆண்டு மே மாதம் 31ம் திகதி இரவு யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் தீக்கிரையானதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியினால் இறந்தவர் இவர். இறக்கும் பொழுது அவருக்கு வயது எழுபத்து நாலு. தாவிது அடிகள் 1907ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 28ம் திகதி பருத்தித்துறையிலுள்ள தும்பளை என்னும் ஊரில் பிறந்தார். அவர் 1912ம் ஆண்டு முதல் 1924ம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் படித்து இலண்டன் மற்று குலேசன் பரீட்சையில் தேறினர். தந்தையின் விருப்பப்படி புனிதபேனாட்குருமடத்தில் சேர்ந்துபடித்து ஒரு குருவாக 1933 முதல் 1936வரை கொழுப்பு யுனிவேசினிற்றிக்கல்லூரியில் பயின்று சரித்திரபாடத்தில் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கலைமாணி பரீட்சையில் பிரித்தானியா சாம்ராஜி யத்தில் முதல் மாணவனாக தேறினார். அத்துடன் யுனிவேசினிற்றிக்கல்லூரியில் பொருளாதாரப் பாடத்தில் தங்கப் பதக்கமும் பெற்றார்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் புகழ் பரவி இருந்தகாலத்தில் இவர் மீது அளவற்ற பற்றும் மதிப்பும் கொண்ட தாவிது அடிகள் கொழும்பில் தனது பட்டப்படிப்புக்களை முடித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பியின் சுவாமி ஞானப்பிரகாசருடன் நெருங்கிப் பழகினார். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் படிப்பித்து வந்த தாவிது

மொழியும் திராவிட மொழி இன்றைச் சேர்ந்ததே என்பது அவருடைய திடமான முடிவாகும்.

முப்பத்திலின்து மொழிகளை முற்றாக கற்றுக் கொள்வதற்கும் எழுபது மொழிகளில் பரிச்சயம் பெற்றிருப்பதற்கும் சரித்திரம், பொருளாதாரம் போன்ற பாடங்களில் பட்டமும் பதக்கங்களும் பெற்றுக் கொள்வதற்ககும் இன்னும் அவர்களுடு, கேட்டு, வாசித்து, தொட்டு உணர்ந்து அறிந்து கொண்ட ஒவ்வொன்றையும் மனதில் அழியாமல் வைத்து குப்பதற்கும் அவற்றை வேண்டிய நேரத்தில் மனத்திறையில் கொண்டு வருவதற்கும் ஆற்றல் மிகுந்த இவரது இழப்பு நமக்கெல்லாம் மாபெரும் இழப்பாகும்.

ாகுராடு எதுவும் இல்லாமல் எல்லோரும் கடவுளின் பிள்ளைகள் என கருதி வாழுந்த இவர் மிகவும் எளிமையான வாழ்வு வாழ்ந்தவார்.

தாவிது அடிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட காலஞ்சென்ற வந் பிதா ஹயசிந்து சிங்கராயார் டேவிற் அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தும் பொருட்டு அவருக்கு ஒரு முத்திரை வெளியிடப்பட வேண்டும்.

தனிநாயக அடிகள்

“மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்குதைகள் சொல்லுவதிலோர் மகிழையில்லை, திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதைவணக்கஞ்

செய்தல் வேண்டும்” என்பதற்கு இணங்க உலகளாவியமுறையில் தமிழ் மொழிக்கு பெருமை தேடித் தந்தவர் தவப்புதல்வன் தனிநாயகம் அடிகள் பெயரால் மட்டுமன்றி வாழ்வாலும் தனிநாயகமாய் வாழ்ந்து காட்டிய சான்றோன்.

“தேமதுரத்தமிழோசை உலக மெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்” என்பதை கனம் செய்யா விடின் “நாமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்வீர் “என்று கதறிக் கேட்டு பாரதி இறந்து விட்டான். பாரதியின் விருப்பதை, வெண்டுகோளை யாரும் நிறை வேற்றவில்லை. தனிநாயகம் அடிகள் அதைச் செய்ய முன்வந்தார் செய்தும் காட்டினார். உலகின் பல பாகங்களிலும் வேற்று மொழியினர் பலர் தமிழை மதுரமாகப் பேச வும், வளமாக எழுதவும் வழி செய்தவர் தனிநாயகம் அடிகளே ஆவார்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலரின் வாக்குப்படியும்” “யாதும் ஊரேயாவரும் கேள்வி” என்ற சங்காலப்புலவர் பூங்குறனாரின் உன்னத கொள்கையின் படியும் தனிநாயகம் அடிகள் தம்வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டார்.

தனிநாயகம் அடிகள் 1913ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் உம் திகதி யாழ்பாணத்தில் உள்ள கரம்பொன்

என்னும் சிற்றுரில் பிறந்தவர் ஒரு குருவாக ஆகும் பொருட்டு கொழும்பு புனித பேனாட் குருமடத்தில் சேர்ந்த இவர் இங்கு குருப்பட்டம் பெற முடியாத நிலை ஏற்படவே 1934ல் உரோமையில் உள்ள ஊர்பான் குருத்துவ சர்வகளை சாலையில் சேர்ந்து 1939ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 19ம் திகதி குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இவர் இங்கு இருந்த காலத்தில் திருவெளி ப்பாட்டு உரைச் சுருக்கம் என்னும் நூலை வத்தினில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். வீரமாழுனிவர் கழகத்தை தொடக்கி நடத்தினார்.

உரோமையில் இருந்து நாடு திருப்பிய பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து.

மொழியிலிலும் இலக்கியத்திலும் முதுமாணிப்பட்டங்கள் பெற்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் திலிருந்து துத்துக்குடிக்குத் திரும்பிய அடிகள் 1947ல் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை உருவாக்கி நடத்தி வந்தார். அதனவழியாக 1950ல் யப்பான் வடத்தென் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு தமிழ்த்தாது சென்றார். பின் கொழும்பிலும் சென்னையிலும் தமிழ்பண்பாட்டுக் கழகம் என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி வழி நடத்தினார்.

1952 முதல் 10 ஆண்டுகள் பேராதனை பல்கலைக்கழக விரிவுராயாளராக கடமையாற்றினார் 1955-57 இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்து கல்வித்துறையில்

ஏற்றுக்கொள்வதற்காக

41 - வது மூன்று மூல் தயாராக்கற்றுது.

மலரில் தமது ஆக்கங்கள் மூலம் பங்களிப்புச் செய்பவர்கள் தமது படைப்புகளை இப்போதே அனுப்பி எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். மலருக்கு விளம்பரம் நல்க விரும்புவோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். நாற்பத்தோராவது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் முன் கூட்டுயே எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது விரும்பத்தக்கது.

- ஆசிரியர்

நூலாகம்

கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார் 1960ல் ஜக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஸ்கண்டினேவியா ருசியா, முதலிய நாடுகளுக்கு மீண்டும் தமிழ்தாது சென்றார். 1961ல் தனிநாயகம் அடிகள் மலைசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து 1969 வரை பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். அங்கு 1962ல் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் கழகம் தோன்ற வதற்கு ஆரம்ப கூட்டம் நடை பெற்றது. 1964ல் புதுதில்லியில் கீழைத் தேயவியலாளரின் அனைத்துலகப் பேரவை நடை பெற்ற போது, அதில் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் கழகம் தனிநாயகம் அடிகளால் முன்மொழி யப்பட்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்திகழச்சி 1964ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7ம் திகதி நடைபெற்றது. இவரது காலத்தில் 8 தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகள் நடை பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் 4வது மாநாடு இலங்கையில் 1974ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது என்பது குறிபிடத் தக்கது.

தமிழுக்கான ஓயாது உழைத்து அதை உலக அரங்கிற்கு எடுத்துச் சென்று பெருமை செய்த தனிநாயகம் அடிகள் 1980ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1ம் திகதி இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தார் தமிழ் மக்கள் அவருக்கு செய்ய வேண்டிய நன்றிக் கடன் அவர் உண்டாக்கி வளர்த்து வந்த அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் கழகத்தை பலம் பெற்று வளர்ச் செய்வதோகும்

Happy Photo

**EXCELLENT
PHOTOGRAPHERS
MODERN COMPUTERIZED
PHOTOGRAPHY
FOR WEDDING PORTRAITS
& CHILD SITTINGS
Photo Copies of Identity
Cards (IC), Passport &
Driving Licences
Within 15 Minutes**

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel: 2526345

நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஆழமாக தடம் பதித்தவர்களின் வரிசையில் ஜெயகாந்தனும் இடம் பெற்றுள்ளார்.

இலக்கிய பணிக்காக சமீபத்தில் 'ஞானப்பீடு' விருதும் பெற்றவர். ஒருவர் விருதுகள் பெறும் போது சர்ச்சைகளும் விமர்சனங்களும் எழுவது மரபாகிவிட்டது. ஜெயகாந்தனுக்கும் இந்திலைமை நேர்ந்தாலும் - அவர் எதனையிட்டும் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்வதில்லை.

எற்கனவே - இலக்கியத்திற்காக - இந்திய சாசித்திய அக்கடமி விருதும் - தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ராஜராஜ சோழன் விருதும் சோவியத் நாட்டின் நேரு விருதும் பெற்றர்.

இலக்கியத்தின் பால் நெருக்கமாக இருந்து பெரும் புகழைச் சம்பாதித்த போதிலும் - தனது எழுத்துக்கெல்லாம் பணமும் ரோயல்டியம் பெற்றிருந்த போதிலும் “எழுத்து எனது ஜீவன் - ஜீவனம் அல்ல” என்றும் மார் தட்டிச் சொன்னவர்.

*இவீனே
ஜெயகாந்தனு
இலக்கியத்தை வெளியிடுவதே*

- முருகபூபதி -

“முரண்பாடுகளின் மொத்த உருவம்” எனவும் இவர் வர்ணிக்கப்பட்டாலும் இவரது எழுத்துப்பணியை எவராலும் புறக்கணிக்க இயலாது.

புதுமைப்பித்தனுக்கு பின்பு - நவீன தமிழ் இலக்கிய போக்கில் பாரிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய ஜெயகாந்தன் - தமிழ் சினிமா உலகிலும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்த முனைந்தார்.

ஒருசமயம் - “பொம்மை” இதழ் கேள்வி - பதில் பகுதியில் ஒரு வினா முன் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

“தமிழ் சினிமா உலகத்துள் பிரவேசித்த ஜெயகாந்தன் - என் இப்போது ஒதுங்கிக் கொண்டார்?

யாச்சை

கொண்டிருப்பவர் ஜெயகாந்தன்.

அமைதியும் நிதானமும் மிக்க வராயிருந்த போதிலும் - அசாத்தி யமான துணிச்சல் கொண்ட இந்தப் படைப்பாளி - நாற்பது ஆண்டு கஞக்கு முன்பு - தாமே - தான் எழுதிய நாவலுக்கு திரைப்பட வடிவம் கொடுத்து - 3 வாரங்களில் படத்தை இயக்கி வெளியிட்டார். அதுதான் “உன்னைப் போல் ஒருவன்”.

எவரது தலையிடுகளும் இன்றி திரையுலக தொழில் நுட்பங்கள் எதுவுமே தெரியாத நிலையில் சில நண்பர்களின் துணையுடன் “உன்னைப் போல் ஒருவன்” எடுத்தார்.

இந்நாவல் முன்பு ஆனந்த விடைனில் தொடராக வந்து பல லட்சம் வாசகர்களை ஈர்த்தது.

தாமே குறைவான எழுதி இயக்கி - தயாரித்து தாமே புது மையான முறையில் அதனை விநியோகம் செய்தார். தமது படத்தை எந்த விநியோகஸ்தரும் வாங்க மாட்டார் என்பது தெரிந்தபின் - விநியோகப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

தமிழ்ப் படங்களையே பார்த்தறியாத ‘கர்மவீரர் காமராஜர்’ மீது அளவு கடந்த பற்றும் மரியாதையும் கொண்டார் ஜெயகாந்தன். ஜெயகாந்தனின் அழைப்பைத் தட்டிக் கழிக்காத காமராஜரும் இப்படத்தைப் பார்த்து விட்டு பெரிதும் பாரட்டினார்.

எராளமான படங்களை பல மொழிகளில் வெளியிட்ட தமிழகத்தின்

முன்னணித் தயாரிப்பாளர் ஏ. வி மெய்யப்பச் செட்டியார் (ஏ.வி. எம்) காமராஜருடன் இருந்து இப்படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, ஜெயகாந்தனிடம், “இப்படத்தை தேசியவிருதுக்கு வேண்டுமென்றால் அனுப்புங்கள். குறையை எனக்குத் தாருங்கள். வர்த்தக ரீதியில் லாபங்கிட்டக் கூடிய விதமாக இதனை நான் எடுக்கிறேன்” என்றாராம். ஜெயகாந்தன் மறுத்து விட்டார்.

1964இல் நடந்த திரைப்பட விழா வில் “உன்னைப்போல் ஒருவன்” படத் திற்கு 3 ஆவது இடம் கிடைத்தது.

ஜெயகாந்தனின் “யாருக்காக அழுதான்” குறையை இயக்குனர் ஸ்ரீதர் கேட்டார், மறுத்துவிட்டார்.

“யாருக்காக அழுதான்” மிகச் சுற்றாறு பட்டுட்டில் 1966 இல் ஜெயகாந்தனால் எடுக்கப்பட்டது.

ஜெயகாந்தன் தமிழ் சினிமா உலகில் பிரவேசித்த காலப்பகுதியில் அவருக்கு பக்கத் துணையாக இருந்த வர்கள் பின்னாளில் பிரபல இயக்குனர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்கள்தான் - க. விஜயன், மல்லியம் ராஜகோபால்.

ஜெயகாந்தனின் மற்றுமொரு நாவல் “கைவிலங்கு”. இது கல்கியில் வெளியானது. பின்னாளில் “காவல் தெய்வம்” என்ற பெயரில் ராணிமுத்து பிரசரமாக “மலிவுப்பதிப்பு” கண்டது. எஸ்.வி. குப்பையா இக்குறையை ஜெயகாந்தனிடம் வாங்கி “காவல் தெய்வம்” என்ற பெயரிலேயே வெளியிட்டார்.

பிரபல இயக்குனர் பீம்சிங் பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். “பா” எனத் தொடங்கும் பல படங்களை இயக்கியவர். பாசமலர், பார்த்தால் பசித்திரும், பாதுகாப்பு, பாலும் பழமும் என் அடுத்துத்து பல படங்களை இயக்கி யவர் - இன்று தமிழ் சினிமா உலகில் முன்னணியில் திகழும் - “எடிட்டிங் - வெனினுடைய தந்தை. ஜெயகாந்தனின் “அக்கினிப் பிரவேசம்” என்ற சிறுகுதை ஆனந்தவிடதனில் வெளியாகி சர்ச்சைகளையும், விமர்சனங்களையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்ற சிறுகுதை. அக்குதை அந்த நாட்களில் ஜெயகாந்தனின் ஆளுக்கும் துணிவுக்கும் அத்தாட்சி.

இச்சிறுகுதையை “காவலங்கள் மாறும்” என்ற பெயரில் நாவலாக விரிவாக்கினார். ஒருவனால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட அப்பாவி பிராமண மாணவிகளில் எப்படி ஒரு புத்தில்லியாக மாறி தன் வாழ்வை அழித்தவனுடனேயே சினேகிதமாக பழகத் தொடங்கினாள் என்ற வித்தியாசமான தொடர்குதை.

பின்னர் இது “சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்” என்ற பெயரில் புத்தகமாக வெளிவந்து இந்திய தேசிய விருதாள சாகித்திய விருதும் பெற்றத.

ஜெயகாந்தன் இதற்கு திரைப்பட வடிவம் கொடுத்து திரைப்படச் சுவடியாக அச்சில் வெளியிட்டார். தமிழ்சினிமா குறை வசனம் பாடல் கள் அடங்கிய சிறு சிறு புத்தகங்கள் வெளியாகிய அந்தக்காலத்தில்

“திரைப்படச்சுவடி” புத்தகமாக வெளிவந்ததும் புதுமைதான்.

A. பிம்சிங்கின் இயக்கத்தில் வெளியான “சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்” நூறு நாட்கள் ஒடியதுடன், அதில் நடித்த நடிகை லட்சமிக்கு தேசிய விருதும் கிடைத்து.

ஜெயகாந்தனின் மற்றுமொரு நாவல் “ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்” இதனையும் படமாக இயக்கியவர் A. பிம்சிங்.

சினிமா உலகின் கசப்பான அனுபவங்களுக்கு பின்பு - ஜெயகாந்தன் படிப்படியாக ஒதுங்கிக் கொண்டதாகவே காணமுடிகிறது.

ஜெயகாந்தனின் “கருணையினால் அல்ல”, “கருணை உள்ளம்” என்ற பெயரில் தயாராகி வெளிவரவில்லை.

ஜெயகாந்தன் கண்ணதாஸனுடன் இணைந்து எடுக்கத் தொடங்கிய “நியாயம் கேட்கிறோம்” படமும் வெளிவரவில்லை.

“புதுச்செருப்பு கடிக்கும்” - சிறு கலைத்துறை திரைப்படமாகி வெளிவரவில்லை.

பிம்சிங்கின் மகன் வெளின் “எத்தனை கோணம் எத்தனை பார்வை” என்ற சிறுகதையை எடுத்தார். வெளியாகவில்லை.

“பாரிக்குப் போ” என்றொரு தொடர்க்கதையை ஜெயகாந்தன் எழுதியுள்ளார். ஆனந்தவிகடனில் வெளியானது. “நல்லதோர் வினை” என்ற பெயரில் தொலைக்காட்சி நாடகமாகியது.

“சினிமாவுக்குப் போன சித்தாஞ்” ஜெயகாந்தனின் வித்தியாசமான குறுநாவல். சேரிப்புற ரிக்ஷாக்காரர்களின் பாஸ்யில் எழுதியிருந்தார். எம்.ஜி.ஆறை மிகவும் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்ட கதை - “சினிமாவுக்கும் போன சித்தாஞ்”, இதுவும் தொலைக்கடாட்சி நாடகமாகியது.

நக்கலைட்டுகள் குறித்த பார்வையுடன் ஜெயகாந்தன் எழுதிய ஒரு நாவல் - “ஊருக்கு நூறுபேர்” - விவேகானந்தரின் தத்துவம் ஒன்று உண்டு - சுயநலம் கருதாத தியாக மனப்பான்மை கொண்ட நூறு இனை ஞார்களைத் தாருங்கள் - இந்த உலகையே மாற்றிக் காட்டுகிறேன். என்று விவேகானந்தர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொன்னார். “ஊருக்கு நூறு பேரோ” வெளின் எடுத்தார்.

தமிழ் சினிமா உலகில் ஒருகால கட்டத்தில் ஆழமாக தடம் பதித்த ஜெயகாந்தன் - இலக்கிய உலகி விருந்து ஒதுங்கியிருப்பது போல் - திரையுலகிலிருந்தும் ஒதுங்கியிருப்பதற்கு - இன்றைய தரம் கெட்ட சினிமா உலகம் விளங்குவது போல் இலக்கிய உலகம் விளங்கவில்லை.

தரம் கெட்டுப்போகும் தமிழ் சினிமா உலகை - தரம் உயர்த்த பல புதிய இளம் இரத்தங்கள் அறிமுகமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜெயகாந்தன் ஆதரமாக விளங்குவார் என்பது நிச்சயம்.

(மறுபிரகரம்.)

ரோசனைக் குறிப்புகள்

புலம் பெயர்ந்தோர் கீலகீகியல்

- பாலா -

புலம் பெயர்ந்தோரின் இலக்கிய அசைவில், கடந்த காலத்தில் ஓர் அயர்வு தென்பட்டதை அவ்விலக்கியத்தில் மையல் கொண்டிருந்த இலக்கிய அவதானிகள் கண்டிருப்பார். இதற்கு எதுவாக இருந்தது புலம் பெயரந்தோரின் தற்போதைய இரண்டாவது தலைமுறையே யென்றோருமுண்டு, இந்தலைமுறை தாம் முனை கொண்ட அந்நாடுகளின் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பவற்றோரு சங்கமம் கொண்டு விட்டதாகவும் உணர்த்தப்பட்டது.

சென்ற காலத்தில், புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியக் குழுமங்களின் இலக்கிய ஏடுகள், இம்மண்ணின் புத்தகச் சந்தையை நிறைத்தன. தாயக ஊடகங்களுக்கும் இவ்விலக்கிய வாதிகள் பங்களிப்புச் செய்தனர். இவைகள் வெகுவாக அருகினார். இதை உள்வாங்கிய இவ்விலக்கியத்தின் தாயக அபிமானிகள் துக்கித்தனர். இருந்தும் அன்னமைக் காலத்தில் அறியப்பட்ட தகவல்கள், அந்த அவநம்பிட்கை ஆட்டங்காண வைத்தன.

“அடுத்த தலைமுறையுடன் புலம் பெயர் தமிழர்களுடைய இனா, மொழிப்பற்று செத்து விடும் என்று பொதுவாகத் தெரிவிக்கப்படும் அபிப்பிராயம் மெய்யாகாது” இப்படி ஈழத்தில் பிரபல எழுத்தாளராக வாழ்ந்து, வெளிநாடு சென்ற அமரர். எஸ். அகஸ்தியரின் மகள் நவஜேகனி ஊடக மொன்றிற்குக் கொடுத்த பேட்டியொன்றில் கருத்துறைத்தார். அவர் கொடுத்த இத் தென்பும் - 1989 இல் கண்டாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “வானவில்” அமைப்பின் இவ்வாண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் - “பூசரசம் வேலியும் புலுனிக்கு ஞக்களும்” என்ற கவிஞர் புதுவை இரத்தின் துறையின் கவிதைத் தொகுப்பின் ஜேர்மனிய வெளியீட்டு விழாவும் - ஒல்லாந்த எல்லைப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் தமிழர்கள் ஒன்று கூடிக் கொண்டாடிய கோலார் திருவிழாவும் இந்நாட்டின் பத்திரிகைகளின் முக்கிய செய்திகளாக வெளியிடப்பட்டுப் புலம்

யல்கை

பெயர் இலக்கியத்தின் அபிமானிகளின் சஞ்சலத்தைக் கலைத்தன. அச்சிறு அயர்வு வெறும் கோழித் தூக்கமென அவர்கள் நிம்மதிப் பெருமூச்சை ஊதனர். இது வொரு மந்தாரமெனவும் திருப்பி கொண்டனர். இந்த அயர்வைப் பிரசித்தப் படுத்திய பொழுது, புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகள் சிலர், இணையத்தைப் பார்ப்பதில்லையா? எமது இலக்கியம் அவைகளில் மிக எழுச்சி யோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தெனவும் கலகித்தனர். இது சத்தியமாகில் இந்த இலக்கியக்காரர்கள் தற்பொழுது மெத்தப் படித்த மேல் தட்டு வர்க்கத்தினருக்கே ஊழியமிடுகின்றனரென என்ன வைத்தது அடிமட்ட மக்களைக் கண்டு கொள்வதில்லை யெனவும், உறைத்து, இன்னமும் சொந்த மண்ணே சொர்க்கமென ஒம்பும் இவர்கள் இப்படி ஒருக்கத்தனம் செய்வது அறமாகாதே! இப்படியாக புகவிட - இலக்கியம் தமிழ் இனத்தின் ஒரு சாராருக்கு மறுக்கப்படுவது ஆரோக்கியமானதல்ல புகவிட இலக்கியம் குறித்து, இத்தகைய பிரக்ஞங்களோடு இருந்தபொழுது “சிறிகவின் சில கவிதைகள்” என்ற நூலொன்று கைக்குச் சிடைத்தது. படித்துப் பார்த்தபொழுது...

சிறிகவின் சில கவிதைகள்

யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் உள்ள அளவெட்டி என்ற கிராமமானது, அவர்கள் என்ற கிராமமானது,

எழுத்து இலக்கிய உலகிற்கு காத்திரமான சில இலக்கிவாதிகளைத் தந்துள்ளது. அச்சிலருள் “மஹாகவி” என்ற து. ருத்திரமூர்த்தி, அவரது மகன் கவிஞர் சேரன் நாடற்றிந்த படைப்பாளி அ.செ. முருகானந்தம், என்போர் நிரந்தரப் பதிவுகள்! இச்சங்கிலிக் கோர்வையில் தற்போதைய கடைக்குட்டியாக இணைந்துள்ளவர் அளவெட்டி சிறிசுக்கந்தராசா இவரே மேற்படி நூலின் ஆசிரியர். 136 பக்கங்கள் உடைய இக்கவிதைத் திரட்டில் 54 கவிதைகள் பதிவுகி இருக்கின்றன. முன்னெதிலும் இவை அச்சாகவில்லையென ஆசிரியர் வாக்கு மூலம் தந்துள்ளார். இத்திரட்டில் அடக்கப்பட்ட கவிதைகளுக்கு பிரபல தமிழ் இலக்கியவாதி எஸ் பொ, தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களான பேராசிரியர் - த. சுமதி (கவிஞர் தமிழச்சி) ஆகியோர் வழங்கி இருக்கும் முன்னீடுகள் கவிதைகளுக்கான பொழிப்புரைகளாக அமைந்து வாசகருக்கு இலகுக் கிரகி ப்பை உபரிக்கின்றன.

“சிறிகவின் கவிதைகளைக் கொழித்துப் பார்த்தபொழுது சிந்தனையில்தெறித்த உணர்வுகள்-

கவிஞர் சுய அங்கிகாரத்தில் திருப்பி காண்கிறார்! அவர் தமிழ் வாழ்வுள் தேடல்களையும் பரிசோதனைகளையும் நிகழ்த்தி சுதந்திரமான, மானுட நேயங் கொண்ட புதியதோர் பரம்பரையைத் தோற்றுவிக்க எத்தனி கிறார். மறுதலிப்போரை அவர்

யாட்டை

“வெற்றிலை” வைத்து அழைப்ப வரல்லப் போலும்!

“திரெளபதை! உன் சோதரர் நால்வரிடமும் அவள் கொண்ட உறவுபற்றி உனக்கென்ன தெரியும்? கொன்று விடு”

காலாதி காலமாக மனதில் கனக்காமல் செறிந்த செய்தி! வழிபாட்டுத் தெய்வமாக திரெளபதை! கருணை சுரக்காமல் அந்தப் பாஞ்சாலியின் “உயிரை உரி” எனகண்ண பரமாத்மா மூலமாகச் சொல்ல வைக்கிறார். இந்தப் புது மெய்க் கவிஞர். இதைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் கட்டளையாகவும் பிரகடனப்படுத்துகிறார். கற்பனை மனதில் குரங்கு பாய்கிறது

ஒரு கணம் “எவ்ரெஸ்ற்” உச்சியில் நிற்கிறது. மறுகணம் ‘மீனா’ அகுழியின் அடிபார்க்க விழைகிறது. தும்பிகளை இடைமறித்து அவற்றின் கழுத்திடையில் காவடிகள் ஏற்றி வைத்து ஆடவைக்க அழைக்கிறது. நிலையற்ற மனதை கலாபூர்வமாகக் காட்டுகிறார்.

எழுது கலைஞர்களது ஏழ்மையான வாழ்க்கை கவிஞரின் நெஞ்சைப் பிளக்க வைக்கிறது. கலைஞரைக் கபால ஓட்டுடன் உலா வரச் செய்கிறார். தனது வயிரெறிந்த நிலையில்.

“சொர்க்கம் பயந்து பயந்து இறங்கி வந்து அவன் காலடியில் வீழ ந்தது... நாள் முடியும் தறுவாயில் - இப்போது ஏவலுக்கு வயிற்றைக்

திறக்கிறது கபால ஓட்டுடன் - பிச்சைப் பாத்திரத்துடன் கிளம்புகிறான் அவன்/ கலைஞர்.

உவமைகள் ஓரம் போக வார்த்தைகள் எடுகோளைக் கடத்துகின்றன. அங்கே ஒரு கவிஞரின் ஜெனனம் கொண்டாடப்படுகிறது. சிறீச பெரிதுதான்! இது மானத்தின் கொந்தளி ப்பல்ல இது நிஜத்தின் உயிர்ப்பு! வெறும் வாய்ச்சவடாலில் காலத்தைப் போக்கும் இவ்வுலகோர் விழிப்பார்களா...

இரு ணாடு பார்த்தல்... கவிதாவரிகளில் சொந்த மண்ணின் இரவும் புகலிடத்து இரவும் எத்தகைய உணர்வுகளைப் பியங்கமென்பதை உணர்வுப் பூர்வமாக உணர்த்துகிறார்

“மழை வரல் கூடுமென ஒற்றைப் புள்ளோன்டு நேர்கோட்டில் ஒப்பாரித்துச் சென்றது. பூமிப்பக்கதை மூடிச் சிக்காராயக் கறுப்புச் சேலை இது சொந்த மண்ணில்...

“அகக் குறைந்தது என்பது பேராவது வதிவிடம் என்ற சொல்லிக் கொள்கிற குடியிருப்பிக் கட்டத்தில் மருந்துக்கும் அரவும் கிடையாது.” இது புகலடிட மண்ணில்...

“ஊரிலென்றால் பசியில் வயிறெரிய ஒரு செத்தல் நாயாவது ஊளையிட்டிருக்கும்”

அந்நிய மண்ணின் உத்தரிப் புகளை மண்வாசனை கமகமக்க எடுத்துச் சொல்லும் உத்தி எவ்வளவு அபாரமாக இருக்கிறது! இத்தகைய எண்ணங்கள் தூக்கத்தைக் கொடு

முத்துக்கு

குமா? இரவாகத்தான் இருந்தாலும்...

பெண்ணியத்தை வீறு கொள்ள வைக்கிறது 'ஆண் கற்பு.' ஆனால் "உயிரை உரி படல்... முரண் காட்டு கிறதே!

"ஒரே (பூமிப்) பந்தின் இரு வேறு கிழவிகள்..." கவிஞரின் மண்டையை உடைக்கின்றன.

"நிலம் பட்ட பாதம் மழைச் சேற்றால் நுதம்ப... வயிறு எரிந்தது. இரண்டு நாள் உணவில்லை... சொற்பாமாகக்கிடந்த அரிசியும் கிடையாது... சமூத்துக் கிழவி மழை நாளில் இப்படிச்சிந்திக்க வண்டன் கிழவியோ -

"வரவேண்டிய இந்தச் சனியன் பணியாட்கள் 157 பேரில் ஒருவன் மட்டும் 212 நிமிடங்களாக இன்றும் வரவில்லை. மூதேவி... ஒருவன் வராததையிட்டு சிறுகிறாள். இந்தக் கிழவியை இராணிக் கிழவி என கவிஞர் அத்தாட்சிப்படுத்துகிறார்!

ஆண்டவன் சிருஷ்டியில் எத்தனை விநோதங்களென வியக்கச் செய்கிறது. "கணவன் இழந்தனர் - பிள்ளை இழந்தனர் - பேச்கம் இழந்தனர் - இன்னும் இருப்பவரும் இருப்பை இழக்க முன்னர் - அவர்களுக்காய் - அவர் நாட்டில் கொடமைதி... தாயக அக்கறை நேர்த்தி காத தாரத்தைந் தாண்டிய பின்னரும் மழுங்கவில்லையென்பதை பாசாங்கிடாமல் "இயற்கையிடம் (மட்டும்) இறைஞ்சுதல்" செய்யும் கவி உள்ளம் வாசகனை உருக்கும். தொடந்தும் "தூர இருந்து கொண்டு

வேறெதை நான் கேட்க? நீயே சொல்..." புகலிடத் தேசங்களில் இப்படி எத்தனை அகதிகள் மறைவாகக் கண்ணீர் வடிக்கின்றனரோ. அவர்கள் அனுப்பும் உண்டியல்களும் டாலர்களும் இக்கண்ணீர் கதைகளைக் கூறுமா? கவிஞர் உணர்வுகளைக் கச்கிப் பிழிய வைக்கிறார்!

"சன்னட பிடியென்று எத்தனை தடவை சொல்லியிருக்கிறேன் இன்னும் புறா வளர்ப்பில் ஈடுபட்டி ருக்கிறாயே... கழுகே...!

தலைப்பாகவும் உடலாகவுமான இந்த வரிகளில் அமெரிக்காவை "குத்தல்" செய்கிறாரா? அந்தச் சர்வதேசப் பொலிக்காரனுக்கே சமர்ப்பணமும் செய்திருக்கிறார். புறா வளர்ப்பில் சொந்த மன்னும் சேர்ந்து விட்டதல்லவா? எனவே கவிஞர் யாரை ஏவுகிறார்?

இப்படியாக மனிதம் சார்ந்த முரண்பாடுகளைப் புடமிரும் நோக்கோடு அளவெட்டி, சர்க்கக்கிடந்தராசா புதுக் கவிதைகளாகவும் வசனகவிதைகளாகவும். இத்திரட்டில் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு தந்துள்ளார்.

ஆழமும் கனதியும் கொண்ட கவிதைகள். முதல் படையலாக இருந்தாலும் தமிழகத்தின் கவனந்தைக் கண்டி இழுக்கக் கூடியவை.

தலைப்புகள் சில உட்பட, கவிதைகளின் உள் உடலகளிலும் வேற்று மொழிச் சொற்கள் பாவனையாகி இருக்கின்றன. இவைகள் அனைத்துத் தமிழரையும் திருப்திப்படுத்தாதேன் பதை தட்டித்த உணர்வோடு கவி

மலைகை

A.R.R. HAIR DRESSERS

89, St. Mary's Road
Mattakuliya
Colombo - 15.

முற்றிலும் குளிருட்டப் பெற்ற சலுான்

தொலைபேசி : 0777 - 790385

தைகளையாத்திருக்கும் கவிஞர் உணர்ந்திருக்க வேண்டும்!

வழுவழுத்த தரமான தாளில் படங்களோடு கவிதைகள் பிரசுரமாகி இருக்கின்றன. அட்டை ஓவியத்தில், பேசும் வாய் மறைக்கப்பட்ட ஒருத்தி தனது ஒரே விழியால் பல கதைகளைப் பெயர்த்துகிறாள். தமிழனின் சமகாலத்திற்குப் பொருத்த மானதாக இருக்கிறது.

சென்னை மித்ர ஆர்ட்ஸ் கிரியே

மல்லிகை சிறுக்கதைகள் 1 2
விலை 275/- - 350/-

மல்லிகை ஆசிரியரின் பவள விழா ஞாபகாரத்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுக்கதைத் தொகுதி.

30 மூத்தாளர்களினது தரமான சிறுக்கதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு.

41 சிறுக்கதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் விற்பனையாகின்றது.

ஞாவங்களில் இருக்க வேண்டிய தொகுப்புகள்.

மல்லிகைப் பந்தலுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

குறித்தீர்க்கே

தபால்காரன் வரவை மாதக் கடைசியிலிருந்து மத்திமம் வரை எதிர்ப்பாக்கிறேன். மாதத்தின் முதல் வாரமே கட்டாயம் மல்லிகையை சேர்ப்பிப்பான் என்று தெரியும். இருந்தும் எதிர்ப்பார்த்தலை தவிர்க்க முடிவதில்லை.

நுனிப்புல் மேய்ந்த காலம் - இரவல் காலம். இப்போதைய நிலை அதுவல்ல. முழுதாய் வாசிக்க வேண்டும் என்றே நினைக்கிறேன். மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கத் தூண்டும் சுவையான படைப்புக்கள். தரமும் சுவையும் நிறைந்த படைப்புக்கள். சிறுகதைகளுக்குள் நானும் ஓர் பாத்திரமாகி விடுகிறேன்.

இலக்கியத்தில் வேருன்றி, நின்று நிலைத்திருப்பவர்களின் புகைப்படத்துடன் கூடிய தகவல்கள் புதிய படைப்பாளிகளை மென்மேலும் உற்சாகப் படுத்துகின்றன. 'நாம் சாதித்து விட்டோம்' என்ற எண்ணல் புதியவர்களிடமிருந்து கழன்று கொண்டிருக்கிறது. "சிகரத்தைத் தொட இன்னும் நிறைய இருக்கிறது" என்றே அந்த எழுத்துக்கள் சொல்வதாய் உணர்கிறேன்.

"நான் நிரந்தரமானவன் ஆழிவதில்லை எந்த நிலையிலும் எனக்கு மரணமில்லை" என்ற கண்ணதாசன் வரிகளே மல்லிகையைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் எண்ணத்துள் விழுவது.

ர. எஸ் ஷர்மிலா

கடந்த மாத மல்லிகை ஒரு வாரத்தின் பின்பு என் கரம் கிட்டியது. மாதத்தின் முதல் வாரமே மல்லிகை சிட்டாமையையிட்டு சற்று கவலை கொண்டேன். இருப்பிலும் அவ்விதமைப் படித்தேன் பின்பு அக்கவலை கானமால்போனது. கடந்த இதழில் அநுராதபுர தமிழ் கலை இலக்கியம் தொடர்பான என் கட்டுரையை பிரசரித்தமையையிட்டுத் தனிப்பட்ட அடிப்படையிலும், அநுராதபுர இலக்கிய ஆர்வலர்கள் சார்பாகவும் நன்றிகளைச் சமர்பிக்கின்றேன். நன்றிகள்.

அநுராதபுர தமிழ் கலை இலக்கியம் பற்றிய அக்கட்டுரையைப் பற்றி அன்பு ஜவஹர்ஷா நன்றியுடனும், வாழ்த்துடனும் எண்ணைத் தூண்டனார். நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அந்த நன்றிகள் மல்லிகை ஆசிரியர் திரு.

மல்லிகை

டொமினிக் ஜீவாவுக்கே சொந்தமானது. ஏனெனில் நான் உட்பட பல அநராதவரு இலக்கியப்படைப்பாளிகளுது ஆக்கங்களை மல்லிகை சுமந்து எமது முயற்சிகளை வலுச் சேர்ப்பது எமக்குப் பெருமையாகும். அதனை அன்பு ஜவஹர்ஷா நாச்சியாதீவு பரவினின் 'சிரட்டையும் மண்ணும்' எனும் கவிதை நூல் வெளியீட்டின் போது விதந்துரைத்திருந்தார்.

மேலும் செல்லக்கண்ணுவின் மறக்காத சொந்தங்களும், இளை அப்துல்லாஷ்வின் சந்திரவதனியும் சாரணாகையூழின் விமர்சனமும் கடந்த இதழில் என்னை ஈர்த்தன செங்கை ஆழியாளின் முயற்சிக்கு எனதினிய வாழ்த்துக்கள்.

வலீம் அக்ரம்

மல்லிகை பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் அதற்கே சொந்தமான ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா பற்றி அறிந்திருக்கிறேன். ஆனால் மல்லிகையைப் படித்துச் சுவைத்த அனுபவமோ, டொமினிக் ஜீவா அவர்களை நேரில் சந்தித்து உரையாடிய அனுபவமோ அல்லது தொலை பேசியில் பேசிய அனுபவமோ கிடையாது. ஆனால் டொமினிக் ஜீவா அவர்களை பத்திரிகைகள் மூலம் அவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளரும் இலக்கியவாதியும் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தேன். அண்மையில் கடந்த காலங்களில் வெளிவந்த மூன்று மல்லிகை இதழ்கள் வசீம் அக்ரம் மூலம் என் கரம் கிட்டியது. ஆவலோடு அவற்றை அள்ளியேடுத்தேன். ஒவ்வொரு இதழினதும் அட்டைப் படத்தைத்தான் முதலில் அவதானித்தேன். என்ன ஆச்சிரியம். ஒவ்வொரு அட்டைப் படமும் ஈழத்து மண்ணின் சிறந்த இலக்கியவாதிகளின் புகைப்படத்தால் அவங்கரிக் கப்பட்டிருந்தது. நான் பார்த்த புகைப்படங்கள் வாணோலி மாமா, கலாபூஷனம் புனியாமீன், மேமன்கவி ஆசிரியர்களினதாகும். அவர்கள் பற்றிய புனியாமீன், மேமன்கவி ஆசிரியர்களினதாகும். அதன் மூலம் மல்லிகை தனது ஒவ்வொரு இதழிலும் சிறந்த முத்த இலக்கியவாதிகளை கெளரவிப்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

மேலும் எழுத்துலகில் புகழ் பெற்ற கவிஞர் ஏ. இக்பால் திக்குவல்லைக் கமால், மேமன்கவி ஆசிரியர்களின் கவிதை, சிறுகதை கட்டுரைகளுடன் இன்னும் பல அவதானிக்கத்தக்க முத்த, இளம் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களையும் படித்துச் சுவைத்தேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நடுநிலையான இதழை நான் எங்கும் பார்த்ததில்லை. முத்த எழுத்தாளர்களைக்கென்று பிரித்துப் பார்க்காமல் இளம் எழுத்தாளர்களையும் தனக்குள் இழுத்து அவர்களின் படைப்புக்களையும் உள்வாங்கிப் பயணிக்கும் போக்கு மிக மேலானது. ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் இப்படிப்பட்ட கையாள்கையால்தான்

நூலாகம்

மல்லிகை இன்னும் 50 ஆவது ஆண்டை நோக்கி வீரநடை போடுகிறது. எனக்குள் ஒரு ஏக்கம் மல்லிகையை இன்னம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாங்கிப் படித்திருக்காலாமே என்று, இருந்தாலும் இப்பொழுது அதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்திருப்பது எனக்குச் சந்தோஷம்தான்.

நூலாகம்

அன்பின் ஆசிரியருக்கு, நலம் நலம் விளைக.

செம்டெம்பர் மல்லிகை மலர்ந்தது இலக்கியப் பரிவர்த்தனை குறித்த தகவல் வேதனையை அளித்தது. தமிழர் எல்லாம் தமிழகத்தினை சொந்தமாக எண்ணுகையில் தமிழகத்தின் தடை வேதனைக்குரியது. அத்துடன் இச்செயல் அவர்களின் அச்சத்தை பிரதிபலிக்கின்றதோ என எண்ணவும் செய்கின்றது. ப. ஆப்மனின் அறிமுகத்துக்கு நன்றிகள்.

‘காலத்தின் மௌனம்’ இன்னும் தொடர்வது தான் வேதனைக் குரியதாகின்றது எத்தனை எத்தனை வளர்ச்சிகள். ஆனால் மனிதம் மெல்ல மெல்ல மறைகின்றது என்பது ஆரோக்கியமானதல்ல. “சிற்டையும் மண்ணும்” எத்தனை நினைவுகள் மீள்க்கிளரின. நினைவுகள் தான் காயப்பட்ட மனங்களுக்கு ஒத்தனம் ஒத்தடம்.

“பூச்சியம் பூச்சியமல்ல” தொடர் எத்தனையோ அனுபவங்களை எழுமுடன் பகிர்ந்துக்கொள்ள தயாராகின்றது. நாமும் கைநீட்டி வரவேற்போக தலைப்பு அருமை. எந்தன் கவியும் உயிர் பெற்றில் உலகையில் ஆழ்ந்தது உள்ளம் நன்றிகள் “ஸழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு கலாமன்டபம்” தகவல் மகிழ்ச்சியை பொங்க செய்தது. கலைக்கூடம் காலம் காலமாக நிலை பெற வேண்டும்.

மா. மோகனா

மல்லிகையின் ‘வானம்பாடிகளின் நடுவே ஓர் ஊமைக்குயில்’ செல்லக்கண்ணுவின் ‘அன்றும் இன்றும் மறக்காத சொந்தங்கள்’ ஆகிய கட்டுரைகளை தவறாது வாசிப்பேன். காரணம் அன்ற பழகிய முகங்களை இன்ற பார்ப்பது போல இருக்கும்.

அறுபதுகளில் நடந்தவற்றை இப்பொழுது எழுதினால் எப்படியும் எழுதலாம் - யார் இருக்கப் போகின்றார்கள் என்ற நினைவுடன் எழுதக்கூடாது. மல்லிகை பேணிப் பாது காக்கப்படவேண்டிய சுஞ்சிகை இலக்கிய வரலாற்றை பதிந்து வைத்திருக்கக் கூடிய ஏது, இதில் இல்லாததையும், பொல்லாததையும்

நூலாகம்

எழுந்தில் பதிய வைப்பது அழகல்ல.

செல்லக்கண்ணு எழுதிக் கொண்டு வரும் அன்றும், இன்றும் மறக்காத சொந்தங்கள் செப்டம்பர் இதழில் யோ. பெண்டிக்கு பாலனைப்பற்றி எழுதிய சூறிப்பில் யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தை நிறுவி அதன் ஏடான “மலர்” என்னும் சுஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் இலக்கியப்பணி செய்தார். என்று எழுதி இருந்தார். இது முற்று முழுக்க தவறான தகவல்

- யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தை நிறுவி தலைமைக்குழுவில் செயற்பட்டவர்கள் தலைவரக சூ. மகாவிங்கழும், செயலாளராக கலா பரமேஸ்வரனும் (1983ல் திருநெல்வேலியில் இராணுவத்தினால் சுடப்பட்டு மரணமானார்) அவர்கள் பொருளாளராக திரு. ச. துரைசிங்கழும் (இவர் இன்றும் “வலம்புரி” தினசரி ஆசிரியர் குழுவில் இருக்கின்றார்.) இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் அறுபதுகளில் புது உத்வேசம் கொண்டு செயற்பட்டு பழும்பெரும் எழுத்தாளர்களை அழைத்து மாதாந்தக் கூட்டம், கலந்துரை யாடல்கள், பாரதி விழாக்கள் நடாத்தியது புத்தகக்கண்காட்சி, ஆண்டுவிழா யாழ் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் சிறப்புடன் கொண்டாடியது. கவிதை கட்டுரை, சிறுகதை, ஓரங்க நாடகப் போட்டிகள் நடாத்திப் பரிசுகள் அளித்தன. பரிசு பெற்ற விடயதானங்கள் யாவும் “மலர்” ஆண்டு மலரில் பிரசரிக்கப்பட்டன. அந்த மலருக்கு சங்கத்தின் தலைவர் சூ. மகாவிங்கழும் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்தாரேயோழிய நன்பர் பெண்டிக்கு பாலன் அல்ல.

இன்றும் கூட, உயிருடன் உலா வரும் நன்பர்கள் சே. யோகநாதன், செய்கையாழியன், மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களைக் கேட்டால் உண்மை தெரியும்.

நன்பர் யோ. பெண்டிக்கப்பாலன், சே. யோகநாதன், ஆகியோர் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தைக் கட்டி வைர்ப்பதிலும், நல்ல திசை வழி செல்ல வைப்பதிலும் ஆலோசகர்களாகவும். வழிகாட்டிகளாகவும் செயற்பட்டார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை இந்த உண்மைகள் மல்லிகையில் வரவேண்டும். வருங்கால சந்ததிக்குத் தெரியவேண்டும். பெண்டிக்கப்பாலன் சொல்லியதைப்போல அக்காலத்தல் யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் தன்னைப் போல இளம் எழுத் தாளர்களுக்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்தது, என்பது வீரகேசரி கு. வீஜயன், சே. யோகநாதன், சோக்கெல்யோ சனமுகம் போன்ற எழுத்தாளர்களால் இன்றும் நினைவு கூறப்படுகின்றது.

ஏ. எஸ் மகாவிங்கழும்

நேசம் குறைந்த வாழ்வாதாரங்களின் முன் உங்களின் கடினமான பயணம் என்னை எப்போதும் வியப்பில் ஆழ்துகின்றது. மல்லிகை இதழ் இரண்டு என் வசம் கிட்டியது. மிகவும் மகிழ்ச்சி. ஆனாலும் சந்தாவை நேரில் கொழும்பு வரும் போது தந்து உதவிகின்றேன் பூபாலசிங்க புத்தக மையத்தில் உங்களைச் சந்தித்த பின்வு பார்க்கவில்லை. கொழும்பு வருவதற்கு நிச்சயம் உங்களை தோழர் நண்பர்களையும் சந்திப்பதற்கு உறுதி கொண்டுள்ளேன்.

இங்கு என் சூழல் பெரும் தனிமையில்தான் கழிகின்றது விட்டுச் சூழல் அது தரும் வன்முறையையும் தாங்கியபடி என் வாழ்வு நிலை தளர்வடைந்தபடி இருக்கின்றது. இங்கு இலக்கியம், கவிதை, சினிமா, அரசியல் பேச பகிர்ந்து கொள்ள முடியாதவனாய் குழப்பம், விரக்கி, வாட்டும் தனிமை என்னை தின்று திருக்கின்றது. கொழும்புக்கு புலம் பெயர்ந்து வந்துவிட நினைத்தாலும் அதற்கான பொருள் தேவைகள் என்னிடம் குறைவு. தங்குமிடம், வேலை, மற்றும் உணவு என்று அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வேலை வாய்ப்பு பெற வேண்டும். இலங்கை திரைப்பட கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் சினிமா முயற்சி கைவிடப்பட்டு விட்டது. மீண்டும் சென்னைக்கே ஓடி விடலாம் என்று மனம் வேறு யோசித்தபடி இருக்கின்றது. புறப்படுவதற்கான வழித்தடமற்று என் வாழ்வு பெரும் சூழப்பத்தில் இருக்கின்றது. இதை குறித்த மன எண்ணத்தின் பதிவுதான் ‘இக்கடிதம்.’

மார் மகேந்திரன்

வருந்துகின்றோம்

காரை நகர் களூழி தந்த கல்விக் கோமான், கலைஞர் காரை சுந்தரம் பிள்ளை வண்டனில் சமீபத்தில் காலமானார்.

கலாநிதி காரை சுந்தரம் பிள்ளை இந்த மன்னில் கலைப் புதல்வன். அன்னாரது மறைவையிட்டு மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

- ஆசிரயர்

தூண்டில்

- டோகினிக் ஜீவா

இதிசயம் ஒன்றை அவதானித்தீர்களா? ஞானபீடம் பரிசை இந்த ஆண்டு உங்களது நண்பரான ஜூயகாந்தன் பெற்றுக் கொண்டார். அதே போல மிக உயர் இலக்கிய விருதான ‘சாஹித்திய ரத்னா’ விருதை நீங்களும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளீர்கள். இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் தற்செயலானதென்றாலும் எதோ ஒர் உண்மையைத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்றன என நாம் கருதலாமல்லவா?

வட்டுக்கோட்டை

எஸ் பரமநாதன்

✓ அப்படியெல்லாம் அதிதமாகக் கற்பனை செய்து விடாதிர்கள். ஞானபீட விருது அவர் பெற்றது. சாஹித்திய ரத்னா விருது எனக்குக் கிடைத்தது. அவ் வளவுதான்.

❖ அதி உயர் இலக்கிய விருதான ‘சாஹித்திய ரத்னா’ விருது கிடைத்த செய்தி அறிந்தும் உங்களது அக உணர்வு எப்படி இருந்தது?

ரத்தோட்டை

நல்லையா சுந்தரசேகரம்

அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கும் அதிகமாக இந்த இலக்கிய உலகின் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு இடம் கொடுத்து வந்துள்ளேன். எற்கனவே மனப் பக்குவும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எந்த விதமான பதட்டமும் இல்லாமல் வெகு இயல்பாகவே இந்த விருது கிடைக்கப் பெறம் தகவலைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன்.

❖ தமிழ் நாட்டின்குப் போவதற்கான திட்டமேதும் உண்டா?

ஸ்ரீவிகாரமும் பூ. சக்திவேலன்

✓ போய் வர வேண்டிய தேவை ஒன்றுண்டு அழைப்பும் உண்டு. கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்கக் கூல்லுகின்றது, மனச. நான் எங்கு சென்றாலும் செல்லாது இருந்தாலும் என்னுடைய பெரும் பகுதி நேரத்தை இலக்கியத்திற்காகக் கூட தானே செலவிட்டு வருகின்றேன்.

❖ இப்பொழுது நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டங்களில் காத்திரமான கருத்துப் பரிமாறல்கள் இடம் பெறுவதில்லையே, என்ன காரணம்?

மாநுதானை. எஸ். ரமணன்

✓ முழு நாடுமே அரசியல் சூழ்நிலையில் சிக்கித் தின்றிக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் தேர்தலும் இடையே வர இருக்கிறது. புத்தாண்டு பிறக்கட்டும். அதன் பின்னர்தான் இலக்கிய உலகில் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலை தோன்றக் கூடும்.

❖ மல்லிகை எனக்கு ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை. அதை மாதந் தவறாமல் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நானென்ன செய்ய வேண்டும்?

மன்னார். ஃபர். ஹோபே

✓ மல்லிகைக்குச் சந்தா செலுத்தி வையுங்கள் முகவரி தேடி மாதா

மாதம் வந்து சேரும் மல்லிகையுடன் அடிக்கடி தொடர்பு வையுங்கள் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

❖ தமிழ் நாட்டில் குடிபு பிரச்சினை பரப்பாக அலை மோதுகின்றதே, என்ன காரணம்?

வயன்யா எஸ். ராஜான்

✓ ஊடகங்களின் வளர்ச்சிக்கும் பரப்பாக அடிக்கடி இரை தேவைப்படுகின்றது. இன்றைய தமிழ் நாட்டின் பொது வாழ்வுப் பரிமாணத்தைப் புரிந்து கொண்டால் இதை விளங்கிக் கொள்வது கலபம். காலத்திற்குக் காலம் அரசியலிலும் சினிமாவிலும் இப்படியான பரப்புகள் இயல்பாகவே சிறுஷ்டிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

❖ என்ன சங்கதி? யாழிப்பாணத் தையே அடியோடு மறந்து போய் விடங்களா? ஒரு தடவை வந்து போனால் என்ன? உங்கட முகத்தைப் பார்க்க ஆசையாக இருக்கிறது

நல்லூர். ம. துவராஜன்

✓ என்னதான் நான் இன்று கொழும்பு வாசியாகத் தற்காலி கமாக உருமாறினாலும் என்னால் என்னையும் மல்லிகையையும் உருவாக்கி வளர்த்த தெடுத்த அந்த மன்னை மறக்கவே முடியாது. இந்த விருது கிடைத்த மகிழ்ச்சியான குழ்நிலையில் யாழிப்பாணம்

வந்து எல்லாரையும் பார்த்து மகிழ்ச்சியும் விரும்புகின்றேன். இலக்கியச் சகோதர்களின் வீடு தேடிச் சென்று அவர்களைப் பார்த்துப் பேச நினைந்திருக்கிறேன்.

❖ புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்பு ஏதாவது உண்டா? அவர்களுக்கு மல்லிகை கிடைக்கிறதா?

புத்தாம் எஸ்.எம். முகம்மது

✓ நான் நம்புகின்றேன், புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மெர்களுடன் தொடர்பு அறாமல் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரே யொரு எழுத்தாளர் நானாகித்தான் இருப்பேன் என நினைக்கிறேன். அவஸ்திரேவியா, ஜிரோப்பா, கனடர் போன்ற பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த நமது இலக்கியச் சகோதர்கள் ஊதாகவும் நேரில் வருகை தருவதன் மூலமும் என்னுடன் நிறையத் தொடர்பு வைத்துள்ளார்.

❖ உங்களது சுயசரிதையான 'எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப் படாத சித்திரம்' புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். நம்பகத் தன்மை மினிரும் அந்த நூல் கடந்த நூற்றாண்டின் தனி மனித முயற்சியின் ஆவணம் என்றே எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகின்றது. அந்தப் புத்தகத்தை ஒரு தடவைக்கு இரு தடவைகள் இல்லாத கவனித்துப் படித்தது. பின்னர், உங்களை ஒரு

தடவை நேரில் பார்த்துக் கதைக்கத் தோன்றுகின்றது. நேரில் வந்தால் உங்களைப் பார்த்துக் கொஞ்ச நேரம் கதைக்க முடியுமா?

மட்டக்களப்பு எஸ். குலேந்திரன்

✓ ஒன்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நானென்று சினிமா நடிகளில்லை இந்த மடத்தனங்களை முற்றாக வெறுப்பவன், வெளிவரும் மல்லிகையை ஒழுங்காகப் படித்து வாருங்கள். மற்றும் நமது சகோதர எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைப் படித்து பாருங்கள். அதுவே போதும்.

❖ தொடர்ந்து நமது பிரபல எழுத்தாளர்கள், பலர் மறைந்து விடுகின்றனரே, இது பற்றி என்ன கொல்ல நினைக்கிறீர்கள்?

கௌரிநாச் ச. தனசேகரன்

✓ கவாலைகள் உதிர்ந்து விழுந்து விடுவது இயற்கையின் நியதி. வறைவிற்கு வயதும் ஒரு காரணம். எனது வகை அதுவல்ல. அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒரு ஆளுமை மிக்க பரம்பரை தோன்ற இயலாமல் போய் விட்டதே என்ற எக்கம் தான் எனக்கு. இன்று இந்த மன்னில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பல எழுத்தாளர்கள் - நான் உட்பட - முதுமைக்குள் உள் நுழைந்து இருப்பவர்கள்தான். புதிய பரம்பரை உருவாக வேண்டும்.

❖ புலம் பெயர்ந்துள்ள பிரபல

மாண்புகள்

எழுத்தாளர்கள் பலர் தமிழ் நாட்டில் தங்களது படைப்புகளை நாலுரு வாக்கம் செய்துள்ளனரே, இதைப் பற்றி மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீட்டாளர் என்கின்ற ரீதியில் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

சாவகச்சேரி எஸ். சுற்குநுநதான்

✓ அவர்களினது ஆச்சர்களை நானும் நாலுருவில் பார்த்து ரசித்திருக்கிறேன். தரமான ஆச்சமைப்பு, வடிவமைப்பு ஆனால் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். என்னதான் அற்புதமான அச்சமைப்பில் நமது சகோதரக்கலைஞர்கள் தமது நூல்களைத் தமிழகத்தில் வெளியிட்டாலும் இந்த மண்ணில் வெளிவரும் நூல்களைப் போல, செருகுசன மக்கள் மத்தியில் ஊட்டுகிற சென்றடைவதில்லை. அதற்கு விலையும் ஒடு காரணம். அதே சமயம் வரவலாகச் சென்றடையாததும் ஒரு காரணம். தமிழகப் பிரேமிகள் மத்தியில் விதந்து பேசப்படலாம். ஆனால் நமது சுவைஞர்களுக்கு அந்த நூலின் நாமமே தெரிந்திருப்பதில்லை. இது கவனிக்கத் தக்கு.

* என்னதான் கூறினாலும் இலக்கிய உலகில் அதிர்ஷ்டம் செய்தவர்தான் நீங்கள். முதன்முதலில் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசைப் படைப்பிலக்கியத்திற்காகப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்

இப்பொழுதோ 'சாஹித்திய ரத்னா' அதி உயர் விருதைத் தமிழக்காக முதன் முதலில் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இந்த எனது ஒப்பிட்டைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கொழும்பு- 6 எம். சுரவனான்

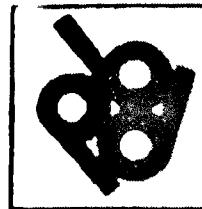
✓ தயவு செய்து இப்படியான சுருத்துக்களை தெரிந்தோ தெரியாமலோ என் நெஞ்சில் விதைத்து விடாதீர்கள். நான் மிக மிகச் சாதாரணன். எளிமையாக வாழ நினைப்பவன். எத்தகைய போலிப் பந்தாக்களுமற்றவன். இனித் தொடர்ந்து எத்தகைய விருதுகளையும் கண்டிப்பாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்!

* நீங்கள் மனீதியாகச் சுமிக்கியடைந்த சமீபத்தைய சம்பவம் ஒன்றைக் கூற முடியுமா?

பதுவன் எம். ஏ. ரவீங்

✓ நான் என்றென்றும் மதித்துக் கொள்ளவித்து வரும் கவுன்ற முருகையைப் பாராட்டி அன்னராபு 70 - வயது ஞாபகாரந்தமாக யாழ்ப் பாணத்தில் வெகு கோலாகலமாக நடத்தினார்கள் இலக்கிய நண்பர்கள் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்துப் பரவச மடைந்தேன். என்னால் அந்த விழாவல் கலந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்ற ஏக்கமும் என் நெஞ்சில் நிழலாடியது.

201 - 1/4, பி. கத்ரேன் எதி. கொழும்பு - 13. முகவரியில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும் வெளியிடாளர்கள் போன்றீர்கள் ஜீவா அனாக்னாக்காக, கொழும்பு விவேகானந்த மேடு. 103, ஜீலக்கத்திலுள்ள U. K. பிரிஸ்ட்ளீல் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS , EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head office:
340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321

Fax : 2337313
E-mail : pbdho@slt.net.lk

Branches :
309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel.: 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இரக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீடாளர்கள்

தலைமை :
இல. 202, 340 செப்டியார் தெரு.
கொழும்பு 11. இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 257777
மின்னஞ்சல் : pbdho@slt.net.lk

கிளை :
இல. 09 A-2/3, காலி வீதி.
கொழும்பு 06. இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, மூஸ்பத்திரி வீதி.
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

Mallikai

October 2005

Happy Digital Centre

Digital Colour Lab & Studio MAIN FEATURES

Automatic dust & scratch correction

- * Maximum Size: 12" x 18" (Digital Print)
- * Output Resolution: 400dpi
- * Film Input Formats: 135, 1x240, 120, APS
- * Film Types: Colour negative & positive, B&W negative, Sepia negative
- * Compatible Input & Output Media:
(Floppy Disk, CD-Rom, CD-R/RW, MO, ZIP, DVD-RAM, DVD-R, DVD-ROM, PC Card, CompactFlash, SmartMedia,)
- * Print to Print
- * Conduct sheet & Index print
- * Templates: Greeting Cards, Frame Prints, Calander Prints, Album Prints.

HEAD OFFICE

HAPPY DIGITAL CENTRE
DIGITAL COLOUR LAB
& STUDIO

No. 64, Sri Sumanatissa Mw,
Colombo - 12. Tel : 074-610652.

BRANCH

HAPPY PHOTO
STUDIO & PROFESSIONAL
PHOTOGRAPHERS & VIDEOGRAPHERS

No. 300, Modera Street,
Colombo - 15. Tel : 011-2526345.